

การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย
สำหรับนักศึกษาชาวจีน

INSTRUCTIONAL PROGRAM USING THAI PERSONAL PRONOUNS
FOR CHINESE FOREIGN LEARNERS

ชมพูนุช ประชาญสิทธิ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2563

การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย
สำหรับนักศึกษาชาวจีน

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

INSTRUCTIONAL PROGRAM USING THAI PERSONAL PRONOUNS
FOR CHINESE FOREIGN LEARNERS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(Thai)

Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University

2020

Copyright of Srinakharinwirot University

ปรินญาณินพนธ์
 เรื่อง
 การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย
 สำหรับนักศึกษาชาวจีน
 ของ
 ชมพูนุช ประชาญสิทธิ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
 ปรินญาณศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปรินญาณินพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก (รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร)	 ประธาน (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศวิทธิ์ เรืองรอง)
--	--

..... กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนีญา กลิ่นน้ำหอม)

ชื่อเรื่อง	การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน
ผู้วิจัย	ชมพูนุช ประชาณสิทธิ์
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ผกาศรี เย็นบุตร

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนาม สำหรับนักศึกษาชาวจีน ตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามสำหรับผู้เรียนชาวจีน ก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยสร้างเครื่องมือ ได้แก่ 1. บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนาม สำหรับนักศึกษาชาวจีน 2. แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน 3. แบบประเมินคุณภาพ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน 4. แบบทดสอบ ก่อน-หลังเรียน เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนาม ในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 87.81/89.16 ซึ่ง มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 โดยผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าความก้าวหน้า เท่ากับ 8.62 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การเรียนบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน สามารถช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจทักษะการอ่าน และยังเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือเกี่ยวกับการใช้คำบุรุษสรรพนาม หรือ ลักษณะภาษาไทยเรื่องอื่นๆต่อไป

คำสำคัญ : บทเรียนสำเร็จรูป, การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย, นักศึกษาชาวจีน

Title	INSTRUCTIONAL PROGRAM USING THAI PERSONAL PRONOUNS FOR CHINESE FOREIGN LEARNERS
Author	CHOMPUNUT PRACHANSIT
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2020
Thesis Advisor	Associate Professor Paghasri Yenbut

The purposes of this study are to create and identify an efficiency instruction program using Thai personal pronouns for Chinese foreign learners and following a standard of 80/80 to compare with education achievement and to study the satisfaction of learners on the instructional programs using Thai personal pronouns for Chinese foreign learners. The researchers conducted research using four creative tools: (1) programs using Thai personal pronouns for Chinese foreign learners; (2) the quality of Thai personal pronouns for Chinese foreign learners; (3) the educational achievement test of Thai personal pronouns for Chinese foreign learners; and (4) a pretest-posttest of Thai personal pronouns for Chinese foreign learners. The results found that instructional programs using Thai personal pronouns for Chinese foreign learners with a performance value of 87.81/89.16, and higher than the established criteria of 80/80. The learners achieved higher than before learning, at 8.62 and a statistically significant level of 0.05. The instruction program using Thai personal pronouns for Chinese foreign learners could increase and develop their knowledge comprehension and reading skills. It could be a way to make other tools for learning about using Thai personal pronouns or the Thai participate.

Keyword : Instructional Program, Using Thai Personal Pronouns, Chinese Foreign Learners

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ของรองศาสตราจารย์ ผกาศรี เย็นบุตร อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัครวิทย์ เรืองรอง ประธานการสอบปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รัชनिया กลิ่นน้ำหอม กรรมการการสอบปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภัค มหาวรรก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิธิอร พรอำไพสกุล ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษา และคำแนะนำตลอดการทำวิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้กระบวนการทำวิจัยอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาตนเองในด้านการศึกษา

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภูวกร ชัยธำรุ่งสุข และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งอรุณ ไรจน์ รัตนดำรง ไชยศรี ผู้ให้ความกรุณาตรวจเครื่องมือในการวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ อันช่วยให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนาเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ กราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. พชรินทร์ บุรณะกร และนางสาวยีนเพย ที่ให้การอนุเคราะห์ช่วยควบคุมดูแลกลุ่มตัวอย่างขณะทดลองเครื่องมือในแต่ละครั้ง

ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัว ที่ได้ให้ความปรารถนาดี กำลังใจเสมอมา และขอบคุณนางสาวพลอยปภัส อุปพรพงศ์ ที่ช่วยประสานงานกับอาจารย์ของกลุ่มตัวอย่าง และช่วยเหลือดูแลตลอดการทำวิจัย

ขอขอบใจนักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และนักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 School of Southeast Asian Studies มหาวิทยาลัยชนชาติกว่างซี ที่ให้ความร่วมมือในการทำทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นอย่างดี

ชมพูนุช ประชาญสิทธิ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญรูปภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	9
ความสำคัญของการวิจัย.....	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยและบทเรียนสำเร็จรูป.....	11
1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำบุรุษสรรพนาม.....	11
2. ภาษาศาสตร์สังคมกับการเรียนการสอนภาษา	40
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป	49
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	57
1. กลุ่มเป้าหมาย.....	57
2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	57
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	58
4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	67

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล	81
การวิเคราะห์ข้อมูล	82
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	97
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	97
สรุปผลการวิจัย	97
อภิปรายผล	99
ข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก.....	109
ประวัติผู้เขียน.....	148

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 การแบ่งกลุ่มอาชีพของคนไทย	43
ตาราง 2 ตารางแสดงแบบเลือกตอบ เป็นรูปแบบกรอบบ่อยแบบเติมคำ	54
ตาราง 3 ตารางแสดงรายละเอียดคำบุรุษสรรพนามที่เป็นปัญหา.....	59
ตาราง 4 ตารางแสดงผลการประเมินแบบประเมินคุณภาพและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนของผู้เชี่ยวชาญ	61
ตาราง 5 ตารางแสดงการแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน	64
ตาราง 6 ตารางแสดงระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน กับนักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 3 คน.....	68
ตาราง 7 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง	69
ตาราง 8 ตารางแสดงผลการเก็บคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนของกลุ่มทดลอง	70
ตาราง 9 ตารางแสดงผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของกลุ่มทดลองต่อบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องคำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน.....	71
ตาราง 10 ตารางแสดงการปรับแก้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนหลังจากทดลองกับกลุ่มทดลอง.....	75
ตาราง 11 ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ	82
ตาราง 12 ตารางแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน ของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามสำหรับผู้เรียนชาวจีน จำนวน 8 บท.....	84
ตาราง 13 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบการเก็บคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมาย ที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05.....	87

ตาราง 14 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบข้อถูก-ผิดการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของ กลุ่มเป้าหมาย.....	89
--	----

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 ภาพแสดงลักษณะบทเรียนเส้นตรง.....	51
ภาพประกอบ 2 ภาพแสดงลักษณะบทเรียนชนิดสาขา	51
ภาพประกอบ 3 ภาพแสดงขั้นตอนการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป.....	55
ภาพประกอบ 4 ภาพขณะเก็บข้อมูลการทดลองของ นักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 3 คน.....	67

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดี ทั้งกลุ่มผู้ใช้ภาษาเดียวกันและต่างภาษากัน กลุ่มผู้ใช้ภาษาต่างกันอย่างอมมีวัฒนธรรมที่แตกต่าง กัน ซึ่งทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา ดังงานวิจัยของสมภพ อมรดิลกคุณ เรื่อง การสื่อสาร ต่างวัฒนธรรมส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารในการทำงาน กรณีศึกษา บริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่ง พบความแตกต่างของวัฒนธรรมของพนักงานในบริษัทมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการ สื่อสารและการทำงานในบริษัท¹ และงานวิจัยของสรลันท์ ภูมิขิษานันท์ เรื่อง การสื่อสารข้าม วัฒนธรรมระหว่างผู้เรียนชาวไทยและผู้สอนชาวสเปนในชั้นเรียนภาษาสเปนในประเทศไทย พบว่า ความแตกต่างทางวัฒนธรรมส่งผลต่อการสื่อสารที่ผิดพลาดจนทำให้เกิดความเข้าใจผิด หรือ เข้าใจที่ไม่ตรงกันระหว่างผู้สอนชาวสเปนและผู้เรียนชาวไทย² จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็น ว่าสภาพสังคมของผู้สื่อสารที่แตกต่างกัน ย่อมมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน ทำให้ภาษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง ของวัฒนธรรม ย่อมแตกต่างเช่นกัน³

เมื่อสังคมวัฒนธรรมและภาษาแตกต่างกัน ปัญหาการใช้ภาษา จึงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นใน สังคมนั้น จากงานวิจัยที่ทำการศึกษาคำการใช้ภาษาของชาวต่างชาติ และได้พบข้อผิดพลาด หรือ ข้อบกพร่องของผู้ใช้ภาษา ดังเช่น งานวิจัยของ จอบก แซ เรื่อง ความสามารถในการใช้ภาษาไทย ของนักศึกษาเกาหลีปี3 พบข้อบกพร่องเรื่อง การเรียงประโยค การสนทนา และการเลือกใช้คำศัพท์ ให้เหมาะสมตามบริบท⁴ งานวิจัยของศิริวัน แสงอาวุธ เรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียน ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย ในมณฑลยูนนานประเทศจีน พบว่า

¹ สมภพ อมรดิลกคุณ. (2562). การสื่อสารต่างวัฒนธรรมส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารในการทำงาน กรณีศึกษา บริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่ง. หน้า6.

² สรลันท์ ภูมิขิษานันท์. (2559). การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างผู้เรียนชาวไทยและผู้สอนชาวสเปนในชั้นเรียน ภาษาสเปนในประเทศไทย. หน้า78-80.

³ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). ภาษาศาสตร์สังคม. หน้า17.

⁴ จอบก แซ. (2543). ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัย/ ชานและกิจการต่างประเทศ. หน้า52.

ผู้เรียนไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ไทย มีความรู้เรื่องคำศัพท์ที่จำกัด ออกเสียงไม่ถูกต้อง และไม่เข้าใจการใช้คำศัพท์ให้สอดคล้องตามบริบท¹

งานวิจัยที่ศึกษาข้อผิดพลาด หรือ ข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ภาษาดังกล่าว พบว่า ได้มีการศึกษาวิจัยในกลุ่มนักศึกษาชาวจีนมากที่สุด เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนเป็นกลุ่มที่สนใจเข้ามาศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยเป็นจำนวนมากที่สุดในบรรดากลุ่มนักศึกษาชาวต่างประเทศอื่นๆ ดังสถิติในปีพ.ศ. 2546 จนถึงปีพ.ศ.2561 พบนักศึกษาชาวต่างชาติที่เข้ามาเรียนในประเทศไทยจำนวน 4,170 คน แต่เป็นนักศึกษาชาวจีน จำนวนมากถึง 1,186 คน ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดจากใน 82 ประเทศที่เข้ามาเรียน² จินดา สุขะนินทร์ รองประธานฝ่ายบริหารสถาบันไอเก็ท ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษานานาชาติไทย-จีน พบว่า ในปีพ.ศ.2561 มีนักศึกษาชาวจีนเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยประมาณ 30,000 คน และได้เดินทางเข้ามาเรียนเพิ่มปีละ 8,000-9,000 คน³ ทั้งนี้เพราะประเทศไทยและจีนได้สร้างความร่วมมือกัน ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยว และด้านการศึกษา

อย่างไรก็ตามการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนนั้นก็ไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะความแตกต่างด้านวัฒนธรรมของทั้ง 2 ภาษา ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการใช้ภาษา ดังงานวิจัยจำนวน 12 เล่ม⁴ พบข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ทั้งด้านการออกเสียง

¹ ศิวริน แสงอาอุธ. (2560, 2 เมษายน-มิถุนายน). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย ในมณฑลยูนนานประเทศจีน. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. หน้า138.

² กิตติวัฒน์ ปัจฉิมนันท์. (2007). การส่งเสริมบริการด้านการศึกษานานาชาติของประเทศไทย. หน้า12.

³ วรณโชค ไชยสะอาด. (2561, 11, มกราคม). "ขยัน มุ่งมั่น หัวการค้า" เมื่อนักศึกษาจีนมาเรียนเมืองไทย. โพสต์ทูเดย์. 41(14550): 10.

⁴ จินดารัตน์ ธรรมรุ่งฤทธิ์. (2553). ข้อบกพร่องเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม: กรณีศึกษาการใช้ภาษาไทยของผู้พูดชาวอเมริกันและชาวจีน.

ฉิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม.

ชนิกา คำพูน. (2545). การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปี4 สถาบันชนชาติแห่งยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน.

ธิดา โมกสิกรัตน์และคณะ. (2561). การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาจีนหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

นิภา กุฬพงษ์ศักดิ์. (2555,มกราคม-ธันวาคม). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ: กรณีศึกษานักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์.

นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2551, พฤศจิกายน). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. วรณวิทัศน์.

ปณิธาน บรรณาธรรม. (2555). นักศึกษาจีนกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย.

เป่ หลู. (2555). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ประโยคคำถามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ.

ตัวสะกด ด้านการออกเสียงวรรณยุกต์ ด้านการร้อยเรียงประโยค ด้านการใช้ภาษา และเป็นงานวิจัยที่ระบุปัญหาการใช้คำบุรุษสรรพนามภาษาไทยจำนวน 6 เล่ม

ปัญหาการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อสื่อสารและการเรียนของนักศึกษาอย่างมาก ดังที่งานวิจัยของ จิงหยู เหวิน เรื่อง ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม กล่าวถึงปัญหาการใช้คำบุรุษสรรพนามหลายประการ เช่น นักศึกษาชาวจีนนิยมใช้คำว่า “ฉัน” หรือคำว่า “เรา” แทนตนเอง เมื่อพูดกับบุคคลที่มีฐานะทางสังคมสูงกว่า¹ แต่ในทางที่ถูกต้องการพูดกับบุคคลที่มีฐานะทางสังคมสูงกว่านักศึกษาควรใช้คำบุรุษสรรพนามที่ 1 คำว่า “หนู” “ดิฉัน” ในเพศหญิง² และใช้คำว่า “ผม” “กระผม” ในเพศชาย³

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการใช้คำบุรุษสรรพนามของนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยพบปัญหา 2 ประการ ได้แก่ ปัญหาการเลือกใช้คำแทนตัวผู้พูด ผู้ฟัง ผู้ที่ถูกกล่าวถึงได้ไม่ถูกต้องตามวัฒนธรรมการใช้ภาษา และปัญหาดังคำบุรุษสรรพนามของนักศึกษาที่มีจำนวนจำกัด

ปัญหาประการแรก คือ ความไม่เข้าใจวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องสะท้อนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคล นับแต่เครือญาติในครอบครัว ผู้น้อยพูดกับผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่พูดกับผู้น้อย และสุภาพชน⁴ และการเลือกคำให้ถูกต้องเหมาะสมกับ เพศ อายุ การศึกษา สถานการณ์ เป็นการสะท้อนวัฒนธรรมของคนไทยผ่านการใช้ถ้อยคำ ซึ่งการเลือกถ้อยคำให้ถูกต้องเหมาะสมนี้เป็นปัญหากับผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ดังผลจากการสำรวจสภาพปัญหาเบื้องต้นและงานวิจัยเกี่ยวกับ

เจิ่น สิ้นหยุน. (2555, กรกฎาคม-ธันวาคม). การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.

รสริน ดิษฐบรรจง. (2561, มกราคม-เมษายน). การศึกษาปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนจาก Guangxi Agricultural Vocational College. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

สุริยวรรณ เสถียรสุคนธ์. (2553). ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีพ.ศ.2551-2552.

สุริยวรรณ เสถียรสุคนธ์. (2554). การสอนภาษาไทยให้แก่ศึกษาจีน: สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข. วารสารมนุษยศาสตร์.

¹ จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม. หน้า82.

² ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. หน้า407,1251.

³ แหล่งเดิม. หน้า51,726.

⁴ ทิพย์สุดา นัยทรัพย์. (2535). ภาษากับวัฒนธรรม. หน้า11.

การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ที่ว่า นักศึกษาชาวจีนใช้คำบุรุษสรรพนามภาษาไทยไม่ถูกต้องเหมาะสมด้าน เพศ พจน์ ฐานะและความสัมพันธ์ทางสังคม ดังนี้

ประเด็นด้านการใช้คำบุรุษสรรพนามภาษาไทยผิดเพศ คือ การใช้คำบุรุษสรรพนามแทนเพศชายในตำแหน่งที่ต้องใช้คำบุรุษสรรพนามแทนเพศหญิง และใช้คำบุรุษสรรพนามแทนเพศหญิงในตำแหน่งที่ต้องใช้คำบุรุษสรรพนามแทนเพศชาย

การใช้คำบุรุษสรรพนามผิดเพศนี้จะทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการสื่อความได้ ดังตัวอย่างประโยคที่เป็นปัญหาการใช้ภาษาไทยผิดเพศ ของนักศึกษาชาวจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน¹ ดังตัวอย่าง

“บิดาของเขาเป็นเพียงคนเก็บฟืน มารดาของเธอมีอาชีพทอผ้าขาย”

จากประโยคข้างต้นผู้พูดต้องการสื่อความหมายว่า บิดาของเขาเป็นคนเก็บฟืน และมารดาของเขาเป็นคนทอผ้าขาย แต่นักศึกษาใช้คำบุรุษสรรพนามผิด คือ ต้องใช้คำบุรุษสรรพนามว่า “เขา” แต่ใช้ผิดเป็น “เธอ” ทำให้การสื่อความผิดพลาดไปเป็น บิดาของผู้ชายคนหนึ่งเป็นคนเก็บฟืน ในขณะที่มารดาของผู้หญิงอีกคนมีอาชีพทอผ้าขาย

ประเด็นด้านการใช้คำบุรุษสรรพนามภาษาไทยผิดพจน์ คือ การใช้คำบุรุษสรรพนาม หรือ คำนามเอกพจน์ในตำแหน่งที่ต้องใช้คำบุรุษสรรพนามพหูพจน์ และใช้คำบุรุษสรรพนาม หรือ คำนามพหูพจน์ในตำแหน่งที่ต้องใช้คำบุรุษสรรพนามเอกพจน์

การใช้คำบุรุษสรรพนามผิดพจน์นี้จะทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการสื่อความหมายได้ จากงานวิจัยของธิดา โมสิกรัตน์และคณะ พบว่านักศึกษาชาวจีนใช้คำสรรพนามผิดพจน์² ดังตัวอย่าง

“ยังมีเพื่อนๆบางคนที่ดีต่อกันอยู่ รวมทั้งเพื่อนๆด้วย”

จากประโยคข้างต้นผู้พูดต้องการใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “เธอ” แต่ไปใช้ “เพื่อนๆ” เป็นการใช้คำบุรุษสรรพนามผิดพจน์ ซึ่งเป็นการใช้คำสรรพนามพหูพจน์ในตำแหน่งของคำสรรพนาม

¹ ชนิภา คำพุ่ม. (2545). การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่4 สถาบันชนชาติแห่งยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน. หน้า91.

² ธิดา โมสิกรัตน์และคณะ. (2561, 25 ธันวาคม). การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาจีน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วารสารศิลป-ศาสตร์ปริทัศน์. 13(25): 18.

เอกพจน์ การใช้สรรพนามไม่ถูกต้องนี้ส่งผลต่อการสื่อความหมาย คือ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดว่า มีเพื่อนบางคนที่ดีต่อกันอยู่ รวมทั้งเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งด้วยได้

ประเด็นด้านการใช้คำบุรุษสรรพนามภาษาไทยผิดฐานและความสัมพันธ์ทางสังคม คือ การใช้คำบุรุษสรรพนามไม่สอดคล้องกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง เช่น บุคคลหนึ่งเป็นครู เป็นคนบดี เป็นพ่อของลูก เป็นหลาน หากบุคคลนี้เป็นผู้ฟัง ผู้พูดจะเลือกเรียกตามชื่อ หรือ อาชีพ หรือ ตำแหน่ง หรือ ความสัมพันธ์ตามความเหมาะสม¹

การใช้คำบุรุษสรรพนามผิดฐานและความสัมพันธ์ทางสังคมนี้จะทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการสื่อความ ในงานวิจัยของฉิงหยู เหวิน พบว่านักศึกษาใช้คำสรรพนามผิดฐานและความสัมพันธ์ทางสังคม² ดังตัวอย่าง

การสนทนาระหว่างคู่รักที่หอพัก (แสดงความสนิทกัน)

หญิง : ดิฉันจะไปซื้อของที่ตลาด คุณจะไปด้วยไหม

ชาย : ไปด้วยครับ

จากบทสนทนาข้างต้นเป็นบริบทที่ต้องการความสนิทสนม ผู้พูดเพศหญิงควรใช้คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความสนิทสนมกับผู้ฟัง เช่น อาจแทนตัวเองตาม “ชื่อเล่น” หรือ “เค๊า” แต่ นักศึกษากลับใช้คำบุรุษสรรพนามว่า “ดิฉัน” ซึ่งเป็นคำบุรุษสรรพนามที่ใช้แทนตนเองอย่างเป็นทางการและแสดงความสนิทสนมกันน้อย

นอกจากนั้นในงานวิจัยของจินดารัตน์ ธรรมรงวุทย์ ยังพบว่าผู้พูดใช้คำบุรุษสรรพนามผิดฐานเช่นกัน³ ดังตัวอย่าง

ในระหว่างที่อาจารย์(ชาวต่างชาติ)กำลังสอนนักศึกษาชาวไทยอยู่นั้น มีนักศึกษาบางคนพูดคุยกันเสียงดัง อาจารย์จึงต้องการให้นักศึกษาที่ส่งเสียงคุยออกไปจากห้องเรียน เพื่อไม่ให้รบกวนนักศึกษาคนอื่น

อาจารย์ชาวต่างชาติ : มึงออกไปเลย

¹ นววรรณ พันธุมธา. (2558). ไวยากรณ์ไทย. หน้า23.

² ฉิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม. หน้า120-121.

³ จินดารัตน์ ธรรมรงวุทย์. (2553). ข้อบกพร่องเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม: กรณีศึกษาการใช้ภาษาไทยของผู้พูดชาวอเมริกันและชาวจีน. หน้า35-36.

นักศึกษาชาวไทย : (ทั้งนักเรียนที่ถูกส่งและนักเรียนรายอื่นในห้องต่างเสียงลง
ในทันทีพร้อมกับแสดงสีหน้าตื่นตระหนกอย่างมาก)

จากบทสนทนาข้างต้นในบริบทในชั้นเรียนที่มีนักศึกษาจำนวนมาก คำศัพท์ที่ใช้จึงต้องมีความเป็นทางการมากกว่าการคุยกับเพื่อน และผู้พูดมีฐานะเป็นอาจารย์ รวมถึงผู้ฟังมีฐานะเป็นนักศึกษา ผู้พูดจึงควรใช้คำบุรุษสรรพนามที่2 ให้เหมาะสมกับบริบทและความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักศึกษาในชั้นเรียน คือ “คุณ” หรือ “เธอ” หรือ “หนู” แต่อาจารย์กลับใช้คำบุรุษสรรพนามว่า “มึง” ซึ่งเป็นคำบุรุษสรรพนามที่ใช้แทนสรรพนามบุรุษที่2 อย่างสนิทสนมมาก และหากใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมจะเป็นการพูดอย่างหยาบคาย

นอกจากนั้นจากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน¹ ผู้วิจัยพบการใช้คำบุรุษสรรพนามผิดฐานะและความสัมพันธ์ทางสังคมเช่นกัน โดยนักศึกษาเข้าใจว่าตนเองสามารถใช้คำบุรุษสรรพนามได้ถูกต้อง แต่แท้จริงยังไม่สามารถใช้ได้ถูกต้อง เห็นได้จากตัวอย่างประโยคที่นักศึกษายกมาดังตัวอย่าง

“ท่านครูสอนอะไร”

จากประโยคข้างต้นแสดงว่า นักศึกษาชาวจีนเกิดความสับสนการใช้คำสรรพนาม “ท่าน” เนื่องจากคำว่า “ท่าน” เป็นคำบุรุษสรรพนามที่ใช้เพื่อแสดงความยกย่องผู้ฟัง หรือ ผู้ที่ถูกกล่าวถึง และเป็นคำที่ใช้ประกอบหน้าชื่อ หรือตำแหน่งเพื่อแสดงความยกย่อง² แต่คำว่า “ครู” เป็นคำนาม อาชีพจึงไม่สามารถใช้คำสรรพนาม “ท่าน” นำหน้า นักศึกษาเข้าใจว่าหากต้องการยกย่อง หรือแสดงความสุภาพจะใช้คำว่า “ท่าน” นำหน้าคำบุรุษสรรพนามอื่นๆ ได้

การเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามให้ถูกต้องจึงต้องคำนึงถึงบริบททางสังคม หากผู้เรียนไม่เข้าใจ อาจทำให้การสื่อสารนั้นไม่ประสบความสำเร็จ หรืออาจถูกหัวเราะทำให้ผู้พูดเกิดความไม่มั่นใจในการพูด ดังที่นักศึกษาชาวจีนคนหนึ่ง³ ให้สัมภาษณ์ว่า

“หนูเคยพูดว่า “ข้าพเจ้า” เพื่อนหัวเราะ เลยไม่กล้าใช้คำว่า “ข้าพเจ้า” อีกค่ะ”

¹ นักศึกษาชาวจีนจำนวน 29 คน. (2562, 23 มกราคม). สัมภาษณ์โดย ชมพูนุช ประชาญสิทธิ์ ทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

² ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. หน้า565.

³ ไบไม้ (นามสมมติ). (2562: 3 กันยายน). สัมภาษณ์โดย ชมพูนุช ประชาญสิทธิ์ ทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จากตัวอย่างข้างต้นเหล่านี้ การสอนการใช้คำบุรุษสรรพนามของภาษาไทย จึงต้องคำนึงถึงเพศ พจน์ ฐานะและความสัมพันธ์ทางสังคม เพราะหากใช้ไม่ถูกต้องอาจทำให้เกิดความสับสน และเป็นที่ยกข้อตำหนิทำให้การใช้ภาษาไม่บรรลุวัตถุประสงค์

ปัญหาประการที่ 2 คือ ความรู้เกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนามภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมีจำนวนจำกัด จึงไม่สามารถเลือกคำบุรุษสรรพนามมาใช้ได้อย่างถูกต้อง ทำให้เกิดการความเข้าใจคลาดเคลื่อน ผิดพลาดหรือ ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร ซึ่งปรากฏในงานวิจัยของ จิงหยูเหวิน เกี่ยวกับปัญหาการใช้คำบุรุษสรรพนาม คือ นักศึกษาไม่ทราบความหมายของคำบุรุษสรรพนามที่จะใช้ ทำให้เขียน และพูดได้อย่างไม่ถูกต้อง นักศึกษาจึงใช้คำอื่นมาแทน หรือ ใช้โดยไม่รู้ความหมาย¹ หรือหลีกเลี่ยงไม่ใช้คำสรรพนามนั้นเลย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย ของนักศึกษาชาวจีน จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ งานวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์สังคม ของ จิงหยูเหวิน งานวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติแห่งยูนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ของ ชนิกา คำพุ่ม และงานวิจัยเรื่อง การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาจีน ของ ธิดา โมกสิรัตน์และคณะ งานวิจัยเรื่อง ข้อบกพร่องเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม: กรณีศึกษาการใช้ภาษาไทยของผู้พูดชาวอเมริกันและชาวจีน ของ จินดารัตน์ ธรรมรงวุฑ์ นอกจากนั้นผู้วิจัยยังเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ในโครงการแลกเปลี่ยนไทย-จีน จำนวน 29 คน พบปัญหาการใช้คำบุรุษสรรพนาม คือ การขาดความรู้ที่ถูกต้องในการใช้คำบุรุษสรรพนาม ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกคำบุรุษสรรพนามที่เป็นปัญหาของนักศึกษาชาวจีน จากการสัมภาษณ์งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำบุรุษสรรพนามที่นักศึกษามีปัญหาในการใช้ จำนวน 23 คำ ได้แก่ ฉัน เรา เขา เธอ ท่าน มัน เอ็ง คำ กู ข้า หนู คุณ แก มึง ตัวเอง กระผม พวกเรา พวกเขา พวกนาย พวกคุณ คำเครือญาติ และคำบอกตำแหน่ง ซึ่งคำบุรุษสรรพนามทั้งหมดพบปัญหานักศึกษาไม่ทราบความหมาย จึงใช้ไม่ถูกต้อง คำบุรุษสรรพนามบางคำไม่เคยใช้ หรือ จึงสื่อสารผิดพลาด ผู้วิจัยจึงนำคำบุรุษสรรพนามทั้ง 23 คำ มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแก้ปัญหาการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ด้วยการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนาม

¹ จิงหยูเหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม.

สำหรับนักศึกษาชาวจีน เพื่อแก้ปัญหการใช้คำบุรุษสรรพนามของนักศึกษาชาวจีน ด้วยเหตุที่บทเรียนสำเร็จรูปเป็นสื่อหนึ่งที่ช่วยย่อยเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจได้ง่าย¹ พร้อมทั้งตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามวันและเวลาที่ตนเองสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ปวีณา เลิศกิจลักษณ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปประกอบภาพการ์ตูนกับการสอนแบบปกติ พบว่า ผลการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการสอนแบบปกติ² ยิ่งกว่านั้นงานวิจัยของ โอว หลิวเฟิง ยังกล่าวถึงแนวทางการแก้ปัญหการเรียนของนักศึกษาชาวจีนด้วยตนเอง ที่ช่วยพัฒนาภาษาไทยได้ดี คือ การอ่านตำราเรียน³ โดยใช้แนวคิดภาษาศาสตร์สังคมเป็นแนวทางการในการกำหนดเหตุการณ์ หรือ บริบททางสังคม

ยิ่งกว่านั้นบทเรียนสำเร็จรูปยังมีรูปแบบที่แบ่งบทออกเป็นส่วยย่อยสั้นๆ ทำให้สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหาเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนามที่แบ่งเป็นคำๆ รวมถึงบทเรียนสำเร็จรูปยังประกอบด้วยแบบฝึกหัดหลายรูปแบบ และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ซึ่งทำให้ให้ผู้เรียนทราบพัฒนาการของตนเองได้ เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนแต่ละคน ต่างมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยไม่เท่ากัน ดังผลการสัมภาษณ์การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน จำนวน 29 คน พบว่า มีนักศึกษาโดยส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “มัน” ได้ถูกต้อง และยังไม่ทราบว่า “คำบุรุษสรรพนามคำว่า “มัน” สามารถใช้แทนคนได้”

นอกจากนั้นยังม้งานวิจัยของ จิงหยู เหวิน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ใช้คำว่าบุรุษสรรพนามคำว่า “มัน” ไม่ถูกต้องตามกาลเทศะของเรื่องที่พูด ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 2 และ 3 ใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “มัน” ไม่ถูกต้องตามชนชั้นทางสังคม ความสัมพันธ์ทางสังคม และกาลเทศะของเรื่องที่พูด⁴ ดังนั้นบทเรียนสำเร็จรูป ซึ่งประกอบด้วยแบบฝึกหัด กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน สำหรับทดสอบความก้าวหน้าของการเรียน จึงเหมาะสมที่จะใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้ เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย

¹ ทิศนา เขมมณี. (2543). 14 วิธีการสอนสำหรับครูมืออาชีพ. หน้า101.

² ปวีณา เลิศกิจลักษณ์. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. หน้า75.

³ โอว หลิวเฟิง. (2561, 4, 5). ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี2561. หน้า415.

⁴ จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม. หน้า 70.

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสร้างบทเรียนสำเร็จรูปเรื่อง การใช้บุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับ นักศึกษาชาวจีน เพื่อแก้ปัญหาการใช้คำบุรุษสรรพนามให้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทในสังคมเพื่อ การสื่อสารจริง และเพื่อให้ได้บทเรียนที่มีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนาม สำหรับนักศึกษาชาวจีน ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษ สรรพนามสำหรับผู้เรียนชาวจีน ก่อนเรียนและหลังเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนาม สำหรับนักศึกษา ชาวจีน ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ นักศึกษาชาวจีนเข้าใจและสามารถใช้คำบุรุษสรรพนามใน ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในบริบทการสื่อสารของสังคมไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่3 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2563 School of Southeast Asian Studies มหาวิทยาลัยชนชาติกว๋างซี จำนวน 12 คน จากกลุ่มประชากร 32 คน

2. เนื้อหา

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำบุรุษสรรพนาม โดยจะนำแนวคิด ภาษาศาสตร์สังคมมาใช้ในการกำหนดสถานการณ์ หรือ บริบททางสังคม มาสร้างบทเรียน สำเร็จรูปประเภทรูปเล่ม แบบเส้นตรง เป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาในบทเรียน ซึ่งแบ่งเนื้อหา เป็น 8 บท แต่ละบทประกอบด้วยกรอบเนื้อหา แบบฝึกหัด กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และ แบบทดสอบท้ายบท ซึ่งสอดคล้องกับการใช้คำบุรุษสรรพนามตามเพศ วัย ชนชั้นทางสังคมและ กาลเทศะ ดังนี้

บทที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนาม

บทที่ 2 รู้จักฉันรู้จักเธอ

บทที่ 3 จับจ่ายใช้สอย

บทที่ 4 สั่งอาหารจานโปรด

บทที่ 5 ถามทางเมื่อหลงทาง

บทที่ 6 ขอบใจ ขอขอบคุณ ขอพระคุณทุกคน

บทที่ 7 ให้ข้อมูลเพื่อการสมัครงาน

บทที่ 8 ป่วยไข้ไปพบแพทย์

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. **บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนาม ในงานวิจัยนี้ คือ** เครื่องมือที่อธิบายการใช้คำบุรุษสรรพนาม จำนวน 23 คำ ได้แก่ ฉัน เรา เขา เธอ ท่าน มัน เอ็ง คำ กู ชื้อ ข้า หนู คุณ แก มึง ตัวเอง กระผม พวกเรา พวกเขา พวกนาย พวกคุณ คำเครือญาติ คำบอกตำแหน่ง ยกเว้นคำบุรุษสรรพนามคำว่า หล่อน เนื่องจากเป็นคำที่ใช้บ่อยในปัจจุบัน¹

2. **คำบุรุษสรรพนาม จำนวน 23 คำ ในงานวิจัยนี้ได้มาจาก** การศึกษารวบรวมจากงานวิจัย 4 เล่ม คือ งานวิจัยของ ฉิ่งหยู่ เหวิน เรื่อง ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์สังคม งานวิจัยของ ชนิกา คำพูน เรื่อง การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติแห่งยูนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน และงานวิจัยของ ธิดา โมกสิรัตน์และคณะ เรื่อง การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาจีน งานวิจัยของจินดารัตน์ ธรรมมวงกูย์ เรื่อง ข้อบกพร่องเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม: กรณีศึกษาการใช้ภาษาไทยของผู้พูดชาวอเมริกันและชาวจีน รวมถึงการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 3 ที่มาแลกเปลี่ยนในประเทศไทย จำนวน 29 คน

3. **กลุ่มเป้าหมาย ในงานวิจัยนี้ คือ** นักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 School of Southeast Asian Studies มหาวิทยาลัยชนชาติกว้างซี จำนวน 12 คน โดยติดต่อกลุ่มเป้าหมายผ่านระบบออนไลน์ และมีอาจารย์ หยิน เฟย อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยชนชาติกว้างซีเป็นผู้ช่วยควบคุมการวิจัย

¹ นววรรณ พันธุเมธา. (2558). *คลังคำ*. หน้า 328.

บทที่ 2

คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยและบทเรียนสำเร็จรูป

ผู้วิจัยมีความสนใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป และแนวคิดภาษาศาสตร์สังคม เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยของชาวจีน ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการออกแบบบทเรียนสำเร็จรูป ให้มีคุณภาพและเกิดประสิทธิผลในการเรียนการสอน เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน โดยมีหัวข้อในการศึกษาดังนี้

1. คำบุรุษสรรพนาม

- 1.1 ความหมาย หน้าที่ และความสำคัญของคำบุรุษสรรพนาม
- 1.2 ประเภทของคำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย
- 1.3 คำบุรุษสรรพนามที่เป็นปัญหาสำหรับนักศึกษาชาวจีน

2. ภาษาศาสตร์สังคมกับการเรียนการสอนภาษา

- 2.1 แนวคิดพื้นฐานภาษาศาสตร์สังคม
- 2.2 การใช้แนวคิดภาษาศาสตร์สังคมกับการสอนการใช้คำบุรุษสรรพนาม

3. บทเรียนสำเร็จรูป

- 3.1 ความหมายและความสำคัญของบทเรียนสำเร็จรูป
- 3.2 ประเภทของบทเรียนสำเร็จรูป
- 3.3 ขั้นตอนการเขียนบทเรียนสำเร็จรูป

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำบุรุษสรรพนาม

1.1 ความหมาย หน้าที่ และความสำคัญของคำบุรุษสรรพนาม

คำบุรุษสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนชื่อต่างๆ และคำนามที่เกิดจากการใช้คำนามซ้ำๆ ซึ่งอาจทำให้เกิดความเบื่อ ดังนั้นผู้ใช้ภาษาจึงเลือกใช้คำสรรพนามมาแทนคำนามนั้นในการสนทนา คำบุรุษสรรพนามสามารถใช้แทนบุคคล หรือ แทนตัวผู้พูด แทนผู้ฟัง และแทนผู้ถูกกล่าวถึงได้ตัวอย่างเช่น

พนักงานส่วนใหญ่ทำโอที แต่ละเดือน**พวกเขา**จึงมีรายได้เพิ่มขึ้นมาก

“**พวกเขา**” เป็น คำบุรุษสรรพนามแทน พนักงาน¹

¹ กรมวิชาการ. (2552). *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3*. หน้า 23.

คำที่ใช้แทนคำนามนี้ ถ้าเป็นการสนทนา ทั้งผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง อาจเรียกว่า “คำบอกบุรุษ” ซึ่งรวมถึงคำนามสามัญบางคำ เช่น คำเรียกเครือญาติ คำเรียกตำแหน่ง คำแสดงความสัมพันธ์ คำบอกอาชีพ ชื่อผู้พูด ชื่อผู้ฟัง ก็ได้¹

หน้าที่ของคำบุรุษสรรพนาม คือ คำบุรุษสรรพนามมีหน้าที่แทนคำนาม เพื่อระบุบุคคล หรือ อาจใช้ระบุแทนคน สัตว์ วัตถุ ในบทสนทناعำบุรุษสรรพนาม หรือ คำบอกบุรุษสามารถทำหน้าที่เป็นประธาน ส่วนเติมเต็ม และกรรมของประโยคได้เช่นเดียวกับคำนาม² เช่น

วิระดา นั่งอ่านหนังสือคนเดียวอยู่ใต้ต้นไม้ โดยที่**เธอ**ไม่รู้เลยว่าทุกคนกลับกันไปหมดแล้ว

เธอ เป็นคำสรรพนามแทนวิระดา คือ บุคคล ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค

ผม เห็นรถชน**เขา**จนได้รับบาดเจ็บสาหัส

ผม เป็นคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค

เขา เป็นคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค

เธอมีหน้าตาเหมือน**เขา**มาก

เขา เป็นคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มของประโยค

นอกจากนั้นคำบุรุษสรรพนามยังสามารถบอกเพศ พจน์ สถานะของผู้พูด ทำหน้าที่ของผู้พูดกับผู้ฟัง ผู้ใช้จะต้องรู้จักเลือกคำเพื่อใช้ให้เหมาะสมกับ กาลเทศะและบุคคลในการสื่อสาร วัฒนธรรมการเคารพผู้อาวุโส การแบ่งความแตกต่างทางเพศและประสบการณ์ ของวัฒนธรรมนั้น³ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังที่มี**สถานภาพ**ที่แตกต่างกัน

ตัวอย่าง การสนทนาระหว่าง**เลขา**และ**ประธานบริษัท**

ท่านจะรับประทานอาหารกลางวันเป็นอะไรดีคะ **เดี๋ยวดิฉัน**จะเตรียมให้ค่ะ

ท่าน เป็นคำสรรพนามที่แสดงความสัมพันธ์ของผู้ฟังที่มีความมียสถานภาพสูงกว่าผู้พูด

ดิฉัน เป็นคำสรรพนามที่แสดงความสุภาพและเป็นทางการ

¹ นววรรณ พันธุเมธา. (2558). *ไวยากรณ์ไทย*. หน้า22-23.

² แหล่งเดิม. หน้า172-176.

³ แหล่งเดิม. หน้า26-27.

การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังที่มีความ**อาวุโส**ที่ต่างกัน

ตัวอย่าง การสนทนาระหว่างลูกน้องในบริษัทกับหัวหน้างาน

หนูเป็นคนส่งเอกสารสำคัญนี้ให้**ท่าน**เองค่ะ

หนู เป็นคำสรรพนามที่แสดงความสัมพันธ์ของผู้พูดที่มีความอาวุโสอ่อนกว่าผู้ฟัง

ท่าน เป็นคำสรรพนามที่แสดงความสัมพันธ์ของผู้ฟังที่มีความอาวุโสสูงกว่าผู้พูด

การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังที่ถูกกล่าวถึงที่มี**เพศ**ที่ต่างกัน

ตัวอย่าง การสนทนาระหว่างผู้ชายคนหนึ่งที่กำลังกล่าวถึงภรรยาของตนเอง

ผมเป็นคนบอกให้**เธอ**ไปซื้อของมาเองครับ

ผม เป็นคำสรรพนามที่แสดงความสัมพันธ์ของผู้พูดที่เป็นเพศชาย

เธอ เป็นคำสรรพนามที่แสดงความสัมพันธ์ของผู้พูดที่เป็นเพศหญิง

จากตัวอย่างดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า คำบุรุษสรรพนามสะท้อนสถานภาพ ความอาวุโส และเพศระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดิ้ง เจียเฟิง เรื่อง **การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน** พบว่า คำบุรุษสรรพนามสะท้อนลักษณะทางสังคมหลายประการ ได้แก่ ความเป็นมิตร ระดับอาวุโส ความแตกต่างของเพศ หญิงและเพศชาย ความสำคัญของสถานภาพ ฐานะทางสังคม การยกย่องบางอาชีพ การแสดงความรู้สึก บำจายทางเพศและความใกล้ชิดของผู้สนทนา เป็นต้น นอกจากนี้งานวิจัยของดิ้ง เจียเฟิง ยังสะท้อน สถานภาพทางสังคมผ่านการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาจีน ว่า มีความแตกต่างกับสถานภาพทางสังคมที่สะท้อนผ่านการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยหลายประการ เช่น คำบุรุษสรรพนามในภาษาจีนใช้คำบุรุษสรรพนามแทน พ่อ ว่า “你” ในขณะที่สังคมไทยใช้คำบุรุษสรรพนามแทน พ่อ ว่า “พ่อ” “คุณพ่อ” “บิดา” เป็นต้น¹

ด้วยเหตุนี้หากชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศไม่เข้าใจ ความหมายของคำบุรุษสรรพนาม และบริบทต่างๆที่ต้องใช้คำบุรุษสรรพนามนั้น อาจจะทำให้การสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จ ดังผลงานวิจัยของ ฉิงหยู เหวิน เรื่อง **ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม** พบว่า นักศึกษาจีนมีความผิดพลาดในการใช้คำบุรุษสรรพนามให้สอดคล้องตามความสัมพันธ์ทางสังคม กาลเทศะ และชนชั้นทางสังคม ดังนี้

¹ ดิ้ง เจียเฟิง. (2548). การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน. หน้า15.

ความผิดพลาดในการใช้คำบุรุษสรรพนามไม่สอดคล้องกับความสัมพันธ์ทางสังคม¹

ดังตัวอย่าง การสนทนาระหว่างบุคคลที่ไม่รู้จัก ที่ริมถนน

คนบอกทาง : คุณจะไปไหน

คนถามทาง : (ชี้มือไปข้างหน้า) ไปโน้นครับ

คนบอกทาง : จั๊นจันรามาเถอะ เดี่ยวเราจะไปส่งเอง

คนถามทาง : (ยิ้มด้วยความขอบคุณ)

จากบทสนทนานี้ผู้เรียนต้องการใช้คำสรรพนามบุรุษที่1 คำว่า “ผม” ซึ่งสามารถใช้ได้อย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ แต่ผู้พูด (คนบอกทาง) ซึ่งไม่รู้จักกับผู้ฟัง (คนถามทาง) กลับใช้เป็นคำว่า “เรา” ซึ่งใช้แทนบุรุษที่1 เมื่อผู้ฟังเป็นเพื่อน หรือ มีความสนิทสนมกับผู้ฟัง

ความผิดพลาดในการใช้คำบุรุษสรรพนามผิดกาลเทศะ²

ดังตัวอย่าง การสนทนาระหว่างผู้ต้องหากับผู้พิพากษาในชั้นศาล

ผู้ต้องหา : กระผม ขออนุญาตกล่าวอะไรบางอย่างครับ

ผู้พิพากษา : ถ้า เธอ ต้องการแก้ตัวตอนนี้มันสายเกินไปแล้ว เพราะคำพิพากษาได้สรุปออกมาแล้ว

ผู้ต้องหา : กระผม เพียงแต่ต้องการกล่าวอะไรสั้นๆ

จากบทสนทนานี้ผู้เรียนใช้คำสรรพนามเป็นคำว่า “เธอ” ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่2 เป็นคำสรรพนามที่ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ แต่สถานการณ์ในบทสนทนานี้เป็นการพูดในชั้นศาล ซึ่งเป็นสถานที่ที่ต้องใช้คำบุรุษสรรพนามอย่างเป็นทางการ ดังนั้นคำสรรพนามที่ถูกต้องควรใช้คำว่า “คุณ” ซึ่งเป็นคำบุรุษสรรพนามที่เป็นทางการมากกว่า

ความผิดพลาดในการใช้คำบุรุษสรรพนามผิดความความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง³

¹ ฉิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม. หน้า116.

² แหล่งเดิม. หน้า117.

³ แหล่งเดิม. หน้า110.

ดังตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างสามีคุยกับภรรยาที่บ้าน

ภรรยา : มีเรื่องอะไรอยากจะบอกดิฉันกับออกมาเลย

สามี : ผมคิดว่ามันถึงเวลาแล้ว หลายวันมานี้ผมปวดหัวมาก

จากบทสนทนาที่ผู้เรียนใช้คำสรรพนามคำว่า “ดิฉัน” ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เป็นคำสรรพนามที่ใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ แต่สถานการณ์ในบทสนทนานี้เป็นการพูดระหว่างสามีภรรยา ซึ่งควรใช้คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความสนิทสนม ดังนั้นคำสรรพนามที่ถูกต้องควรใช้คำว่า “ฉัน” หรือ คำว่า “แม่” เมื่อพูดในบริบทที่มีลูกอยู่ด้วย¹ ซึ่งคำสรรพนาม 2 คำนี้เป็นคำบุรุษสรรพนามที่สุภาพและเป็นทางการน้อยกว่า

ความผิดพลาดในการใช้คำบุรุษสรรพนามผิดชั้นทางสังคม² แสดงความแตกต่างของฐานะทางสังคม

ดังตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างนักการภารโรงสนทนากับครูใหญ่ที่โรงเรียน (แสดงความแตกต่างของฐานะทางสังคม)

ภารโรง (ชาย) : ครูใหญ่ครับ เรียกเรามาเรื่องอะไรครับ

ครูใหญ่ (หญิง) : เดี่ยวให้ ดิฉันเสร็จงานก่อน

จากบทสนทนาที่ผู้เรียนใช้คำสรรพนามผิดชั้นทางสังคมเป็นคำว่า “เรา” แต่ที่ถูกต้องควรใช้คำว่า “ผม” เนื่องจากคำว่า “ผม” เป็นคำบุรุษสรรพนามที่ใช้อย่างเป็นทางการ ในขณะที่คำบุรุษสรรพนามคำว่า “เรา” ใช้เมื่อผู้พูดและผู้ฟังมีชนชั้นทางสังคมใกล้เคียงกัน ซึ่งภารโรงและครูใหญ่มีฐานะทางสังคมที่แตกต่างกัน

ปัญหาการเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามภาษาไทยผิดเพี้ยน พจน์ ฐานะและความสัมพันธ์ทางสังคมของนักศึกษาชาวจีนนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของชนิกา คำพุ่ม เรื่อง การศึกษาการใช้ภาษาของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชาติอุยาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้กล่าวถึงสาเหตุของการใช้คำสรรพนามไม่ถูกต้อง ว่า นักศึกษาใช้คำสรรพนามไม่ถูกต้องทั้ง

¹ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). ภาษาศาสตร์สังคม. หน้า 114.

² จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม.

ด้านประเภท หน้าที่ และความหมายของคำสรรพนาม ทำให้ประโยคเปลี่ยนแปลงไปและไม่ชัดเจน ซึ่งมีสาเหตุมาจากความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมไทยและจีน¹

ดังตัวอย่าง

เธอแลเห็นเหล่านักศึกษาเดินทางไปนครยังเจาเพื่อศึกษาต่อ ทำให้มันมีความประสงค์อย่างแรงกล้า²

จากประโยคดังกล่าวควรใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “เธอ” แต่นักศึกษาใช้ผิดเป็นคำว่า “มัน” ทำให้ผู้ฟังอาจไม่เข้าใจว่าใคร หรือ อะไร ที่มีความประสงค์อย่างแรงกล้า หรือ อาจเข้าใจผิดได้

นอกจากการศึกษาในงานวิจัยแล้ว ผู้วิจัยยังสัมภาษณ์นักศึกษาวชาวจีนที่มาแลกเปลี่ยนในประเทศไทยจำนวนหนึ่งเกี่ยวกับปัญหาและผลจากการเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามว่าเมื่อนักศึกษาไม่ทราบความหมายของคำบุรุษสรรพนามในประโยคทำให้เกิดความสับสน ไม่เข้าใจว่าผู้พูดพูดถึงใคร และใช้ไม่ถูกต้อง นักศึกษาจะข้ามคำนั้นไปโดยไม่ใช้อีกเลย ซึ่งอาจจะทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการสื่อสาร³

1.2 ประเภทของคำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย

คำบุรุษสรรพนาม หรือ คำแทนบุรุษ หรือ แทนตัวผู้พูด มี 3 ประเภท ได้แก่ สรรพนามบุรุษที่1 สรรพนามบุรุษที่2 และสรรพนามบุรุษที่3⁴ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1.คำสรรพนามบุรุษที่1 คือ คำที่ใช้แทนตัวผู้พูด เช่น ฉัน ผม ดิฉัน กระผม ข้าพเจ้า เป็นต้น

2.คำสรรพนามบุรุษที่2 คือ คำที่ใช้แทนตัวผู้ฟัง เช่น เธอ คุณ ท่าน เอ็ง เป็นต้น

3.คำสรรพนามบุรุษที่3 คือ คำที่ใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึง เช่น เขา ท่าน เธอ เป็นต้น

¹ ชนิกา คำพูน. (2545). การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปี4 สถาบันชนชาติแห่งยูนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน. หน้า115-117.

² ชนิกา คำพูน. (2545). การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปี4 สถาบันชนชาติแห่งยูนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน. หน้า91.

³ นักศึกษาวชาวจีนจำนวน 29 คน. (2562, 23 มกราคม). สัมภาษณ์โดย ชมพูนุช ประชาญสิทธิ์ ทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

⁴ นววรรณ พันธุมธธา. (2558). ไวยากรณ์ไทย. หน้า24-26.

สรรพนามทั้ง 3 ประเภ่นี้จะจำแนกตามพจน์ได้เป็นเอกพจน์ และพหูพจน์ คือคำบุรุษสรรพนามเอกพจน์ หมายถึง คำที่ใช้แทนนามเอกพจน์ เช่น ผม กระผม ดิฉัน ฉัน ข้าพเจ้า เป็นต้น

คำบุรุษสรรพนามพหูพจน์ หมายถึง คำที่ใช้แทนนามพหูพจน์ เช่น พวกเรา เรา พวกเขา พวกมัน เป็นต้น ซึ่งจะเป็นคำที่มีคำว่า “พวก” นำหน้าคำบุรุษสรรพนามเอกพจน์

นอกจากนั้นคำบุรุษสรรพนาม ยังสามารถบอกเพศ พจน์ ฐานะ และความสัมพันธ์ของผู้พูดและผู้ฟังได้ โดยคำบุรุษสรรพนามสามารถบอกเพศ เช่น ผู้ชาย (ผม, กระผม, เก้า กระหม่อม), ผู้หญิง (ดิฉัน, หม่อมฉัน), กล่าวถึงผู้หญิง (หล่อน), บอกพจน์ คือ คำที่บอกจำนวน เช่น เอกพจน์ เช่น เรา ท่าน คุณ แก เขา มัน เป็นต้น ส่วนพหูพจน์ เช่น พวกเรา พวกคุณ เป็นต้น, บอกฐานะของผู้พูด เช่น อาตมาภาพ (ผู้พูดเป็นพระสงฆ์) เป็นต้น, บอกความสัมพันธ์ของผู้พูดกับผู้ฟัง เช่น ผู้ฟังกับผู้พูดมีฐานะเสมอกัน ผู้หญิงสามารถใช้คำว่า ฉัน, เรา, เธอ¹ เป็นต้น

ข้อสังเกต

1. คำบุรุษสรรพนามบางคำอาจเป็นได้ทั้งเอกพจน์ และพหูพจน์ เช่น เรา มัน หากต้องการทำให้คำบุรุษสรรพนามเอกพจน์เป็นพหูพจน์ โดยการเติมคำว่า พวก เหล่า ทั้งหลาย เช่น พวกดิฉัน พวกเขา พวกข้า ข้าพเจ้าทั้งหลาย ท่านทั้งหลาย เป็นต้น

2. คำบุรุษสรรพนามอาจเป็นได้ทั้งสรรพนามบุรุษที่ 1 สรรพนามบุรุษที่ 2 หรือสรรพนามบุรุษที่ 3 ได้ เช่น

เรา

เรายังทำการบ้านที่ครูให้ไม่เสร็จเลย

“เรา” เป็นคำสรรพนาม

บุรุษที่ 1

เราต้องตั้งใจอ่านหนังสือนะ จะได้สอบได้ที่หนึ่ง “เรา” เป็นคำสรรพนาม

บุรุษที่ 2

เขา

วันนี้เขา(เค้า)มีเรื่องสนุกมาเล่าให้ตัวฟังด้วยแหละ “เค้า” เป็นคำสรรพนาม

นามบุรุษที่ 1

เขาฝากฉันมาบอกตัวว่า อาทิตย์หน้าจะมาเยี่ยม “เขา” เป็นคำสรรพนาม

บุรุษที่ 2²

¹ นววรรณ พันธุเมธา. (2558). ไวยากรณ์ไทย. หน้า 26-27.

² กรมวิชาการ. (2552). บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3. หน้า 24-25.

ท่าน

ขอเชิญท่านถ่ายรูปเป็นเกียรติแก่คู่สมรส“ท่าน” เป็นคำสรรพนามบุรุษที่2
ท่านเดินทางไปต่างประเทศตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว “ท่าน” เป็นคำสรรพนาม
บุรุษที่3

3. คำบุรุษสรรพนามที่1 และ 2 จะยังต้องใช้ให้ถูกต้องคำกัน โดยคำสรรพนามบุรุษ
ที่1 และ2 ที่มีคำใช้คู่กัน เช่น ฉัน-เธอ ผม-คุณ ข้าพเจ้า-ท่าน ดิฉัน-คุณ เป็นต้น ดังนั้นการเลือกคู่
คำสรรพนามจึงต้องเลือกให้ถูกต้องจะใช้ผิดกันไม่ได้ เช่น กระผม-แก หรือ หม่อมฉัน-เธอ¹

1.3 คำบุรุษสรรพนามที่เป็นปัญหาสำหรับนักศึกษาชาวจีน

จากการศึกษางานวิจัยของจิงหยู เหวิน เรื่อง ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของ
นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม² งานวิจัยของชนิกา คำพูน เรื่อง
การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปี4 สถาบันชนชาติแห่งยูนาน
สาธารณรัฐประชาชนจีน³ และงานวิจัยของธิดา โมกสิกรัตน์และคณะ เรื่อง การใช้ภาษาไทยของ
นักศึกษาจีน: กรณีศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาจีน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ⁴ จินดารัตน์
ธรรมรงวุทย์ ข้อบกพร่องเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม: กรณีศึกษาการใช้
ภาษาไทยของผู้พูดชาวอเมริกันและชาวจีน⁵ และจากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน พบคำบุรุษ
สรรพนามที่เป็นปัญหาสำหรับนักศึกษาชาวจีน จำนวน 23 คำ มีรายละเอียดดังนี้

1. ฉัน

เป็นคำสรรพนามทั่วไปที่ไม่จำกัดเพศ อายุ ของทั้งผู้พูดและผู้ฟัง มีแนวโน้มที่
เพศหญิงใช้มากกว่าเพศชาย ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ และแสดงถึงความเท่าเทียมกัน
ของผู้พูดและผู้ฟัง แต่บางครั้งคำสรรพนามฉันใช้เพื่อแสดงความไม่พอใจก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเจตนา

¹ วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์. (2530). โครงสร้างของภาษาไทย. หน้า66.

² จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม. หน้า97-123.

³ ชนิกา คำพูน. (2545). การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปี4 สถาบันชนชาติแห่งยูนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน. หน้า115-117.

⁴ ธิดา โมกสิกรัตน์และคณะ. (2561, 25 ธันวาคม). การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาจีน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์. 13(25): 18.

⁵ จินดารัตน์ ธรรมรงวุทย์. (2553). ข้อบกพร่องเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม: กรณีศึกษาการใช้ภาษาไทยของผู้พูดชาวอเมริกันและชาวจีน. หน้า35-36.

และบริบทในการสื่อสาร นอกจากการใช้ในกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังมีสถานภาพทางสังคมที่ใกล้เคียงกันแล้วยังสามารถใช้ในกรณีที่ผู้พูดมีสถานะเหนือกว่าผู้ฟัง

ตัวอย่าง เหตุการณ์การสนทนาระหว่างเพื่อนสนิท
ฉันทน์ มีข่าวดีมาบอก
ฉันทน์ ใช้แทนผู้พูดที่มีความเท่าเทียมกันกับผู้ฟัง

ในบางกรณีกำสรรพนาม “ฉันทน์” ยังเป็นการแสดงความห่างเหิน หรือ แสดงความไม่พอใจคู่สนทนา ทั้งนี้ต้องควบคู่กับน้ำเสียงที่ดังและแข็งกระด้าง

ตัวอย่างเหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างเพื่อนกำลังทะเลาะกัน
 แกอยากมีเรื่องกับ**ฉันทน์**หรือ
ฉันทน์ ใช้แทนผู้พูดด้วยน้ำเสียงแสดงความไม่พอใจคู่สนทนา

ตัวอย่างเหตุการณ์การสนทนาระหว่างผู้พิพากษากับผู้ต้องหาในชั้นศาล
 ผู้ต้องหา : **ฉันทน์** ขออนุญาตกล่าวอะไรบางอย่างครับ
 ผู้พิพากษา: ถ้าคุณต้องการแก้ตัวตอนนี้มันสายเกินไปแล้ว
 เพราะคำพิพากษาได้สรุปออกมาแล้ว¹

จากบทสนทนาข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “ฉันทน์” ซึ่งเป็นคำบุรุษสรรพนามที่ไม่สามารถใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการมาก เช่น ในชั้นศาล เป็นต้น

2. เรา

เป็นคำสรรพนามได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์ ไม่จำกัดเพศ อายุ ของผู้พูดและผู้ฟัง ผู้พูดและผู้ฟังมีความสนิทสนมกัน เช่น การพูดกับเพื่อนในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ ในบางกรณีหมายถึงผู้พูดคนเดียว ในบางกรณีหมายถึงผู้พูดหลายคน หรือหมายถึงผู้พูดและผู้ฟัง

¹ จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม.

ตัวอย่างเหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างคู่รัก

เรา กำลังจะไปไหนกันคะที่รัก

เรา ใช้แทนผู้พูด ซึ่งรวมถึงผู้ฟังด้วย

ตัวอย่างเหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างครูกำลังอบรมสั่งสอนนักเรียน

ทำไม**เรา**ไม่ตั้งใจเรียนในชั่วโมงเรียนเลยคะ

เรา ใช้แทนผู้ฟัง อาจเป็นเอกพจน์ หรือ พหูพจน์ก็ได้

เป็นสรรพนามบุรุษที่2 ที่ผู้มีความอาวุโสมากกว่าผู้พูด หรือ พูดอย่างไม่นับถือ

ตัวอย่างเหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างครูพูดกับนักเรียนในห้องพักครู

เรานะ เชื้ออะไร

เรา ใช้แทนผู้ฟังที่มีความอาวุโสน้อยกว่าผู้พูด

ตัวอย่าง

เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างการให้สัมภาษณ์ระหว่างนักศึกษา
ชาวจีนหนึ่งคนและผู้วิจัยที่นักศึกษาไม่รู้จัก ตอนนี้เขาเรียนบัญชี
ค่ะ เออ เขาเป็นต่างชาติหลายๆบ้านมีปัญหาไม่รู้เรื่อง¹

จากประโยคข้างต้นนักศึกษาใช้คำว่า “เรา” แทนตนเองกับผู้ฟังที่ตนเองไม่รู้จักร
หรือ สนิทมาก่อน

3. เขา (เค้า)

เป็นคำสรรพนามที่ไม่จำกัดเพศ อายุ ของผู้ฟังและผู้พูด สามารถใช้กับบุคคลที่
อายุน้อยกว่าผู้พูด หรือ เสมอกัน ส่วนมากจะใช้ในเพศหญิง ใช้แทนตนเอง เมื่อผู้พูดและผู้ฟังมี
ความสัมพันธ์กัน หรือเป็นคนในครอบครัว ใช้ในสถานการณ์อย่างไม่เป็นทางการ มักใช้คู่กับ
สรรพนามบุรุษที่2 คือ “ตัวเอง” หรือ “ตัว”

ตัวอย่าง

เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างคู่รัก

เขา (เค้า) ไม่รู้เรื่องเลยจริงๆนะตัวเอง

¹ จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม.

เขา(เค้า) ใช้แทนผู้พูด ที่มีความสนิทสนมกัน

ตัวอย่างเหตุการณ์สนทนาระหว่างภารโรงกับครูใหญ่

ภารโรง: ครูใหญ่ครับ เรียก ผมมาเรื่องอะไรครับ
ครูใหญ่: เดี่ยวให้ เขา(เค้า)เสร็จงานก่อน¹

จากบทสนทนาข้างต้นนักศึกษาชาวจีนเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “เขา(เค้า)” ซึ่งเป็นคำบุรุษสรรพนามที่ควรใช้แทนผู้พูด เมื่อผู้พูดและผู้ฟังเป็นคนที่สนิทสนมกัน หรือเป็นคนรัก แต่ภารโรงและครูใหญ่ไม่ใช่คนรักกัน ดังนั้นครูใหญ่จึงไม่ควรใช้คำบุรุษสรรพนามแทนตนเองว่า “เขา(เค้า)”

4. ภู

เป็นคำสรรพนาม ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ ไม่จำกัดเพศ อายุ ของผู้พูดและผู้ฟัง ที่ผู้พูดและผู้ฟังมีความสนิทสนมใกล้ชิดกันมาก นอกจากคำว่า “ภู” จะเป็นการแสดงความเป็นกันเองแล้วยังแสดงถึงความไม่พอใจ โกรธ ข่มขู่ผู้ฟัง แต่อย่างไรก็ตาม “ภู” ถือเป็นคำไม่สุภาพดังนั้นในการใช้ ผู้พูดจึงควรระมัดระวัง ไม่ควรนำไปใช้กับคนที่ตนเองไม่รู้จัก หรือ สนิทสนม หรือมีบุคคลที่ไม่รู้จักอยู่ร่วมด้วย

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างคู่รักที่กำลังทะเลาะกัน

ภูไม่ได้รักมึงแล้ว

ภู ใช้แทนผู้พูดที่มีความสนิทสนม แต่พูดขณะที่มีอารมณ์
ไม่พอใจผู้ฟัง

ตัวอย่าง เหตุการณ์การสนทนาระหว่างสามีและภรรยาที่บ้าน ซึ่งไม่ได้มี
อารมณ์โกรธต่อกัน

ภรรยา: มีเรื่องอะไรอยากจะบอก ภูก็บอกมาเลย²

¹ แหล่งเดิม. หน้า108.

² จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์.

จากบทสนทนาข้างต้นนักศึกษาชาวจีนเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “กู” แทนตนเองเมื่อพูดกับสามี ซึ่งสามีภรรยาควรใช้คำที่สุภาพกว่านี้

5. การใช้ชื่อ

การใช้ชื่อแทนบุรุษสรรพนามที่ 1 โดยผู้พูดจะใช้เมื่อสนทนากับบุคคลที่ตนเองสนิทสนม ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ หรือ เป็นกันเอง และมีฐานะทางสังคม อายุ และวัยใกล้เคียงกัน การใช้ชื่อแทนสรรพนามในบทสนทนายังแสดงถึงอุปนิสัยของผู้พูดที่ว่า มีลักษณะการถ่อมตน อ่อนน้อม หรือ ให้เกียรติแก่ผู้ฟัง นอกจากนั้นผู้พูดยังมักใช้แทนตนเองในการสนทนากับพ่อแม่ หรือ ญาติผู้ใหญ่ เป็นต้น ทั้งนี้ชื่อในสังคมไทยมี 2 ชื่อ ได้แก่ ชื่อเล่น ชื่อจริง¹

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นขณะลูกกำลังคุยกับพ่อแม่

นิดา ขอกลับหลัง ๒ ทุ่ม นะคะคุณแม่

นิดา ใช้แทนคำสรรพนามบุรุษที่ 1

นอกจากนั้นค่านามชื่อที่ทำหน้าที่อย่างคำสรรพนามบุรุษที่ 3 ผู้พูดสามารถใช้แทนกับบุคคลทั่วไป ทั้งที่สนิทสนมและไม่สนิทสนม

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างอาจารย์พูดกับนิสิต

วนิดา เธอไปตาม**ศิโรธร**มาพบอาจารย์หน่อยสิ

ศิโรธร ใช้แทนคำสรรพนามบุรุษที่ 3

ในกรณีที่บุคคลที่ถูกกล่าวถึงมีฐานะทางสังคมสูงกว่าผู้พูดสามารถใช้ชื่อร่วมกับคำบอกสถานภาพทางสังคม เพื่อแสดงความยกย่องต่อผู้ที่ถูกกล่าวถึง เช่น คุณหญิง คุณชาย ท่านผู้หญิง เป็นต้น

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นในงานแนะนำสถานที่ในคณะ

ท่านผู้หญิงพูนทรัพย์ เป็นผู้ให้สร้างตึกหลังนี้ค่ะ

ส่วนตึกนั้นท่าน...เป็นผู้สร้าง

ท่านผู้หญิงพูนทรัพย์ ใช้แทนคำสรรพนามบุรุษที่ 3 ที่มีฐานะทางสังคมสูงกว่าผู้พูด

¹ เมฆฉม สอดส่องภุช. (2553). *วัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยและภาษาจีน: ระบบคำเรียกขาน*. หน้า 88-101.

ชื่อผู้พูดหรือผู้ฟัง ที่มีอายุน้อย เช่น แต้ว วิรัช เป็นต้น จะใช้แทนตนเองได้ หรือ ผู้มีอายุมากบางคนใช้แทนตนเองเมื่อพูดกับบุคคลที่ตนเองมีความสนิทสนม ก็ได้

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นในงานเลี้ยงของรุ่นน้องกับรุ่นพี่
เมื่อไหร่พี่จะพา**แต่่ว**กลับคะ **แต่่ว**เบื่อจะตายอยู่แล้ว
แต่่ว ใช้แทนผู้พูดที่มีอายุน้อยกว่าผู้ฟัง

แต่นักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 3 ในโครงการแลกเปลี่ยนไทย-จีน ไม่ทราบวิธีการใช้คำบุรุษสรรพนามคำนามชื่อเฉพาะ¹

6. ข้า

เป็นคำสรรพนามที่ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการแต่แสดงความไม่สุภาพ ไม่จำกัดอายุ เพศ ของผู้ใช้ มักใช้ในเพศชาย และมีความสนิทสนมกัน มากกว่าที่จะแสดงความไม่สุภาพ และยังปรากฏใช้กับพระสงฆ์ ซึ่งพระจะใช้ในกรณีที่ต้องการแสดงความรัก สนิทสนม ที่ผู้พูดมีต่อผู้ฟังที่อายุน้อยกว่า หรือ อ่อนอาวุโสกว่า แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการใช้คำว่า “ข้า” อาจไม่ค่อยสุภาพเท่าที่ควร ผู้พูดควรหลีกเลี่ยง โดยเฉพาะการนำไปใช้กับบุคคลที่ไม่สนิทสนมกัน หรือ ผู้อาวุโสกว่าตนเอง

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องที่สนิทสนมกัน
ข้าให้เอ็งไปหยิบน้ำมาให้หน่อย
ข้า ใช้แทนผู้พูด พูดกับผู้ฟังที่มีความสนิทสนมกัน

ตัวอย่าง เหตุการณ์การสนทนาระหว่างคู่รัก ซึ่งผู้ชายต้องการแสดงความสุภาพกับผู้หญิง)
ผู้หญิง: ทำไมไม่บอกกล่าวล่วงหน้าว่าจะมา
ผู้ชาย: **ข้า**ไม่รู้ตัวมาก่อนเลย

¹ นักศึกษาชาวจีนจำนวน 29 คน. (2562, 23 มกราคม). สัมภาษณ์โดย ชมพูนุช ประชาญสิทธิ์ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จากบทสนทนาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “ข้า” ซึ่งเป็นคำบุรุษสรรพนามที่มักใช้กับในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ และแสดงความไม่สุภาพ ดังนั้น การเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “ข้า” จึงไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้มีความสุภาพ

7. หู

เป็นคำสรรพนามที่ใช้ในเพศหญิง ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ ไม่จำกัดเพศของผู้ฟัง ใช้เรียกแทนตนเองเมื่อผู้ฟังมีอายุหรือสถานภาพทางสังคมสูงกว่าผู้พูดเองเป็นการแสดงความถ่อมตน มีความเป็นกันเองมากกว่าคำว่า “ดิฉัน”

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างรุ่นน้องพูดกับรุ่นพี่
เดี๋ยว**หนู**จะไปหาพี่นะ
หนู ใช้แทนผู้พูดมีอายุหรือสถานภาพทางสังคมต่ำกว่าผู้ฟัง

ผู้ชายอาจจะใช้ “หนู” เฉพาะกับพ่อแม่ หรือ ญาติผู้ใหญ่ที่เคยเรียกแทนตนเองแต่เดิม ไม่ใช้กับผู้ใหญ่โดยทั่วไป นอกจากนั้นยังสามารถใช้แทนบุรุษสรรพนามที่2 ได้อีกด้วย

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างหลานชายกับคุณยาย
หนูจะกลับมาเยี่ยมยายใหม่นะครับ
หนู ใช้แทนผู้พูดมีอายุหรือสถานภาพทางสังคมต่ำกว่าผู้ฟังที่เป็นญาติ

คำสรรพนาม “หนู” ยังใช้เรียกเพศหญิงที่อายุน้อยกว่าตนเอง หรือ ใช้เรียกเด็กผู้หญิง ไม่จำกัดเพศของบุรุษที่2 ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ ใช้เมื่อผู้พูดแสดงถึงความเอ็นดูกับเด็ก หรือ หญิงที่อายุน้อยกว่าและสนิทสนม คำนี้ไม่ใช่เรียกเพศชาย แม้ว่าจะเป็นเพศชายที่อายุน้อยกว่า

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างครูกับนักเรียน
หนูเอางานมาส่งครูได้เมื่อไหร่คะ **ครู**ต้องรีบตรวจนะคะ

หนู ใช้แทนผู้ฟังอายุน้อยกว่าตนเอง ในบริบทที่ไม่เป็นทางการ

ครู ใช้แทนผู้พูดที่มีอาชีพเป็นครู

แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาชาวจีน โดยเฉพาะนักศึกษาชาวจีนเพศชายไม่ทราบหลักการการใช้คำบุรุษในภาษาไทยคำว่า “หนู”¹

8. กระผม

เป็นคำสรรพนามที่ใช้เฉพาะเพศชายในการเรียกแทนตนเอง โดยไม่จำกัดอายุ แต่แสดงถึงความสุภาพ ใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ และเพื่อแสดงความเคารพหรือนับถือผู้ฟัง

ตัวอย่าง สวจากนายกเทศมนตรีตำบลเชียงรากน้อยแถลงต่อสภาเทศบาลตำบลเชียงรากน้อย² ว่า
เรียนท่านประธานสภาเทศบาลตำบลเชียงรากน้อย
ที่เคารพตามที่
กระผมได้รับการเลือกตั้งจากพ่อแม่พี่น้องประชาชนเทศบาลตำบลเชียงรากน้อย ...
กระผม ใช้แทนผู้พูดเพศชายในบริบทที่เป็นทางการ หรือ เพื่อแสดงความสุภาพ

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างครูใหญ่พูดกับลูกศิษย์ที่หน้าโรงเรียน
ครูใหญ่: อะไรวะ
ลูกศิษย์: หมาบ้าครับ **กระผม**เห็นมันยืนกินเศษอาหาร³

¹ นักศึกษาชาวจีนจำนวน 2 คน. (2562, 23 มกราคม). สัมภาษณ์โดย ชมพูนุช ประชาณิสิตร์ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

² เทศบาลตำบลเชียงรากน้อย. (2557, 9 เมษายน). คำกล่าวปฏิญาณตนและคำแถลงนโยบายของนายก อบจ. อัครววรรณกุล นายกเทศมนตรีตำบลเชียงรากน้อยแถลงต่อสภาเทศบาลตำบลเชียงรากน้อย.

³ จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม. หน้า 107.

จากประโยคข้างต้นนักศึกษาชาวจีนเลือกใช้คำว่า “กระผม” ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ เนื่องจากเป็นการพูดบริเวณหน้าโรงเรียน และนักศึกษายังใช้คำว่า “หมา” ซึ่งแสดงถึงความไม่เป็นทางการ

9. พวกเรา เรา

ใช้กรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังมีฐานะทางสังคมเท่าเทียม ใกล้เคียงกัน หรือ มีความสนิทสนมใกล้ชิด โดยสามารถใช้ได้ทั้งเพศหญิงและเพศชาย บางกรณีอาจรวมถึงผู้พูดและผู้ฟังได้

ตัวอย่าง	เหตุการณ์การเกิดขึ้นระหว่างเพื่อนคุยกัน พวกเรา/เราจะ ไปซื้อกระดาดสีมาเพิ่มเอง พวกเธอรออยู่ตรงนี้ก่อนนะ พวกเรา/เรา ใช้แทนผู้พูดและผู้ฟังมีฐานะทางสังคมเท่าเทียม ใกล้เคียงกัน หรือ มีความสนิทสนม
ตัวอย่าง	เหตุการณ์สนทนาระหว่างเจ้านายและลูกจ้างที่ทำงาน เจ้านาย (ชาย) : เอาไปล้างหน่อยสิ ลูกจ้าง : อะไรรีบ เจ้านาย(ชาย) : ไม่รู้สิ มีคนเอามาให้ เรา ¹

จากข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่า เจ้านาย (ชาย) เลือกใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “เรา” กับลูกจ้าง ซึ่งเจ้านายไม่ควรใช้คำว่า “เรา” กับลูกจ้าง เนื่องจาก เจ้านายมีชนชั้นทางสังคมสูงกว่าลูกน้อง ดังนั้นเจ้านาย (ชาย) จึงควรใช้คำบุรุษสรรพนามคำอื่น เช่น ผม เป็นต้น

10. การใช้คำเครือญาติ

คำเครือญาติ คือ คำนามที่ หมายถึงคำแสดงเครือญาติ เช่น พ่อ แม่ พี่ น้อง ตายาย ลุง ป้า น้า อา เป็นต้น

การใช้คำนามเครือญาติแทนสรรพนามบุรุษที่2 เป็นการแสดงถึงวัฒนธรรมการเคารพผู้อาวุโสเมื่อผู้ฟังอาวุโสกว่าผู้พูด เนื่องจากผู้พูดสามารถนำคำเครือญาติใช้เรียกคนที่ไม่ใช่

¹ แหล่งเดิม. หน้า114.

ญาติของตนเองก็ได้ เพื่อแสดงความเคารพยกย่องเสมือนเป็นเครือญาติ หรือ ญาติผู้ใหญ่ของตนเอง นอกจากนั้นยังนำไปใช้เรียกผู้มีอายุน้อยกว่าผู้พูดในฐานะน้องของตนเอง รวมถึงคำเครือญาตินี้ยังสามารถนำไปใช้ได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง และได้ทั้งที่เป็นบุรุษสรรพนามที่1 บุรุษสรรพนามที่2 และบุรุษสรรพนามที่3

ตัวอย่างเหตุการณ์เกิดขึ้นจากการพบกันของหลานสาวกับคุณลุง

หนูคิดถึง**คุณลุง**มากเลยคะ

คุณลุง ใช้แทนสรรพนามบุรุษที่2 ที่เป็นเครือญาติ

ตัวอย่างเหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างแม่ค้ากับลูกค้า

คุณยายมานั่งขายขนมริมถนนแบบนี้ไม่ร้อนหรอกคะ

คุณยาย ใช้แทนคำบุรุษสรรพนามที่2 ที่ไม่ใช่เครือญาติ

นอกจากนั้นคำเครือญาติยังสามารถใช้แทนสรรพนามบุรุษที่3 เพื่อแสดงความสุภาพ หรือ ยกย่อง รัก เมตตา เหมือนบุคคลที่ถูกกล่าวถึงเป็นญาติของตนเอง โดยสามารถใช้ร่วมกับคำนามชื่อได้

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างแม่กับลูกกำลังคุยกัน

เมื่อไหร่**พ่อ**จะกลับบ้านครับ

พ่อ ใช้แทนคำบุรุษสรรพนามที่3 ที่เป็นเครือญาติ

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างเพื่อนกำลังคุยเกี่ยวกับพ่อค้าขายขนม

ลุงคนนั้น เป็นคนใจดีมากแถมขนมให้ฉันด้วยนะ

ลุง ใช้แทนคำบุรุษสรรพนามที่3 ที่ไม่ใช่เครือญาติ และมีอายุมากกว่า

คำเรียกญาติบางคำมีความหมายกว้าง คือ สามารถใช้เรียกคนแปลกหน้าได้ เช่น คำเรียก “พี่” อาจไม่ใช่พี่ที่เป็นญาติกัน แต่เป็นการเรียกเพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ผู้ถูกเรียก หรือสามารถใช้เรียกสามี พนักงาน¹ ทั้งนี้บุคคลเหล่านี้ต้องมีอายุมากกว่าผู้พูด

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างสามีภรรยา กำลังคุยกันเรื่องการเดินทาง
ลูกหนูคิดว่า
พี่อย่าตามใจลูกให้มันมากนักรจะดีกว่านะคะ เดี่ยวลูกจะเสีย
คนเอา
พี่ ใช้แทนคำสรรพนามบุรุษที่2 ซึ่งเป็นสามี ไม่ใช่พี่ทาง
สายเลือด

ตัวอย่าง “ยังมีเพื่อนๆบางคนที่ยังติดต่อกันอยู่ รวมทั้งเพื่อนๆด้วย²”

จากข้อความข้างต้น นักศึกษาชาวจีนเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “เพื่อนๆ” ซึ่งเป็นการใช้คำบุรุษสรรพนามผิดพจน์ เนื่องจากนักศึกษาต้องการสื่อความว่า มีเพื่อนๆบางคนยังติดต่อกันอยู่ รวมทั้งเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งด้วย

11. การใช้คำนามบอกตำแหน่ง

คำนามบอกตำแหน่ง หมายถึง คำนามที่แสดงถึงตำแหน่งหน้าที่การงาน เช่น อธิการบดี หัวหน้า ผู้อำนวยการ

การใช้คำนามบอกตำแหน่งใช้แทนสรรพนามบุรุษที่3 โดยใช้เช่นเดียวกับการใช้แทนสรรพนามบุรุษที่2 เพื่อแสดงความสุภาพในการสนทนา เนื่องจากในสังคมไทยนอกจากมีการนับถือในระบบอาวุโสแล้วยังมีการนับถือกันตามสถานภาพทางสังคม เช่น ยศ หรือ ตำแหน่ง ดังนั้นในสังคมไทยจึงมีการคำนึงถึงการใช้คำสรรพนามให้ถูกต้องด้วย คำบอกตำแหน่งนี้สามารถใช้ร่วมกับคำนามชื่อได้

¹ David Smyth. (2004). *Thai An Essential Grammar*. Page43.

² ธิดา โมสิกรัตน์และคณะ. (2561, 25 ธันวาคม). การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาจีน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. *วารสารศิลป-ศาสตร์ปริทัศน์*. 13(25): 18.

ตัวอย่าง เหตุการณ์จากบทสัมภาษณ์¹
ท่านอธิการบดี มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ ให้สัมภาษณ์การจัดการ
 การพลังงานภายในมหาวิทยาลัย
ท่านอธิการบดี ใช้แทนสรรพนามบุรุษที่3

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นจากบทสนทนาระหว่างผู้อำนวยการกับพนักงาน
ผู้อำนวยการ ให้นำไปหยิบกุญแจที่วางอยู่บนโต๊ะในห้องนั้น
 ไข้มั้ยคะ
ผู้อำนวยการ ใช้แทนสรรพนามบุรุษที่2

นอกจากนั้นคำนามบอกตำแหน่งในงานวิจัยนี้ยังหมายถึง คำนามบอกอาชีพ
 ด้วย

คำนามบอกอาชีพ หมายถึง คำนามที่แสดงอาชีพการงาน เช่น ครู อาจารย์ หมอ
 พยาบาล แม่ค้า พ่อค้า เป็นต้น² อาจใช้กับบางอาชีพเท่านั้น

การใช้คำนามบอกอาชีพแทนสรรพนามซึ่งสามารถทำหน้าที่เสมือนคำสรรพนาม
 บุรุษที่1 คำสรรพนามบุรุษที่2 และคำสรรพนามบุรุษที่3 เพื่อแสดงความสัมพันธ์ต่างๆ เช่น ครู-
 ลูกศิษย์ หมอ-คนไข้ และเพื่อแสดงความสุภาพในการสนทนา เช่น คำว่า “คุณครู” ใช้เมื่อผู้ฟังเป็น
 ครู “คุณหมอ” ใช้เมื่อผู้พูดเป็นหมอ

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างครูกำลังสั่งการบ้านนักเรียน
ครู ให้นักเรียนเขียนเรียงความมาส่งก่อนพักเที่ยงวันนี้จะ
ครู ใช้แทนสรรพนามบุรุษที่1

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างนิสิตกับอาจารย์
 รับทราบค่ะ/ครับ**อาจารย์**
อาจารย์ ใช้แทนสรรพนามบุรุษที่2

¹ มหาวิทยาลัยหัวเฉียว. (2559). ท่านอธิการบดี ม.หัวเฉียวฯให้สัมภาษณ์การจัดการพลังงานภายในมหาวิทยาลัย.
 (ออนไลน์)

² นววรรณ พันธุเมธา. (2558). คลังคำ. หน้า328.

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างคุณหมอกับคนไข้
หมอบอกว่า ให้แม่ทานยาให้ตรงเวลานะครับ
หมอ ใช้แทนสรรพนามบุรุษที่3

ตัวอย่าง ผู้วิจัยให้นักศึกษาชาวจีนแต่งประโยคโดยใช้คำนามอาชีพ
ท่านครูสอนอะไร¹

จากประโยคข้างต้นพบว่า นักศึกษาชาวจีนเลือกใช้คำบุรุษสรรพนาม “ท่านครู” ที่ตนเองต้องการยกย่อง ซึ่งคำว่า “ครู” จะใช้คำว่า “คุณครู” ไม่ใช่คำว่า “ท่าน” นำหน้า

12. เธอ

เป็นคำสรรพนามที่ใช้ได้ทั้งบุรุษที่2 และ3 ที่ใช้แทนผู้ที่มีสถานภาพทางสังคม อายุ เท่าเทียม หรือ ใกล้เคียงกับผู้พูด ใช้ในกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังมีฐานะทางสังคมใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพื่อแสดงความสนิทสนมและเป็นกันเอง ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นการใช้ในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และ คำบุรุษ-สรรพนาม คำว่า “เธอ” ยังใช้เป็นคำสรรพนามบุรุษที่3 ได้ และใช้คู่กับคำบุรุษสรรพนามที่1 คือ ฉัน

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างการนัดหมายของเพื่อนสนิท
เธอไปไหนมา **ฉัน**รอตั้งนาน
เธอ ใช้แทนผู้ฟังที่มีสถานภาพทางสังคม อายุ เท่าเทียมกับผู้พูด

เป็นสรรพนามบุรุษที่3 ใช้เมื่อผู้พูดเกิดความมั่นใจ² บุคคลที่ถูกกล่าวถึง

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างที่เพื่อนสนิทกำลังพูดถึงคนที่ตนเอง
 ไม่ค่อยชอบ

¹ นักศึกษาชาวจีนจำนวน 29 คน. (2562, 23 มกราคม). สัมภาษณ์โดย ชมพูนุช ประชาญสิทธิ์ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

² จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม. หน้า15.

เธอเคยเห็น เลิศลักษณ์(ชื่อบุคคลที่3) ไหม เธอแต่งตัวเยอะไป
จนเหมือนคนบ้าเลย

เธอ ใช้แทนผู้ฟังที่มีความสนิทสนมกับผู้พูด

เธอ ใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึงที่ผู้พูดมีความมั่นใจ

ตัวอย่าง

“บิดาของเขาเป็นเพียงคนเก็บฟืน มารดาของเธอมีอาชีพทอผ้าขาย¹”

จากข้อความข้างต้นผู้พูดต้องการสื่อความว่า พ่อของเขาคือคนเก็บฟืน และแม่
ของเขาคือคนทอผ้าขาย แต่นักศึกษาใช้คำบุรุษสรรพนามผิด คือ ต้องใช้คำบุรุษสรรพนามว่า
“เขา” แต่ใช้ผิดเป็น “เธอ” ทำให้เกิดการสื่อความผิดพลาดคลาดเคลื่อนได้

13. ท่าน

เป็นคำสรรพนามที่ใช้ได้ทั้งสรรพนามบุรุษที่2 และ3 ใช้ในกรณีของผู้ที่พูดด้วย
และผู้ที่ถูกกล่าวถึงเป็นผู้อาวุโสกว่า หรือ มีฐานะทางสังคมสูงกว่าผู้พูด เพื่อยกย่อง สามารถใช้แทน
ได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการก็ได้ ในบาง
กรณี นอกจากนั้นยังสามารถใช้กับคำบอกตำแหน่ง หรือนำหน้าคำบอกชื่อได้ เช่น ท่าน
ผู้อำนวยการ ท่านอธิการบดี ท่านเทศมนตรี เป็นต้น

ตัวอย่าง

เหตุการณ์เกิดขึ้นขณะการแนะนำเทศมนตรีคนใหม่

ท่านผู้นี้เป็นนายกเทศมนตรีคนใหม่ของพวกเรา

ท่าน ใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึง ซึ่งเป็นผู้อาวุโสกว่า หรือ มี

ฐานะทางสังคมสูงกว่าผู้พูด เพื่อยกย่อง และใช้ใน

บริบทที่เป็นทางการ

คำบุรุษสรรพนาม “ท่าน” ยังใช้แทนคนที่มีสถานภาพทางสังคมสูง และแสดงถึง
ความเคารพ โดยไม่จำกัดเพศ หรือ อายุของผู้ถูกเรียก ซึ่งคำสรรพนามนี้มักใช้คู่กับคำสรรพนาม
บุรุษที่1 คือ ผม ดิฉัน ข้าพเจ้า กระผม

¹ ชนิภา คำพูน. (2545). การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปี4 สถาบันแห่งชาติแห่งยูนนาน
สาธารณรัฐประชาชนจีน. หน้า91.

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างเจ้านายกับคนรับใช้
ท่านอยากได้อะไรเป็นพิเศษไหมครับ ผมจะซื้อมาฝาก
ท่าน ใช้แทนผู้ฟังที่มีสถานภาพทางสังคมสูง และแสดงถึงความเคารพของผู้พูด

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างภารโรงกับครูใหญ่
 ภารโรง : ครูใหญ่ครับ เรียก **ท่าน** มาเรื่องอะไรครับ¹

จากประโยคข้างต้นพบว่านักศึกษาใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “ท่าน” แทนตนเอง (ภารโรง) ซึ่งนักศึกษาควรใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “ผม” ในตำแหน่งนี้

14.เอ็ง

เป็นคำสรรพนามที่ใช้ในกลุ่มเพื่อนสนิท หรือ ผู้พูดและผู้ฟังมีความสนิทสนมกัน เป็นกันเองและคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี ไม่จำกัดเพศและอายุ ของทั้งผู้พูดและผู้ฟัง ส่วนมากผู้ใช้มักเป็นเพศชาย นอกจากนั้น “เอ็ง” ยังบ่งบอกถึงความรักความเมตตาที่ผู้พูดมีต่อผู้ฟัง ใช้คู่กับคำสรรพนามบุรุษที่ 1 คือ “ข้า”

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างเพื่อนสนิท
เอ็งกับข้าเป็นเพื่อนกัน
เอ็ง ใช้แทนผู้ฟังที่มีความสนิทสนมกัน เป็นกันเองและคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี
ข้า ใช้แทนผู้พูดที่มีความสนิทสนมกัน เป็นกันเองและคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้องขณะออกค่าย
เอ็งไปเก็บของที่ค่ายก่อนเดี๋ยว**พวกพี่**ตามไป
เอ็ง ใช้แทนผู้ฟังที่มีความสนิทสนมกัน เป็นกันเองและคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี
พวกพี่ ใช้แทนผู้ฟังจำนวนมากกว่า 1 คน ที่มีความคุ้นเคยกัน

¹ จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม.

ตัวอย่าง เหตุการณ์การสนทนาระหว่างคู่รักที่หน้าหอพัก
 หญิง: เขา(เค้า) จะไปซื้อของตลาด **เอ็ง**จะไปด้วยไหม
 ชาย: ไปด้วยครับ¹

จากตัวอย่างบทสนทนาข้างต้นปรากฏการเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “เอ็ง” ในตำแหน่งคำบุรุษสรรพนามนามที่ 2 และการใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “เอ็ง” ควรใช้กับคนที่สนิท และใช้คู่กับคำว่า “ข้า” แต่ในบทสนทนานี้ผู้พูด (หญิง) ใช้คำว่า “เขา(เค้า)” แล้วจึงควรใช้คำบุรุษสรรพนามที่ 2 ว่า “ตัวเอง”

15. คุณ

เป็นคำสรรพนามที่ใช้เรียกบุคคลทั่วไป ไม่จำกัดเพศของผู้ฟัง ใช้เพื่อแสดงความสุภาพ ยกย่องผู้ฟัง ทั้งนี้คำว่า “คุณ” เป็นการใช้เพียงเพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้พูดต้องการให้เกียรติผู้ฟัง แต่ไม่ได้เคารพยกย่องมากนัก คำว่า “คุณ” ยังสามารถนำหน้าคำนาม หรือ คำบุรุษสรรพนามคำอื่นได้เช่นกัน เช่น คุณพี่ คุณน้อง คุณผู้หญิง ตำรวจสนทนากับผู้ต้องหา คำบุรุษสรรพนามมักใช้คู่กับสรรพนามบุรุษที่ 1 คือ ผม ฉัน ดิฉัน เป็นต้น

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างบริกรกับลูกค้าในห้องอาหารห้อง VIP
คุณผู้หญิงอยากรับอะไรเพิ่มอีกมั้ยะ
คุณผู้หญิง ใช้แทนผู้ฟังเพื่อแสดงความสุภาพ และเคารพยกย่อง

ตัวอย่าง เหตุการณ์สนทนาระหว่างภารโรงกับครูใหญ่
 ภารโรง: ครูใหญ่ครับ เรียก **คุณ**มาเรื่องอะไรครับ²

¹ จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม. หน้า 121.

² จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม. หน้า 108.

จากประโยคข้างต้นพบว่านักศึกษาชาวจีนเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “คุณ” ซึ่งเป็นคำบุรุษสรรพนามที่ 2 ในตำแหน่งที่ควรใช้คำบุรุษสรรพนามที่ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาใช้คำบุรุษสรรพนามผิดประเภท

16. แก

เป็นสรรพนามบุรุษที่ 2 ที่ใช้แทนบุคคลที่มีฐานะทางสังคมใกล้เคียงกัน และมีความสนิทสนมใกล้ชิดกัน อย่างเป็นกันเองและคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี ไม่จำกัดเพศและอายุ ของทั้งผู้พูดและผู้ฟัง นอกจากนั้น “แก” ยังบ่งบอกถึงความรักความเมตตาที่ผู้พูดมีต่อผู้ฟัง ใช้คู่กับคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ “ฉัน”

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นกับเพื่อนสนิท

แกรีบเดินหน่อย **ฉัน**หิวข้าวแล้วนะ

แก ใช้แทนผู้ฟังที่มีความสนิทสนมใกล้ชิดกับผู้พูด

ฉัน ใช้แทนผู้พูดที่มีฐานะเท่าเทียมกันกับผู้ฟัง

คำบุรุษสรรพนาม “แก” ยังเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 3 ที่ใช้แทนบุคคลที่ถูกกล่าวถึงที่มีฐานะทางสังคมสูงกว่าหรืออาวุโสกว่าผู้พูด ใช้เอ่ยถึงผู้อื่นอย่างเป็นกันเอง

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างลูกน้องพูดถึงเจ้านายของตนเอง

หัวหน้า **แก** ไม่รู้หรอก ว่าฉันแอบเอาเอกสารนี้มาบอกคู่แข่ง

แก ใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึงที่มีฐานะทางสังคมสูงกว่าหรืออาวุโสกว่าผู้พูด

แต่นักศึกษาชาวจีนให้สัมภาษณ์ว่า “คำนี้แปลว่าอะไร และใช้อย่างไรคะ”¹ จากบทสัมภาษณ์นี้ทำให้ทราบว่า นักศึกษาชาวจีนไม่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คำบุรุษสรรพนามคำนี้

17. มึง

เป็นสรรพนามที่ใช้แทนบุรุษที่ 2 ใช้กับบุคคลที่มีความสนิทสนมกันมาก โดยมีเจตนาเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสนิทสนมกัน ผู้พูดและผู้ฟังมีสถานะทางสังคมอยู่ในระดับเดียวกัน วยใกล้เคียงกัน

¹ นักศึกษาชาวจีนจำนวน 29 คน. (2562, 23 มกราคม). สัมภาษณ์โดย ชมพูนุช ประชาญสิทธิ์ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างการสนทนาของเพื่อนสนิท
 มิ่งเป็นเพื่อนสนิทของกู่ กู่ถึงเล่าความลับนี้ให้ฟัง
 มิ่ง ใช้แทนผู้ฟังที่มีความสนิทสนมกันมาก
 กู่ ใช้แทนผู้พูดที่มีความสนิทสนมกันมาก

นอกจากนั้นยังสามารถใช้กับบุคคลทั่วไปในกรณีที่ต้องการชมเชย หรือ แสดงความ
 ไม่พอใจต่อผู้ฟัง โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของวัยและฐานะทางสังคมของผู้ฟัง คำว่า “มิ่ง” จึง
 เป็นคำไม่สุภาพ เป็นคำที่บุคคลทั่วไปยอมรับว่าเป็นคำไม่สุภาพ ใช้กับคำบุรุษสรรพนามที่1 คือ กู่

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นขณะที่คู่อธิบกัน
 มิ่งฆ่าพ่อกู่ตาย
 มิ่ง ใช้แทนผู้ฟังที่ถูกชมเชย
 กู่ ใช้แทนผู้พูดมีเจตนาชมเชยผู้ฟัง

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นในระหว่างที่อาจารย์ชาวจีนกำลังสอน
 นักศึกษาชาวไทย
 อาจารย์ชาวจีน : มิ่งออกไปเลย
 นักศึกษาชาวไทย : (ทั้งนักศึกษาที่ถูกสั่งและนักศึกษาคน
 อื่นในห้องต่างเจียบเสียดลงในทันทีพร้อมกับแสดงสีหน้าตื่น
 ตระหนกอย่างมาก)¹

18. ตัว ตัวเอง

เป็นคำสรรพนามที่ใช้กับผู้พูดด้วยที่เป็นเพื่อนสนิท หรือ คนรัก รวมถึงใช้กับ
 บุคคลที่มีอายุอ่อนกว่าตนเอง สามารถใช้ได้ทั้งเพศหญิงและเพศชาย แต่มักใช้ในเพศหญิง ใช้ใน
 สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ ใช้คู่กับสรรพนามบุรุษที่1 คือ เขา(เค้า) หรือ คำเรียกเครือญาติ

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างคนรัก

¹ จินดารัตน์ ธรรมรงค์ฤทธิ์. (2553). ข้อบกพร่องเชิงวัฒนธรรมในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม: กรณีศึกษาการใช้ภาษาไทยของผู้พูดชาวอเมริกันและชาวจีน. หน้า35-36.

เขา(เค้า)คิดถึงตัวเอง มากเลย

เขา(เค้า) ใช้แทนผู้พูดในบริบทที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นคนรัก

ตัวเอง ใช้แทนผู้ฟังในบริบทที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นคนรัก

ตัวอย่าง ข้อความจากการเขียนเรียงความของนักศึกษาชาวจีน

ตัวเอง ชื่อภาษาไทยว่า Li chang¹

จากประโยคข้างต้นพบว่า นักศึกษาชาวจีนใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “ตัวเอง” ผิดประเภท คือ นักศึกษาใช้คำบุรุษสรรพนามที่ 2 ในตำแหน่งที่ควรใช้คำบุรุษสรรพนามที่ 1

19. พวกนาย

ใช้ในกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังมีสถานะทางสังคมใกล้เคียงกัน และแสดงถึงความสนิทสนมระหว่างผู้พูด และผู้ฟัง หรือ มีอายุใกล้เคียงกัน เช่น เพื่อนสนิท

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างเพื่อนสนิทมาคุยกัน

พวกนาย มาเตะบอลกันที่นั่นเอง ไม่ชวนกันเลย

พวกนาย ใช้แทนผู้ฟัง ซึ่งมีจำนวน มากกว่า 1 คน และแสดงถึงความสนิทสนมของผู้พูดกับผู้ฟัง

นักศึกษาชาวจีนให้สัมภาษณ์ว่า “คำนี้ใช้อย่างไรครับ”² ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า นักศึกษาชาวจีนไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “พวกนาย” มาก่อน

20. พวกคุณ

ใช้ในกรณีที่ผู้ฟังมีหลายคน และใช้สนทนากับบุคคลที่มีฐานะทางสังคมต่ำกว่า หรืออ่อนกว่าผู้พูด

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างอาจารย์พูดกับนิสิต

¹ จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม. หน้า 97.

² นักศึกษาชาวจีนจำนวน 29 คน. (2562, 23 มกราคม). สัมภาษณ์โดย ชมพูนุช ประชาญสิทธิ์ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พวกคุณต้องทำรายงานมาส่งผมใหม่ทั้งหมดภายในวันนี้
พวกคุณ ใช้แทนผู้ฟัง ซึ่งมีจำนวน มากกว่า 1 คน และมีฐานะ
 ทางสังคมต่ำกว่าผู้พูด

ตัวอย่าง เหตุการณ์การสนทนาบุคคลแปลกหน้า 2 คน
 คนที่ 1 : คุณจะไปไหนครับ
 คนที่ 2 : (ชี้ไปข้างหน้า) ไปโน่นครับ
 คนที่ 1 : จั๊นขึ้นรถมาเถอะ เดี่ยว **พวกคุณ** จะไปส่งเอง¹

จากบทสนทนาข้างต้นนักศึกษาเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “พวกคุณ” ซึ่งเป็นคำบุรุษสรรพนามที่ 2 ในตำแหน่งที่ควรใช้คำบุรุษสรรพนามที่ 1 คำว่า “ผม” ยิ่งกว่านั้นการเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “พวกคุณ” ในตำแหน่งนี้ยังเป็นการใช้ผิดพจน์ ซึ่งการใช้ผิดนี้อาจทำให้ คนที่ 2 (ผู้ฟัง) ไม่เข้าใจได้

21.เขา

ใช้แทนสรรพนามบุรุษที่ 3 ซึ่งมีฐานะทางสังคมใกล้เคียงกัน หรือ อยู่ในระดับเดียวกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด และผู้ฟังมีความสนิทสนมใกล้ชิดกัน เช่น เพื่อน หรือ พี่น้อง และใช้กับบุคคลที่ถูกกล่าวถึงที่มีฐานะทางสังคมต่ำกว่า หรือ อาวุโสน้อยกว่าผู้พูด เช่น ผู้พูดเป็นผู้บังคับบัญชา เป็นต้น

ตัวอย่าง เหตุการณ์เพื่อนสนิทกำลังพูดกันเกี่ยวกับรุ่นพี่ที่เพื่อนแอบชอบ
 แกชอบพี่**เขา(เค้า)**ตรงไหนหรอ
เขา(เค้า) ใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึง มีฐานะทางสังคมใกล้เคียงกัน
 หรือ อยู่ในระดับเดียวกับผู้พูด

ตัวอย่าง เหตุการณ์การสนทนาระหว่างผู้พิพากษากับผู้ต้องหาในชั้นศาล
 ผู้ต้องหา : ผมขออนุญาตกล่าวอะไรบางอย่างครับ

¹ จิงฮู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม.

ผู้พิพากษา: ถ้า**เขา**ต้องการแก้ตัวตอนนี้มันสายเกินไปแล้ว
เพราะคำพิพากษาได้สรุปออกมาแล้ว¹

จากบทสนทนาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนเลือกใช้คำบุรุษสรรพนาม คำว่า “เขา” ซึ่งเป็นคำบุรุษสรรพนามที่ 3 แทนในตำแหน่งคำบุรุษสรรพนามที่ 2 ทำให้การสื่อความ คลาดเคลื่อนได้เป็น ผู้พิพากษาได้กล่าวถึงผู้ต้องหาคนอื่น ไม่ใช่ผู้ต้องหาที่สนทนาด้วย

22. มัน

เป็นสรรพนามบุรุษที่ 3 ใช้ในกรณีที่บุคคลที่ถูกกล่าวถึงมีฐานะทางสังคมต่ำกว่า ทั้งมีความสนิทสนมและไม่สนิทสนม บางครั้งอาจเป็นการใช้เพื่อแสดงความไม่สุภาพ เช่น ในกรณีที่ มีอารมณ์โกรธ ไม่พอใจ ซึ่งมักใช้ร่วมกับน้ำเสียงที่ไม่สุภาพ นอกจากนี้ยังสามารถใช้แทนชื่อสัตว์ ที่ถูกกล่าวถึง แต่ความรู้สึกที่ผู้พูดมีต่อสัตว์ที่ถูกกล่าวถึงนั้นมักไม่มีความรักความผูกพันเทียบเท่า คำว่า “เขา”

ตัวอย่าง

เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างเพื่อนหญิงสนิทคุยกันเรื่องแฟนของ
เพื่อนแต่ผู้พูดไม่ชอบผู้ชายคนนั้นผู้ชายคนนี้**มัน**เป็นคนไม่ดี
มัน ใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึง ซึ่งสะท้อนอารมณ์ไม่พอใจที่ผู้พูด
มีต่อผู้ที่ถูกกล่าวถึง
เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดกล่าวถึงสัตว์
หมาตัวนั้น**มัน**ชอบมานอนข้างประตูหน้าบ้านของฉันตลอดเลย
มัน ใช้แทนสัตว์ที่ถูกกล่าวถึง

ตัวอย่าง

เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างสามีสนทนากับภรรยาที่บ้าน
ภรรยา : มีเรื่องอะไรอยากจะบอกดิฉันกับบอกมาเลย
สามี : **มัน**คิดว่ามันถึงเวลาแล้ว หลายวันมานี้**มัน**ปวดข้อ
มาก²

¹ จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม.
หน้า 118.

² จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม.
หน้า 112.

จากบทสนทนาข้างต้นพบจะเห็นได้ว่า นักศึกษาต้องการสื่อความว่า “ผมคิดว่ามันถึงเวลาแล้ว หลายวันมานี้ผมรู้สึกปวดข้อมาก” แต่นักศึกษากลับเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “มัน” ทำให้ภรรยา (ผู้ฟัง) เข้าใจว่า ผู้พูด (ผู้พูด) ต้องการสื่อความว่า คนอื่นปวดข้อมาก ได้

23. พวกเขา

ใช้แทนสรรพนามบุรุษที่ 3 ใช้แทนบุคคลจำนวนมากกว่า 1 คน ใช้ได้ทั่วไปไม่ว่าคำนึงถึงฐานะทางสังคมของผู้พูดและผู้ที่ถูกกล่าวถึง ส่วนมากมักใช้กับผู้ที่ถูกกล่าวถึงเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างการหายตัวไปในถ้ำของกลุ่มหมูป่า
ทุกคน มาส่งกำลังใจให้**พวกเขา**กัน
พวกเขา ใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึงเพศชายมากกว่า 1 คน

ตัวอย่าง เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างครูใหญ่พูดกับลูกศิษย์หนึ่งที่หน้า
โรงเรียน
ครูใหญ่ : อะไรงั้น
ลูกศิษย์ : หมาบ้าครับ **พวกเขา**เห็นมันยืนกินเศษอาหาร¹

จากประโยคบทสนทนาข้างต้นนักศึกษาชาวจีนต้องใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “ผม” แต่นักศึกษาเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “พวกเขา” ซึ่งเป็นคำบุรุษสรรพนามที่ 3 และเป็นพหูพจน์

สรุปได้ว่า คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยในงานวิจัยนี้ ซึ่งรวมคำนามที่ทำหน้าที่ได้เช่นเดียวกับคำบุรุษสรรพนาม ได้แก่ คำนามชื่อ คำนามบอกเครือญาติ คำนามบอกอาชีพและคำนามบอกตำแหน่งสามารถแบ่งเป็น 3 ชนิด คือ คำบุรุษสรรพนามที่ 1 มีจำนวน 13 คำ คำบุรุษสรรพนามที่ 2 จำนวน 12 คำ และคำบุรุษสรรพนามที่ 3 จำนวน 8 คำ ทั้งนี้คำบุรุษสรรพนามบางคำสามารถเป็นคำบุรุษสรรพนามได้มากกว่า 1 ชนิด และสามารถบอกเพศ บอกความสัมพันธ์ รวมถึงสามารถแทนเพศของคนในบทสนทนาทั้งผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง

¹ จิงหยู เหวิน. (2556). ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม.

2. ภาษาศาสตร์สังคมกับการเรียนการสอนภาษา

ภาษาศาสตร์สังคม หมายถึง ภาษาในแง่ของความสัมพันธ์ทางสังคม โดยศึกษาบริบททางสังคมประกอบ เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในภาษา¹ ภาษาศาสตร์สังคมจึงมีความสำคัญในฐานะศาสตร์ที่ใช้ในการศึกษาภาษาที่เป็นจริง เป็นธรรมชาติ โดยไม่มีการดัดแปลงหรือนึกขึ้นเอง

2.1 แนวคิดพื้นฐานของภาษาศาสตร์สังคม

ภาษาศาสตร์สังคมเป็นศาสตร์ที่มุ่งเน้นการวิเคราะห์สามมิติยะสื่อสาร (communicative competence) ซึ่งเป็นการศึกษาภาษาที่ใช้ในการสื่อสารจริง โดยมีภาษาเป็นตัวแปรตาม (dependent variable) และมีตัวแปรทางสังคม (social variable) เช่น อายุ เพศ ชาติพันธุ์ กาลเทศะ เรื่องที่พูด เป็นต้น ซึ่งปัจจัยทางสังคมนี้ถือได้ว่าเป็นตัวแปรอิสระ (independent variable)²

2.1.1 ภาษากับอายุของผู้พูด

อายุเป็นปัจจัยหนึ่งทางสังคมที่ทำให้เกิดความแตกต่างทางภาษา เนื่องจากผู้พูดที่เป็นเด็กย่อมใช้ภาษาแตกต่างกับผู้ใหญ่ ดังนั้นเมื่อผู้ใหญ่บางคนต้องการพูดกับเด็กเล็กจึงต้องเลียนแบบการพูดแบบเด็กเพื่อที่จะให้เด็กเข้าใจตนได้ เช่น ในภาษาอังกฤษเด็กจะลงท้ายคำนามด้วยเสียง [iy]³ เช่น

ภาษาผู้ใหญ่	ภาษาเด็ก
dog	doggy
horse	horsey
ในภาษาไทย เด็กบางคนจะออกเสียงตัว ส หรือ ซ [s] เป็นเสียง ช หรือ ฉ [ch] หรือ จ [c] และเสียง ร [r] จะกลายเป็นเสียง ย [y] หรือ ออกเสียงคำร่อน ⁴ เช่น	
ภาษาผู้ใหญ่	ภาษาเด็ก
ใส่	“ไฉ่” หรือ “ไจ้”
สาม	“ฉาม” หรือ “จ้าม”

¹ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). ภาษาศาสตร์สังคม. หน้า1.

² แหล่งเดิม. หน้า19-20.

³ แหล่งเดิม. หน้า31.

⁴ แหล่งเดิม. หน้า31-33.

เร็ว

“เยี้ยว”

ในขณะที่ภาษาวัยรุ่นเป็นภาษาอีกรูปแบบหนึ่ง โดยการใช้คำศัพท์ในภาษาวัยรุ่นจะแตกต่างกับภาษาผู้ใหญ่¹ เช่น

ภาษาวัยรุ่น

ภาษาผู้ใหญ่

รู้สึกเสียใจเล็กน้อย

รู้สึกเสียใจเล็กน้อย

แกชอบเบรคคนอยู่เรื่อย

แกชอบขัดคอคนอยู่เรื่อย

นอกจากนั้นยังมีคำบุรุษสรรพนามบางคำที่จัดได้ว่าเป็นคำบุรุษสรรพนามที่ใช้ในกลุ่มผู้ใหญ่ หรือ เป็นภาษาผู้ใหญ่ เช่น คำบุรุษสรรพนามคำว่า “หล่อน” เป็นคำบุรุษสรรพนามที่มีใช้น้อยในปัจจุบัน²

ดังนั้นผู้พูด และผู้ฟังที่มีความแตกต่างของช่วงวัยกันจึงมีความแตกต่างในการออกเสียง และการเลือกใช้คำศัพท์ นอกจากนั้นความแตกต่างของช่วงวัยยังทำให้สามารถระบุช่วงวัยได้ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย มักออกเสียงคำว่า สะพาน เป็น ตะพาน กุญแจ เป็น ปะแจ ใช้คำบุรุษสรรพนามแทนลูกสาวว่า หล่อน เป็นต้น อายุจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สะท้อนความแตกต่างของพฤติกรรมทางภาษา ความแตกต่างของคำศัพท์ ซึ่งปัจจัยนี้จะส่งผลต่อการสื่อสารระหว่างผู้พูดและผู้ฟังในแต่ละช่วงวัย

2.1.2 ภาษากับเพศของผู้พูด

เพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม ดังในสังคมไทยพบ ความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาของผู้หญิงกับภาษาของผู้ชาย³ เช่น

คำเรียกตนเองของเพศชาย

คำเรียกตนเองของเพศหญิง

ผม กระผม อ้าว กู

หนู ดิฉัน อะฮัน ซื่อตนเอง

เมื่อผู้พูดเพศชายและเพศหญิงคุยกันจะมีการใช้คำบุรุษสรรพนามที่ต่างกันในการใช้แทนตนเองและใช้แทนผู้ฟัง⁴ เช่น

เพศชายพูดกับเพศหญิง

เพศหญิงพูดกับเพศชาย

ผม

คุณ

ดิฉัน คุณ

¹ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). ภาษาศาสตร์สังคม. หน้า33.

² นววรรณ พันธุเมธา. (2558). คลังคำ. หน้า328.

³ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). ภาษาศาสตร์สังคม. หน้า113.

⁴ Angkab Palakornkul. (1972). A socio-linguistic Study of Pronominal Strategy in Spoken Bangkok Thai.

ฉัน	คุณ	ฉัน	คุณ
ฉัน	ชื่อ/ชื่อเล่น	ฉัน	ชื่อ/ชื่อเล่น
		ชื่อ/ชื่อเล่น	ชื่อ/ชื่อเล่น

การเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามจะใช้แตกต่างกันตามเพศของผู้ใช้ เช่น เพศชาย ใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “ผม” ในขณะที่ เพศหญิง ใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “ดิฉัน” ซึ่งเพศชายและเพศหญิงไม่สามารถใช้สลับกันได้ ดังนั้นคำบุรุษสรรพนามจึงสามารถบอกเพศของผู้ใช้ ผู้ฟังและผู้ที่ถูกกล่าวถึงได้

2.1.3 ภาษากับชนชั้นทางสังคมของผู้พูด

ชนชั้นทางสังคมของผู้พูด หมายถึง การจัดลำดับความสูงต่ำของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟัง ซึ่งชนชั้นอาจจะท่อนจากการแต่งกาย อาชีพ ทรัพย์สินของใช้ เช่น ยานพาหนะ ที่อยู่อาศัย เป็นต้น ในสังคมไทยแบ่งคนในสังคมตามชนชั้นทางสังคมออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทมีอำนาจ (+อำนาจและสถานภาพ) และประเภทด้อยอำนาจ (-อำนาจและสถานภาพ)¹ ดังนี้

ประเภทมีอำนาจ (+อำนาจและสถานภาพ) ได้แก่ พระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ พระชนชั้นผู้นำ อาชีพที่มีเกียรติ ผู้นำทางการเมือง ข้าราชการ และอาชีพที่ต้องใช้ความชำนาญทางวิชาชีพ และประเภทด้อยอำนาจ (-อำนาจและสถานภาพ) ได้แก่ เกษตรกร ผู้ใช้แรงงาน พ่อค้าธุรกิจย่อย แม่ค้า และคนใช้ตามบ้าน

นอกจากนี้จากงานวิจัยของอังคณา ผลากรกุล (Palakornkul) เรื่อง A socio-linguistic Study of Pronominal Strategy in Spoken Bangkok Thai แบ่งกลุ่มอาชีพของคนชนชั้นในสังคมไทยตามอาชีพ ได้ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มไม่ใช่วิชาชีพ กลุ่มกึ่งวิชาชีพ และกลุ่มวิชาชีพ สามารถอธิบายดังตารางต่อไปนี้

¹ Angkab Palakornkul. (1972). *A socio-linguistic Study of Pronominal Strategy in Spoken Bangkok Thai*.

ตาราง 1 การแบ่งกลุ่มอาชีพของคนไทย

กลุ่มไม่ใช่วิชาชีพ (non-professional)	ช่างทำผม คนขับรถ ภารโรง คนใช้ตามบ้าน ช่างซ่อมเครื่อง พระ พนักงานเสิร์ฟตามร้านอาหาร
กลุ่มกึ่งวิชาชีพ (semi-professional)	พนักงานขับเครื่องบิน คนทำงานในสำนักงาน นักเรียน นักศึกษา
กลุ่มวิชาชีพ (professional)	สถาปนิก อาจารย์มหาวิทยาลัย แพทย์ วิศวกร ข้าราชการ ครู

ที่ ม ๑ : Angkab Palakornkul. (1972). A socio-linguistic Study of Pronominal Strategy in Spoken Bangkok Thai. Page4.

จากตารางเป็นการจัดแบ่งกลุ่มชนชั้นทางสังคมโดยยึดอาชีพเป็นเกณฑ์ในการจัดแบ่ง ซึ่งแบ่งได้ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มไม่ใช่วิชาชีพ กลุ่มกึ่งวิชาชีพ และกลุ่มวิชาชีพ ซึ่งคำนามอาชีพ เช่น อาจารย์ ครู หมอ พยาบาลท่านทูต ท่านอธิบดี ท่านอธิการฯ ท่านรัฐมนตรี ท่านนายก¹ เป็นต้น สามารถใช้แทนคำบุรุษสรรพนามที่ 1 2 และ 3 ส่วนคำนามอาชีพที่ใช้กับกลุ่มไม่ใช่วิชาชีพ ใช้แทนคำบุรุษสรรพนามที่ 2 และ 3 เช่น กระเป๋าส้มล้อ แท็กซี่ ตุ๊กตุ๊ก อาตมา โยม หลวงพี่ หลวงพ่อ² เป็นต้น

ดังนั้นเมื่อบุคคลปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของอาชีพนั้นๆ ภาษาที่ใช้จะแตกต่างกันตามบทบาทหน้าที่นั้น แต่อย่างไรก็ตามสภาพสังคมไทยมีสิ่งที่บ่งบอกลักษณะส่วนบุคคลมากกว่าในสังคมตะวันตก คนไทยจะเป็นรัฐมนตรี หรือ ขาวนาตราบเท่าที่เขาจะอยู่ในตำแหน่งนั้นๆ เท่านั้น เพราะสังคมไทยมีการเน้นสถานภาพมากกว่าตัวบุคคล³ ดังที่งานวิจัยของ มีชัย เอี่ยมจินดา เรื่อง **วิวัฒนาการของระบบคำบุรุษสรรพนามตั้งแต่สมัยสุโขทัย-สมัยปัจจุบัน** พบว่า ปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงสมัยปัจจุบัน คือ สถานภาพทางสังคม ของผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง⁴

¹ David Smyth. (2004). *Thai an Essential Grammar*. Page45-46.

² แหล่งเดิม. Page45.

³ Angkab Palakornkul. (1972). *A socio-linguistic Study of Pronominal Strategy in Spoken Bangkok Thai*. Page62-63.

⁴ มีชัย เอี่ยมจินดา. (2534). *วิวัฒนาการของระบบคำบุรุษสรรพนามตั้งแต่สมัยสุโขทัย-สมัยปัจจุบัน*. หน้า91.

กล่าวได้ว่า ชนชั้นทางสังคมเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่กำหนดความแตกต่างของภาษาที่ผู้พูดใช้ ทั้งชนชั้นทางสังคมยังเป็นเรื่องที่ซับซ้อน เนื่องจากการถูกกำหนดด้วยรายได้ การศึกษา อาชีพ และฐานันดรที่มีมาแต่กำเนิด แต่อย่างไรก็ตามการแบ่งชนชั้นทางสังคมมีเกณฑ์การแบ่งชั้นต่างกัน โดยสังคมอุตสาหกรรมมักแบ่งตามรายได้ และอาชีพเป็นหลัก ในทางกลับกันภาษาที่ใช้ก็สามารถสะท้อนชนชั้นในสังคมของผู้ใช้ภาษาเช่นกัน

2.1.4 ภาษากับความสัมพันธ์ของผู้พูดและผู้ฟัง

ความสัมพันธ์ของผู้พูดกับผู้ฟังจะเป็นสิ่งกำหนดการใช้ภาษาให้แตกต่างกัน เช่น พ่อกับลูก นายกับบ่าว ครูกับนักเรียน ราชวงศ์กับคนสามัญ ครูกับนักเรียน เป็นต้น โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังในการเลือกใช้สรรพนาม¹ ได้แก่

- 1) ความสนิทสนม (intimacy) เช่น ถ้าใช้ “ผม” และ “คุณ” แสดงว่าผู้พูดและผู้ฟังสนิทสนมกันน้อยกว่าการใช้ “อ้าว” กับ “ลื้อ” หรือการใช้ “กู” กับ “มึง”
- 2) ความเคารพ (respect) เช่น การใช้ “ท่าน” แสดงถึงความเคารพมากกว่า “คุณ”
- 3) ความเป็นปึกแผ่น (solidarity) เช่น การใช้คำว่า “อ้าว” เป็นการแสดงความเป็นปึกแผ่นระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง
- 4) ความเป็นทางการ (formality) เช่น การใช้คำว่า “ดิฉัน” แสดงถึงความเป็นทางการ
- 5) การที่ลูกอยู่ด้วย (presence of child) เช่น สามีจะเรียภรรยาอย่างหนึ่งเมื่อไม่มีลูกอยู่ในสถานการณ์ที่พูด แต่เมื่อมีลูกอยู่ด้วยจะใช้สรรพนามเรียภรรยาว่า “แม่”
- 6) การมีคนไม่รู้จัก หรือ คนมีฐานะทางสังคมอยู่ด้วย (presence of non-acquaintances or person with power and status) เช่น การใช้สรรพนามถ้ามีคนที่ไม่รู้จัก หรือ คนที่มีฐานะทางสังคมสูงกว่าจะเปลี่ยนคำสรรพนาม “กู” “มึง” เป็น “ผม” “คุณ”
- 7) ระยะเวลาของความรู้จักมักคุ้น (length of time of acquaintances) คนที่รู้จักกันมาเป็นเวลานานย่อมใช้คำสรรพนามเรียกต่างจากคนที่ไม่สนิท
- 8) การไต่ดัว (condescension) เช่น ผู้ที่มีอำนาจสูงกว่าใช้คำสรรพนาม “เธอ” กับผู้ที่ด้อยกว่า

¹ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). ภาษาศาสตร์สังคม. หน้า 114.

9) การแสดงอารมณ์ (emotional manifestation) เช่น การใช้สรรพนาม “มึง” เมื่อผู้พูดมีอารมณ์โกรธ การใช้สรรพนาม “มัน” เมื่อผู้พูดกล่าวถึงบุคคลที่เกลียด

การใช้ภาษานั้นมีความซับซ้อน ผู้ที่เกิดและเติบโตมาในสังคมและเป็นเจ้าของวัฒนธรรม ไม่มีปัญหาในการใช้เพราะเรียนรู้กฎ อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษา และได้รับการขัดเกลาทางสังคมมาตั้งแต่วัยเด็ก¹ แต่อย่างไรก็ตามการใช้ภาษาของผู้พูดก็ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังเช่นกัน ดังที่ จินดารัตน์ ธรรมรงวิทย์ ได้ศึกษา เรื่อง **ข้อบกพร่องเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม: กรณีศึกษาการใช้ภาษาไทยของผู้พูดชาวอเมริกัน และชาวจีน** พบการใช้คำบุรุษสรรพนามไม่เหมาะสมตามความสัมพันธ์ของผู้พูดและผู้ฟัง ทำให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างผู้พูดและผู้ฟังได้ ดังตัวอย่าง²

ในระหว่างที่อาจารย์ชาวจีนกำลังสอนนักศึกษาชาวไทยอยู่นั้น มีนักศึกษาบางคนพูดคุยกันเสียงดัง อาจารย์จึงต้องการให้นักศึกษาที่ส่งเสียงคุยออกไปจากห้องเรียนเพื่อให้ไม่รบกวน

อาจารย์ชาวจีน : มึงออกไปเลย

นักศึกษาชาวไทย : (ทั้งนักศึกษาที่ถูกสั่งและนักศึกษาคนอื่นในห้องต่างเงยเสียงลงในทันทีพร้อมกับแสดงสีหน้าตึงเครียดอย่างมาก)

การใช้คำบุรุษสรรพนามของอาจารย์ชาวจีนกับนักศึกษานี้เป็นการใช้คำบุรุษสรรพนามที่2 ที่ไม่เหมาะสมตามสถานภาพความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ทำให้เมื่อผู้พูดเลือกใช้คำบุรุษสรรพนาม “มึง” ซึ่งเป็นคำบุรุษสรรพนามที่2 ที่ใช้กับผู้ฟังที่มีความสนิทสนม กับผู้พูดมาก และสะท้อนความเป็นกันเอง ดังนั้นเมื่อผู้พูดที่เป็นอาจารย์ใช้คำบุรุษสรรพนามนั้นกับนักศึกษาจึงกลายเป็นการใช้คำหยาบ และทำให้นักศึกษาคิดว่าอาจารย์ต้องการดูหมิ่นตนเองได้

นอกจากนั้น จินดารัตน์ ธรรมรงวิทย์ ยังสัมภาษณ์เพิ่มเติม เพื่อหาสาเหตุการเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามนั้น อาจารย์ชาวจีนกล่าวว่าเคยได้ยินเพื่อนชาวไทยใช้เป็นประจำ ตนจึงเลือกใช้คำนี้³

¹ Angkab Palakornkul. (1972). *A socio-linguistic Study of Pronominal Strategy in Spoken Bangkok Thai*. Page38.

² จินดารัตน์ ธรรมรงวิทย์. (2553). *ข้อบกพร่องเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม: กรณีศึกษาการใช้ภาษาไทยของผู้พูดชาวอเมริกันและชาวจีน*. หน้า35-36.

³ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). *ภาษาศาสตร์สังคม*. หน้า36.

ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง ได้แก่ ความสนิทสนม ความเป็นทางการ ความเคารพ ความคุ้นเคย อำนาจ จึงมีผลต่อการเลือกใช้คำบุรุษสรรพนาม เช่น การเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “มึง” เป็นคำบุรุษสรรพนามที่ควรใช้กับคนที่มีความสนิทสนมมาก หากใช้ผิดอาจประสบปัญหาได้

2.1.5 ภาษากับเรื่องที่พูดและกาลเทศะ

เรื่องที่พูด หมายถึง เนื้อหาของการพูด¹ เรื่องที่พูดเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการใช้ภาษา เช่น การสนทนาในหัวข้อที่เบาสบาย กับ การสนทนาเรื่อง และ หัวข้อที่จริงจัง ผู้พูดและผู้ฟังจะใช้ภาษาแตกต่างกัน

ส่วนกาลเทศะ หมายถึง เวลา หรือ สถานที่ที่ใช้ภาษา กาลเทศะเป็นสิ่งที่ผู้พูดต้องคำนึงถึง เช่น สถานการณ์ที่ครูพูดกับนักเรียนคนหนึ่งในห้องเรียนกับนอกห้องเรียน ใช้แตกต่างกันดังตัวอย่าง

ครูพูดกับนักเรียนนอกห้องเรียน : ตี๋มสงสัยอะไรไหม

ครูพูดกับนักเรียนในห้องเรียน : สูดามีข้อสงสัยอะไรบ้างไหม²

ครูใช้สรรพนามบุรุษที่2 นอกห้องเรียนด้วย “ชื่อเล่น” (ตี๋ม) ในขณะที่ครูพูดกับนักเรียนในห้องเรียนด้วย “ชื่อจริง” (สุดา)

พูดกับเพื่อนที่โต๊ะอาหาร : เรื่องที่ เธอ ว่ามานี้น่าสนใจดีนะ

ในห้องประชุม : ดิฉันคิดว่าเรื่องที่ คุณนฤมล เสนอขึ้นมาเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากที่สุด³

ผู้พูดใช้คำบุรุษสรรพนามที่2 พูดกับเพื่อนในโต๊ะอาหารว่า “เธอ” ในขณะที่ผู้พูดพูดกับเพื่อนในห้องประชุมใช้คำบุรุษสรรพนามด้วย “ชื่อจริง”(คุณนฤมล) ซึ่งคำบุรุษสรรพนามทั้ง2 คำนี้ใช้ในบริบทที่ต่างกัน คือ “เธอ” เป็นคำบุรุษสรรพนามที่ใช้ในบริบทที่เป็นกันเองมากกว่า การใช้คำบุรุษสรรพนาม “ชื่อจริง”

¹ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). ภาษาศาสตร์สังคม. หน้า122.

² แหล่งเดิม. หน้า125.

³ แหล่งเดิม. หน้า125-126.

เรื่องที่พูด กาลเทศะ กับการใช้คำสรรพนามจึงมีความสัมพันธ์ต่อกันมาก ผู้ที่ศึกษาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจึงประสบปัญหาการใช้คำบุรุษสรรพนามให้ถูกต้องเหมาะสมตามบริบท ดังผลการวิจัยของ ปณิธาน บรรณาธรรม เรื่อง **นักศึกษาจีนกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย** พบปัญหาการใช้คำบุรุษสรรพนามไม่เหมาะสมตามบริบท¹ ดังนี้

“พวกเราทั้งหมด”

นักศึกษาใช้ผิดเป็น

“ฉันทั้งหมด”²

จากการใช้คำบุรุษสรรพนาม “ฉัน” แทนคำว่า “พวกเรา” เป็นการเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามผิดประเภท

“พ่อแม่และน้องสบายดีไหม” นักศึกษาเขียนผิดเป็น “บิดามารดาและน้องสาวสบายดีไหม”³

การเลือกใช้คำบุรุษสรรพนาม “พ่อแม่” แทน “บิดามารดา” เป็นการเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามผิดบริบท เนื่องจากบริบทนี้เป็นบริบทของการใช้ภาษาเขียน คำว่า “พ่อแม่” ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในภาษาพูดจึงไม่เหมาะสมต่อการเลือกใช้

ดังนั้นการเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามจึงต้องคำนึงถึงเรื่องที่พูดและกาลเทศะ เพราะ หากเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามไม่เหมาะสมตามบริบท หรือ เรื่องที่พูด จะทำให้เกิดความไม่เหมาะสมได้ เช่น การใช้คำว่า “พวกเราทั้งหมด” และ “ฉันทั้งหมด” ซึ่งคำว่า “ฉันทั้งหมด” คนไทยมักไม่ใช้กัน

กล่าวคือการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมจะต้องคำนึงถึงอิทธิพลจากตัวแปรทางสังคม ได้แก่ วัย เพศ ชนชั้น ความสัมพันธ์ และเรื่องที่พูด กาลเทศะของผู้พูดกับผู้ฟัง⁴ ผู้เรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจึงมักพบปัญหาการเลือกใช้คำให้เหมาะสม และถูกต้องตามบริบทของสังคมไทย ซึ่งจะก่อให้เกิดข้อผิดพลาด และความเข้าใจผิดในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำแนวคิดภาษาศาสตร์สังคมมาสร้างสถานการณ์ จัด

¹ ปณิธาน บรรณาธรรม. (2555). *นักศึกษาจีนกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย*. หน้า58.

² แหล่งเดิม. หน้า29.

³ แหล่งเดิม. หน้า39.

⁴ ศรีวิไล พลมณี. (2545). *ภาษาและการสอน*. หน้า207.

คำบุรุษสรรพนามทั้ง 23 คำ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดที่จะสามารถแก้ปัญหาการใช้คำบุรุษสรรพนามของผู้เรียน

1.2 แนวคิดภาษาศาสตร์สังคมกับการสอนการใช้คำบุรุษสรรพนาม

การนำแนวคิดภาษาศาสตร์สังคมสามารถนำมาใช้ในการสอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารควรคำนึงถึง ความสามารถในการใช้ภาษาในสังคม ความสามารถในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และขอบเขตของพฤติกรรมทางภาษา¹ ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

ความสามารถในการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาของคนในสังคม หรือ ในกลุ่มนั้นๆ ซึ่งภาษาที่ใช้แต่ละกลุ่มอาจไม่เหมือนกัน ในสถานการณ์ต่างๆ ในการพูด ดังนั้นการใช้สถานการณ์เพื่อแก้ไขปัญหามานานต่างประเทศของผู้เรียนจึงเป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาได้ ดังงานวิจัยของพวงมณี ดันติวงศ์ เรื่อง **การใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว** พบว่าการการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องประสบมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้²

ความสามารถในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน หมายถึง สถานการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การกล่าวลา การแสดงความยินดี การแสดงความเสียใจ รวมถึงการเล่าเหตุการณ์ หรือ ประสบการณ์ของผู้พูดให้คนอื่น ดังนั้นการนำสถานการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาข้อบกพร่องการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี ดังงานวิจัยของภาสพงศ์ ผิวนพอใช้ เรื่อง **การพัฒนาหลักสูตรแบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้โดยใช้แนวคิดภาษาศาสตร์สังคมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ** พบว่า การนำสถานการณ์ที่ผู้เรียนพบในชีวิตประจำวันมาปรับใช้ในการสร้างบทเรียนในหลักสูตร เช่น การทักทาย การต่อรองราคาสินค้า การสั่งอาหาร การถามทาง เป็นต้น จะทำให้ผู้เรียนมีคะแนนสมรรถนะการสนทนาภาษาไทยในทุกด้านเป็นรายบุคคลสูงกว่าการประเมินครั้งก่อนหน้าทุกครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05³

¹ Angkab Palakornkul. (1972). *A socio-linguistic Study of Pronominal Strategy in Spoken Bangkok Thai*. Page74.

² พวงมณี ดันติวงศ์. (2550). *การใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว: รายงานวิจัย*. หน้า77.

³ ภาสพงศ์ ผิวนพอใช้. (2555). *การพัฒนาหลักสูตรแบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้โดยใช้แนวคิดภาษาศาสตร์สังคมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ*. หน้า118.

ขอบเขตของพฤติกรรมทางภาษา หมายถึง การใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆของแต่ละกลุ่มที่ใช้ภาษา ตามแต่ละชนชั้นของสังคมนั้น ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ โดยการสอนภาษาที่ใช้เฉพาะของกลุ่มนั้นๆ ดังที่งานวิจัยของ กิ่งกุล เกาะประเสริฐ เรื่อง **การสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษากรมยุทธศึกษาทหารอากาศ** พบว่าการสร้างแบบฝึกการออกเสียงภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษากรมยุทธศึกษาทหารอากาศ สามารถพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาไทยของนายทหารชาวเวียดนามให้มีพัฒนาการในการออกเสียงที่ดีขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกล้าเกณฑ์ 80 เปอร์เซ็น¹ ซึ่งเป็นการสร้างเครื่องมือเพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนตามขอบเขตพฤติกรรมทางภาษาของผู้เรียน คือ นายทหารชาวเวียดนาม ศูนย์ภาษากรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ด้วยเหตุนี้การนำแนวคิดภาษาศาสตร์สังคมมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา โดยการใช้สถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมในสังคมนั้น เช่น การเคารพผู้มีอายุมากกว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ความแตกต่างระหว่างชนชั้นในสังคม เป็นต้น ดังงานวิจัยของเพลินจิตร ภูติ เรื่อง **การศึกษาภาษาไทยตามแนวคิดทางภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ** พบแนวทางการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมกับผู้เรียนชาวต่างชาติ คือ ผู้สอนควรคำนึงถึงค่านิยม ลักษณะนิสัย ทศนคติ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้ภาษาตามบริบทในสังคมไทย ในแต่ละสถานที่ ในแต่ละสถานการณ์ และการความสุภาพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม²

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป

3.1 ความหมายและความสำคัญของบทเรียนสำเร็จรูป

บทเรียนสำเร็จรูป หมายถึง เครื่องมือการเรียนการสอนที่เป็นบทเรียนซึ่งยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยคำนึงถึงความสามารถในการรับรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล นอกจากนั้นผู้เรียนยังสามารถรู้คำตอบได้ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้บทเรียน ซึ่งบทเรียนแต่ละบทจะเป็น

¹ กิ่งกุล เกาะประเสริฐ. (2554). **การสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ**. หน้า94.

² เพลินจิตร ภูติ. (2546). **การศึกษาภาษาไทยตามแนวคิดทางภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ**. หน้า166-167.

เนื้อหาที่แบ่งออกเป็นส่วนย่อยสั้นๆ เรียกว่า “กรอบ” (Frame) แต่ละกรอบจะเรียงลำดับต่อเนื่องกัน จากง่ายไปหายาก กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมีหลายรูปแบบซึ่งอาจจะเป็นการเติมคำลงในช่องว่าง การเลือกคำตอบ มีบททดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อทดสอบความก้าวหน้าของการเรียนรู้ได้

การเรียนรู้ด้วยบทเรียนสำเร็จรูป ช่วยให้เนื้อหาของบทเรียนง่ายขึ้น ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ช่วยแก้ปัญหาให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องในด้านนั้นๆ เช่น ผู้ที่มีความบกพร่องด้านการอ่านสามารถอ่านบทอ่านซ้ำๆจนกว่าจะผ่านโดยไม่ต้องกังวลว่าจะผิดทักษะไม่ทันผู้เรียนคนอื่นๆ เป็นต้นช่วยแบ่งเบาภาระครู และช่วยลดปัญหาการขาดแคลนครูได้

กล่าวได้ว่าการเลือกใช้บทเรียนสำเร็จรูปจึงสามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีขึ้น ดังปรากฏในงานวิจัยของ สุมณา เขียนนิล เรื่อง **บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำเสริมในภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ** พบว่า ผลการเรียนรู้หลังเรียน โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปสูงกว่าก่อนเรียน และผู้เรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อบทเรียนบทเรียนในระดับดี¹ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ อัญชลาศาสตร์สุภาพ เรื่อง **การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปแบบการกระตุ้นกับการสอนแบบปกติ** อธิบายผลการวิจัยถึงความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการกระตุ้นสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01² งานวิจัยของ สมพร ยิ้มสกุล เรื่อง **การทดลองใช้บทเรียนสำเร็จรูปในการสอนวิชาภาษาไทย 032 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่5** ได้ผลการทดลอง คือ กลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปมีคะแนน และทัศนคติที่ดีกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01³

3.2 ประเภทของบทเรียนสำเร็จรูป

บทเรียนสำเร็จรูปมีหลายประเภท แบ่งบทเรียนสำเร็จรูปตามลักษณะ หรือ เทคนิค การเขียน และแบ่งตามรูปแบบสื่อ ได้ดังนี้

¹ สุมณา เขียนนิล. (2560). **บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำเสริมในภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ**. หน้า57.

² อัญชลาศาสตร์สุภาพ. (2549). **การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปแบบการกระตุ้นกับการสอนแบบปกติ**. หน้า65-66.

³ สมพร ยิ้มสกุล. (2527). **การทดลองใช้บทเรียนสำเร็จรูปในการสอนวิชาภาษาไทย 032 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่5**. หน้า 72-73.

บทเรียนสำเร็จรูปแบ่งตามลักษณะของบทเรียน หรือ เทคนิคการเขียน ได้ 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทที่1 กรอบบทเรียนเส้นตรง และประเภทที่2 กรอบบทเรียนชนิดสาขา ดังนี้

1. กรอบยี่น หรือ บทเรียนเส้นตรง (Linear programming) หมายถึง บทเรียนที่จัดเรียงลำดับจากหน่วยย่อยไปหาหน่วยใหญ่ หรือ จากง่ายไปหายาก โดยผู้เรียนจะข้ามหน่วยใดหน่วยหนึ่งไปไม่ได้ ทุกกรอบจะมีเฉลยและคำอธิบายเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองได้ บทเรียนชนิดนี้มีข้อดีทำให้ผู้เรียนสามารถเฉลยคำตอบได้ทันทีและผู้เรียนสามารถเข้าใจง่าย เนื่องจากกรอบเนื้อหาแต่ละกรอบเป็นกรอบเนื้อหาสั้นๆ ดังแผนภาพข้างล่างนี้

ภาพประกอบ 1 ภาพแสดงลักษณะบทเรียนเส้นตรง

ที่มา: ถวัลย์ มาศจรัส. 2556. *นวัตกรรมการศึกษาชุด บทเรียนสำเร็จรูป*. หน้า29.

2. กรอบสาขา หรือ บทเรียนชนิดสาขา (Intrinsic or Branching programming) หรือ บทเรียนแบบไม่แยกกรอบ หรือ บทเรียนแบบกระโดด เป็นบทเรียนที่มีลักษณะคล้ายบทเรียนแบบเส้นตรง แต่ผู้เรียนสามารถตอบข้ามกรอบ โดยไม่ต้องเรียงลำดับจากกรอบที่1 ไปกรอบที่2 การเรียงลำดับ ดังแผนภาพข้างล่างนี้

ภาพประกอบ 2 ภาพแสดงลักษณะบทเรียนชนิดสาขา

ที่มา: ปรัชญา ใจสะอาด. 2522. *บทเรียนสำเร็จรูปและเครื่องช่วยสอน*. หน้า37.

บทเรียนสำเร็จรูป แบ่งตามรูปแบบได้ 4 ประเภท¹ ดังนี้

1.บทเรียนประเภทเล่ม เป็นสื่อประเภทที่มีทั้งภาพและข้อความประกอบ โดยมี ส่วนประกอบ ได้แก่ คำชี้แจง แนวคิด เนื้อหา แบบฝึกหัด แบบทดสอบ และเฉลยแบบทดสอบ

2.บทเรียนที่ใช้กับเครื่องช่วยสอน เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการสอน โดยใช้โปรแกรมเป็นเครื่องมือ

3.บทเรียนสำเร็จรูปสื่อประสม เป็นการประกอบของสื่ออย่างน้อย 2 ชนิดขึ้นไป เช่น เทป สไลด์ ภาพยนตร์ เป็นต้น โดยมีส่วนประกอบ ได้แก่ คู่มือการสื่อสาร สื่อประกอบบทเรียน แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน และเฉลยแบบทดสอบ

4.คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นเครื่องมือ กลไกอิเล็กทรอนิกส์แบบต่างๆจำนวนมาก และสามารถรับและส่งข้อมูลได้ผ่านโปรแกรมในรูปแบบต่างๆอย่างกว้างขวาง

ดังนั้นบทเรียนสำเร็จรูปจึงเป็นบทเรียนที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีเฉลยคำตอบในกรอบเนื้อหาแต่ละกรอบ ผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก โดยบทเรียนสำเร็จรูปสามารถแบ่งตามชนิดโดยคำนึงถึงการลำดับของเนื้อหา ทั้งนี้เพื่อให้บทเรียนสำเร็จรูปมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่ผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยเลือกจัดทำบทเรียนสำเร็จรูปประเภทเล่ม โดยจัดทำเนื้อหาเป็นกรอบยื่น หรือ กรอบเส้นตรง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ

3.3 ขั้นตอนในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป

ขั้นตอนในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการวิเคราะห์ (Analysis) ขั้นการเขียนบทเรียน (Writing) และขั้นการพิจารณาแก้ไข (Revision)² ซึ่งสามารถอธิบายตามวงจรคุณภาพของเดมมิง (PDCA)³ ได้ดังนี้

1. ขั้นการวิเคราะห์ P (Plan) คือ ขั้นที่ผู้สร้างบทเรียนวิเคราะห์ผู้เรียน เนื้อหาวิชา ที่สอน ทักษะที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชา โดยการวางแผน วิเคราะห์เนื้อหา และเตรียมสร้างแบบทดสอบ

¹ ถวัลย์ มาศจรัส. (2556). นวัตกรรมการศึกษา ชุด บทเรียนสำเร็จรูป. หน้า20-22.

² ถวัลย์ มาศจรัส. (2556). นวัตกรรมการศึกษา ชุด บทเรียนสำเร็จรูป. หน้า20-25.

³ กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการบริหารจัดการแผน. หน้า 2.

2. ขั้นการเขียนบทเรียน D (Do) คือ ขั้นการเขียนบทเรียนในขั้นแรก โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน โดยบทเรียนสำเร็จรูปประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนสำเร็จรูปนั้น แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

การเขียนบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรงจะต้องมีการลำดับเนื้อหา โดยผู้เรียนจะต้องเรียนตั้งแต่หน่วยแรก และดำเนินไปตามลำดับจนถึงหน่วยสุดท้าย จะข้ามหน่วยใดหน่วยหนึ่งไม่ได้ บทเรียนสำเร็จรูปประกอบด้วยกรอบ 4 รูปแบบ¹ ได้แก่

1) กรอบตั้งต้น (Set frame) เป็นกรอบที่มีคำถาม และผู้เรียนไม่จำเป็นต้องมีความรู้เรื่องนั้นก่อน เช่น

ปากฟันและลิ้นเป็นอวัยวะที่สำคัญในการพูดและกินอาหาร ภายในปากของเรา มีฟันทำหน้าที่บดเคี้ยวอาหาร มีลิ้นช่วยให้เรารับรสอาหาร และช่วยกลืนอาหารลงไปใกล้ลำคอ ถ้าเราไม่มี...

2) กรอบฝึกหัด (Practice frame) เป็นกรอบที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้ในกรอบตั้งต้นเท่านั้น เช่น

เวลารับประทานอาหารใช้ฟันของเราทำหน้าที่.....อาหาร

3) กรอบรองส่งท้าย (Sub-terminal frame) คือกรอบที่จะนำไปสู่กรอบส่งท้าย และเป็นกรอบที่มีความรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามในกรอบส่งท้ายได้ เช่น

เมื่อมีอาหารในปาก และฟันบดเคี้ยวอาหารให้ละเอียดแล้ว..จะช่วยให้เรากลืนอาหารลงในลำคอได้สะดวกยิ่งขึ้น

4) กรอบส่งท้าย (Terminal or Criterion frame) เป็นกรอบที่ผู้เรียนได้รวบรวมความรู้ที่เรียนมาทั้งหมดในทุกกรอบ และเป็นกรอบสุดท้าย เช่น

อวัยวะที่สำคัญในการพูดและกินอาหารคือ และ

¹ เพ็ญศรี สร้อยเพชร. (2542). บทเรียนสำเร็จรูป/. หน้า20-28.

การเขียนกรอบของบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรงมี 2 รูปแบบ ดังนี้

1) แบบเติมคำ เป็นรูปแบบที่ผู้เรียนจะตอบเป็นคำตอบสั้นๆ หรือเป็นประโยคตามคำสั่ง ตัวอย่างบทเรียนสำเร็จรูปแบบเติมคำ

2) แบบเลือกตอบ เป็นรูปแบบกรอบที่ให้ผู้เรียนมีตัวเลือกให้ผู้เรียนเลือก หรือเขียนเครื่องหมายถูกผิด หรือ จับคู่ข้อความ หรือ เติมหมายเลขลงในภาพ เป็นต้น ตัวอย่างบทเรียนสำเร็จรูปแบบเติมคำ

ตาราง 2 ตารางแสดงแบบเลือกตอบ เป็นรูปแบบกรอบบ่อยแบบเติมคำ

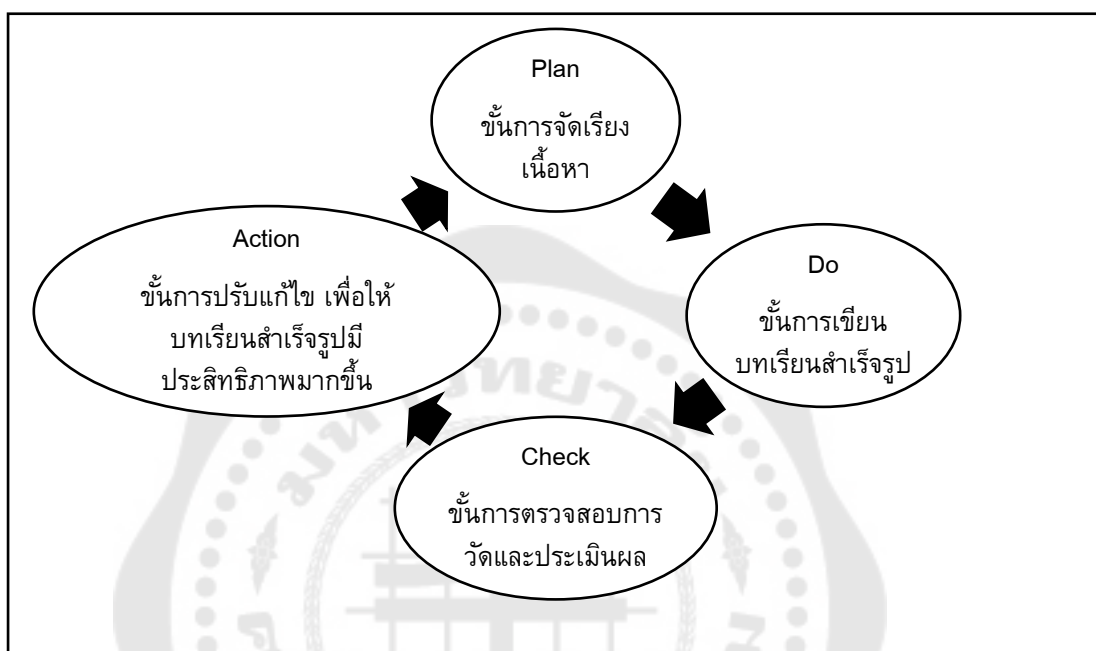
บทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรงนั้นผู้เรียนจะต้องเรียงตามลำดับที่ละกรอบต่อเนื่องกันไปเรื่อยๆจะข้ามกรอบใดไม่ได้ บทเรียนที่ต้องเรียนทีละกรอบต่อเนื่องกันไปเป็นบทเรียนแบบใด ก. แบบเส้นตรง ข. แบบแตกกิ่ง ค. แบบไม่แยกกรอบ	
การเรียนรู้ด้วยบทเรียนแบบเส้นตรงนั้น เมื่อผู้เรียนเรียนกรอบที่4 แล้ว กรอบต่อไปนี้จะต้องเรียนคือกรอบใด ก. กรอบที่3 ข. กรอบที่4 ค. กรอบที่5	ข้อ ก. แบบเส้นตรง
ผู้เรียนที่มีสติปัญญาไม่เท่ากันเมื่อเรียนด้วยบทเรียนแบบเส้นตรง จะต้องผ่านจำนวนกรอบเรียนเท่ากันหรือไม่ ก. เท่ากัน ข. ไม่เท่ากัน ค. ไม่แน่นอน	ข้อ ข. กรอบที่5

3. ขั้นตรวจสอบและประเมินคุณภาพของบทเรียนต่อไป C (Check) คือ ขั้นการตรวจสอบและติดตามผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำไปทดลองกับกลุ่มทดลอง

4. ขั้นการพิจารณาแก้ไข A (Action) คือ การนำเครื่องมือที่ได้รับจากการปรับแก้ไขไปทดลองใช้ จากนั้นจึงนำเครื่องมือมาปรับปรุงและแก้ไขเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษากระบวนการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป นิยมใช้เกณฑ์ 80/80 หมายถึง E1/E2 คือ การกำหนดตัวเลข

เป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ย โดยคำนึงถึงกระบวนการและผลลัพธ์¹ สามารถสรุปกระบวนการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปเป็นแผนผัง ดังนี้

ภาพประกอบ 3 ภาพแสดงขั้นตอนการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป

จากการได้ศึกษาบทเรียนสำเร็จรูป แนวคิดภาษาศาสตร์ทำให้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนามมาเป็นเนื้อหาความรู้ให้นักศึกษาชาวจีนได้ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปเป็นสื่อในการเรียนการสอนและนำแนวคิดของภาษาศาสตร์สังคมมาประยุกต์ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาชาวจีน โดยการสอนคำบุรุษสรรพนามภาษาไทยที่เป็นปัญหา จำนวน 23 คำจากสถานการณ์ที่นักศึกษาชาวจีนต้องพบในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดภาษาศาสตร์สังคม คือ บทเรียนสำเร็จรูปจะคำนึงถึงการจัดแบ่งคำบุรุษสรรพนาม ที่ผู้เรียนมีปัญหาในประเด็นต่างๆ ได้แก่ เพศ อายุ ชนชั้นทางสังคม และกาลเทศะ ระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง

นอกจากนั้นผู้วิจัยยังนำกระบวนการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เพื่อใช้ในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยการ

¹ ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. หน้า135-137.

ดำเนินการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการวางแผน เตรียมจัดทำเนื้อหาบทเรียนสำเร็จรูป (Plan) ขั้นการดำเนินการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปตามแผน (DO) ขั้นการตรวจสอบติดตาม และประเมินผลในการจัดทำบทเรียนสำเร็จรูป (Check) และขั้นการปรับแก้ไขเนื้อหาตามผลการประเมิน (Action) เพื่อให้ได้บทเรียนสำเร็จรูปที่มีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ซึ่งมีขั้นตอน ได้แก่ กำหนดกลุ่มเป้าหมาย สร้างเครื่องมือและดำเนินการทดลองวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูล และจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 12 คน จากSchool of Southeast Asian Studies มหาวิทยาลัยชนชาติกว้างซี

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน จำนวน 8 บท ซึ่งประกอบด้วยคำบุรุษสรรพนามดังนี้

- บทที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนาม
- บทที่ 2 รู้จักฉันรู้จักเธอ
- บทที่ 3 จับจ่ายให้สอย
- บทที่ 4 สั่งอาหารจานโปรด
- บทที่ 5 ถามทางเมื่อหลงทาง
- บทที่ 6 ขอบใจ ขอบคุณ ขอบพระคุณทุกคน
- บทที่ 7 ให้ข้อมูลเพื่อการสมัครงาน
- บทที่ 8 ป่วยไข้ไปพบแพทย์

2.2 แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

2.3 แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับ นักศึกษาชาวจีน

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยวางแผน P (Plan) เพื่อสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำบุรุษสรรพนามภาษาไทย เช่น ความหมาย หน้าที่ ความสำคัญ การใช้ในบริบทต่างๆ

1.2 ศึกษาแนวทางการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 นำคำบุรุษสรรพนามที่นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาในการใช้ ซึ่งได้มาจากการวิจัย จำนวน 4 เล่ม ได้แก่ งานวิจัยของจิงหยู่ เหวิน งานวิจัยของชนิกา คำพุ่ม งานวิจัยของธิดา โมสิกรัตน์และคณะ งานวิจัยของจินดารัตน์ ธรรมรงฤทธิ์ และงานวิจัยของชนิกา คำพุ่ม มาศึกษาและทำแบบสอบถามเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนามที่นักศึกษาชาวจีนมีปัญหา กระบวนการนี้ทำให้ผู้วิจัยพบคำบุรุษสรรพนามที่เป็นปัญหาจำนวน 23 คำ ได้แก่ ฉัน เขา เธอ ท่าน มัน เอ็ง เค้า กู ชื่อ ข้า หนู คุณ แก มึง ตัวเอง กระผม พวกเรา พวกเขา พวกนาย พวกคุณ คำเครือญาติ คำบอกตำแหน่ง

2. ผู้วิจัยจัดทำ D (Do) โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 นำข้อมูลที่ได้มาจัดแบ่งเนื้อหาตามที่ได้ศึกษาตามแนวคิดภาษาศาสตร์สังคม และสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามสำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยกำหนดบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ที่นักศึกษาชาวจีนควรทราบจำนวน 8 บท ดังนี้

บทที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนาม

บทที่ 2 รู้จักฉันรู้จักเธอ

บทที่ 3 จับจ่ายใช้สอย

บทที่ 4 สั่งอาหารจานโปรด

บทที่ 5 ถามทางเมื่อหลงทาง

บทที่ 6 ขอบใจ ขอบคุณ ขอบพระคุณทุกคน

บทที่ 7 ให้ข้อมูลเพื่อการสมัครงาน

บทที่ 8 ป่วยไข้ไปพบแพทย์

ผู้วิจัยจัดแบ่งคำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยที่เป็นปัญหาทั้ง 23 คำ ในแต่ละบท ตามรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 3 ตารางแสดงรายละเอียดคำบุรุษสรรพนามที่เป็นปัญหา

ข้อบทเรียนสำเร็จรูป	แนวคิดภาษาศาสตร์สังคมที่ใช้	คำบุรุษสรรพนาม
บทที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนาม		
บทที่ 2 รู้จักฉันรู้จักเธอ	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง	เรา เธอ ครู/อาจารย์ หมอ หนู คำนามเครือญาติ กระผม เขา มัน
บทที่ 3 จั๊ปปายั๊ยยั๊ยย	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง	หนู คุณ ท่าน คำนามเครือญาติ เขา ชื่อเฉพาะ
บทที่ 4 สิ่งอาหารจานโปรด	เพศและความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง	ฉัน เรา หนู คำนามเครือญาติ เธอ คำนามอาชีพ ท่าน เขา พวกเขาคูณ
บทที่ 5 ถามทางเมื่อหลงทาง	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง	เรา แก หนู ข้า เอ็ง ู มึง เธอ
บทที่ 6 ขอบใจ ขอขอบคุณ ขอบพระคุณทุกคน	อายุ: ระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง	หนู ตัวเอง เขา(เค้า) กระผม ชื่อเฉพาะ คำนามเครือญาติ
บทที่ 7 ให้ข้อมูลเพื่อการสมัครงาน	กาลเทศะระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง	หนู เธอ คุณ พวกคุณ
บทที่ 8 ป่วยไข้ไปพบแพทย์	ชนชั้นทางสังคมระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง	หนู คุณ หมอ ท่าน เขา

2.2 สร้างแบบทดสอบ ก่อน-หลังเรียน เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม¹ ซึ่งประกอบด้วย การวัดความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

2.3 สร้างบทบทเรียนสำเร็จรูปในรูปแบบเส้นตรง ตามหลักการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยใช้แนวคิดภาษาศาสตร์สังคม และคัดเลือกสถานการณ์ หรือ บริบทในสังคมและวัฒนธรรมไทย

¹ Bloom. (1956). *Taxonomy of education objective*. Page201-207.

2.4 นำบทเรียนสำเร็จรูปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา และรูปแบบการจัดการนำเสนอเนื้อหา เพื่อแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.5 ดำเนินการสร้างแบบประเมินคุณภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	มีคุณภาพในระดับ มากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	มีคุณภาพในระดับ มาก
คะแนน 3	หมายถึง	มีคุณภาพในระดับ ปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	มีคุณภาพในระดับ น้อย
คะแนน 1	หมายถึง	มีคุณภาพในระดับ น้อยที่สุด

2.6 ดำเนินการสร้างแบบประเมินคุณภาพแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ซึ่งมีระดับการประเมิน 3 ระดับ ได้แก่

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหา
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหา
1	หมายถึง	แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา

3. ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (Check) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 นำแบบประเมินคุณภาพของบทเรียนสำเร็จรูป และแบบประเมินคุณภาพแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ไปปรึกษาความถูกต้องเหมาะสมกับอาจารย์ที่ปรึกษา

3.2 นำบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภูวกร ชัตรบำรุงสุข และอาจารย์ ดร. รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี ประเมินคุณภาพของบทเรียนสำเร็จรูป และคุณภาพแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

3.3 นำผลจากประเมินแบบประเมินคุณภาพและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่า IOC ซึ่งใช้ดัชนีความสอดคล้องการประเมิน 3 ระดับ ดังนี้

+1	หมายถึง	มีความสอดคล้องและเหมาะสม
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องเหมาะสม
-1	หมายถึง	ไม่มีความสอดคล้องและเหมาะสม

หากแบบทดสอบข้อใดมีค่ามากกว่า หรือ เท่ากับ 0.5 ขึ้นไป หมายถึง สามารถนำข้อสอบข้อนั้นไปใช้ได้ แต่ถ้าค่าความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 หมายถึง ข้อสอบข้อนั้นต้องตัดทิ้ง

ตาราง 4 ตารางแสดงผลการประเมินแบบประเมินคุณภาพและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนของผู้เชี่ยวชาญ

แบบทดสอบข้อที่	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม $\sum R$	ค่า IOC
	ท่านที่1	ท่านที่ 2	ท่านที่3		
1	+1	+1	-1	1	0.33
2	+1	+1	+1	3	1
3	-1	+1	+1	1	0.33
4	-1	+1	+1	1	0.33
5	-1	+1	+1	1	0.33
6	+1	+1	+1	3	1
7	+1	+1	+1	3	1
8	+1	+1	0	1	0.67
9	+1	+1	+1	3	1
10	+1	+1	+1	3	1
11	+1	+1	+1	3	1
12	+1	+1	+1	3	1
13	+1	+1	+1	3	1
14	+1	+1	+1	3	1
15	0	+1	+1	1	0.67
16	+1	+1	+1	3	1
17	+1	+1	+1	3	1
18	0	+1	+1	2	0.67

ตาราง 4 (ต่อ)

แบบทดสอบข้อที่	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม $\sum R$	ค่า IOC
	ท่านที่1	ท่านที่ 2	ท่านที่3		
19	+1	+1	+1	3	1
20	+1	+1	+1	3	1
21	+1	+1	+1	3	1
22	0	+1	+1	1	0.67
23	+1	0	+1	2	0.67
24	+1	+1	+1	3	1
25	+1	+1	+1	3	1
26	+1	+1	+1	3	1
27	+1	+1	+1	3	1
28	+1	+1	+1	3	1
29	+1	+1	+1	3	1
30	0	+1	+1	1	0.67
31	+1	+1	+1	3	1
32	0	+1	+1	2	0.67
33	+1	+1	+1	3	1
34	0	+1	-1	0	0
35	0	+1	+1	1	0.67
36	+1	+1	+1	3	1
37	+1	+1	+1	3	1
38	+1	+1	+1	3	1
39	+1	+1	+1	3	1
40	+1	+1	+1	3	1
41	-1	+1	+1	1	0.67
42	+1	+1	+1	3	1
43	0	+1	+1	1	0.67

ตาราง 4 (ต่อ)

แบบทดสอบข้อที่	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม $\sum R$	ค่า IOC
	ท่านที่1	ท่านที่ 2	ท่านที่3		
44	+1	0	+1	2	0.67
45	+1	+1	+1	3	1
46	+1	+1	+1	3	1
47	0	+1	+1	1	0.67
48	0	+1	+1	1	0.67
49	+1	+1	+1	3	1
50	+1	+1	+1	3	1

จากตารางแสดงผลการประเมินแบบประเมินคุณภาพและแบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับ นักศึกษาชาวจีน ของผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC เท่ากับ 0.67 และ 1 ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการทดลอง กับกลุ่มทดลอง

3.4 นำผลจากการประเมินแบบประเมินคุณภาพของบทเรียนสำเร็จรูปเรื่อง การใช้คำ บุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน มาวิเคราะห์ เพื่อหาค่าเฉลี่ย จากนั้นจึงนำ ผลการหาค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ตามแนวคิดของเบส¹ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง มีคุณภาพในระดับดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง มีคุณภาพในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง มีคุณภาพในระดับพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง มีคุณภาพในระดับปรับปรุง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง ไม่มีคุณภาพ

3.5 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาปรับปรุง และเพิ่มเติมในบทเรียน สำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีดังนี้

¹ Best. (1986). *Research in Education*. Page 58.

ตาราง 5 ตารางแสดงการแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน

ผู้เชี่ยวชาญ	ก่อนการแก้ไข	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	สิ่งที่แก้ไข
1 ผู้เชี่ยวชาญคนที่1	18. หากนักศึกษาต้องรับคำสั่งการซื้อ	อธิการบดี แก่เป็น แม่ของนักศึกษา	18. หากนักศึกษาต้องรับคำสั่งการ
ผู้เชี่ยวชาญ	ก่อนการแก้ไข	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	สิ่งที่แก้ไข
	ของจากอธิการบดี นักศึกษาจะใช้คำบุรุษ สรรพนามแทนแม่ว่า อย่างไร (แบบทดสอบหลังเรียน หน้าที่ 94)		ชื่อของจากแม่ นักศึกษาจะใช้คำบุรุษ สรรพนามแทนแม่ว่า อย่างไร
2 ผู้เชี่ยวชาญคนที่2	หยางหยาง (ชื่อ) เป็น นักศึกษาชาวจีน เขา (他) ชอบเรียน ภาษาไทย (บทที่ 1 กรอบที่ 6 หน้าที่ 3)	(他) แก่เป็น (他 / 她)	หยางหยาง (ชื่อ) เป็น นักศึกษาชาวจีน เขา(他 / 她) ชอบเรียน ภาษาไทย
	เธอ(你) นั่งอ่าน หนังสือคนเดียว (บทที่ 1 กรอบที่ 8 หน้าที่ 3)	(你) แก่เป็น (她)	เธอ(她) นั่งอ่าน หนังสือคนเดียว
	คำ เา (我們) เธอ(你) ครู/อาจารย์ หมอ คำนามเครือญาติ หนู (บทที่ 2 กรอบที่ 1 หน้าที่ 10)	(我們) แก่เป็น (我们)	คำ เา (我们) เธอ(你) ครู/อาจารย์ หมอ คำนามเครือ ญาติ หนู
	คำนามอาชีพ เธอ(你) ท่าน (您) (บทที่ 4 กรอบที่ 1 หน้าที่ 40)	(您) แก่เป็น (您/ 他)	คำนามอาชีพ เธอ(你) ท่าน (您/ 他)

ตาราง 5 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ก่อนการแก้ไข	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	สิ่งที่แก้ไข
2 ผู้เชี่ยวชาญคนที่2	คำบุรุษสรรพนามคำที่ห้า คือ “ท่าน(您)” (บทที่ 8 กรอบที่ 14 หน้าที่ 83)	(您) แก้เป็น (他 / 她)	คำบุรุษสรรพนามคำที่ห้า คือ “ท่าน(他 / 她)”
3 ผู้เชี่ยวชาญคนที่3	ค. ใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึงได้ทั้งผู้หญิง และ ผู้ชาย (บทที่ 8 แบบทดสอบบทที่ 8 หน้าที่ 87)	และ แก้เป็น หรือ	ค. ใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึงได้ทั้งผู้หญิง หรือ ผู้ชาย
	11. หากนักศึกษาต้องการแนะนำตัวกับเพื่อนใน	จะ แก้เป็น ค่ะ	11. หากนักศึกษาต้องการแนะนำตัวกับเพื่อนใน
	ชั้นเรียน หลังเลิกเรียน นักศึกษาจะพูดว่าอย่างไร ก. เรา ชื่อ นา จ๊ะ (แบบทดสอบหลังเรียน หน้าที่ 93)		ชั้นเรียน หลังเลิกเรียน นักศึกษาจะพูดว่า อย่างไร ก. เรา ชื่อ นา ค่ะ
	22. ข้อใดใช้คำบุรุษสรรพนามในบทสนทนาการซื้อ-ขายไม่ถูกต้อง	นะ แก้เป็น นั้น	22. ข้อใดใช้คำบุรุษสรรพนามในบทสนทนาการซื้อ-ขายไม่ถูกต้อง

ตาราง 5 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ก่อนการแก้ไข	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	สิ่งที่แก้ไข
3 ผู้เชี่ยวชาญคนที่3	ข. พนักงานขายพูดกับนักศึกษา (ลูกค้า) ว่า “คุณลูกค้าสนใจครีมตัวไหนไหมคะ” (แบบทดสอบหลังเรียน หน้าที่ 95)		ข. พนักงานขายพูดกับนักศึกษา (ลูกค้า) ว่า “คุณลูกค้าสนใจครีมตัวไหนไหมคะ”
	23. คำบุรุษสรรพนามข้อใดใช้แทนผู้พูดผู้ญมากกว่าผู้ชาย ในบทสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหาร ข. ฉัน เอาหมูทอด 1 จานคะ (แบบทดสอบหลังเรียน หน้าที่ 95)	คะ แก่เป็น คะ	23. คำบุรุษสรรพนามข้อใดใช้แทนผู้พูดผู้ญมากกว่าผู้ชาย ในบทสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหาร ข. ฉัน เอาหมูทอด 1 จานคะ
	17. ข้อใดต่อไปนี้ใช้คำบุรุษสรรพนามไม่ถูกต้อง ในบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อ-ขาย ค. พนักงานในห้างสรรพสินค้าพูดกับนักศึกษาว่า “คุณลูกค้ารับ ครีมบำรุงผิว 2 ตลับนะคะ” (แบบทดสอบหลังเรียน หน้าที่ 94)	ครีมบำรุง แก่เป็น ครีมบำรุง	17. ข้อใดต่อไปนี้ใช้คำบุรุษสรรพนามไม่ถูกต้อง ในบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อ-ขาย ค. พนักงานในห้างสรรพสินค้าพูดกับนักศึกษาว่า “คุณลูกค้า รับ
ผู้เชี่ยวชาญ	ก่อนการแก้ไข	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	สิ่งที่แก้ไข
3 ผู้เชี่ยวชาญคนที่3			<u>ครีมบำรุงผิว</u> 2 ตลับนะคะ

จากตารางแสดงผลจากการปรับแก้ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข และอาจารย์ ดร. รุ่งอรุณ วิจารณ์รัตนดำรง ไชยศรี ซึ่งมีการปรับแก้คำบุรุษสรรพนามในภาษาจีน แก่คำศัพท์จากคำว่า “อิการบตี” เป็น คำว่า “แม่” และเปลี่ยนสันธานในประโยคของข้อสอบท้ายบท 1 ข้อ จาก “และ” เป็น “หรือ”

3.6. แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อให้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยแก้ไขบทเรียนสำเร็จรูปตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงปรับปรุงและนำไปทดลอง (Check) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. นำบทเรียนสำเร็จรูปไปทดลองกับกลุ่มทดลอง ณ ห้องเรียนในคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม 2563 - 23 ธันวาคม 2563 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ภาพประกอบ 4 ภาพขณะเก็บข้อมูลการทดลองของ นักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 3 คน

ตาราง 6 ตารางแสดงระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนาม ในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน กับนักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 3 คน

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	ระยะเวลา	เนื้อหา
1	17 ธันวาคม 2563	9:00 – 11:30 น.	-แบบทดสอบก่อนเรียน -บทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 1
2	18 ธันวาคม 2563	13:00 – 15:00 น.	-บทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 2 -บทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 3
3	21 ธันวาคม 2563	9:00 – 11:30 น.	-บทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 4 -บทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 5
4	22 ธันวาคม 2563	9:00 – 11:30 น.	-บทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 6 -บทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 7
5	23 ธันวาคม 2563	13:00 – 15:00 น.	-บทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 8 -แบบทดสอบหลังเรียน

จากตารางที่ 6 ตารางแสดงระยะเวลาในการใช้ทดลองเครื่องมือทั้งสิ้น 5 วัน รวม 11 ชั่วโมง 30 นาที ซึ่งมีรายละเอียด คือ ครั้งที่ 1 ใช้เวลา 2 ชั่วโมง 30 นาที นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนและบทเรียนสำเร็จรูปจำนวน 1 บท, ครั้งที่ 2 ใช้เวลา 2 ชั่วโมง นักศึกษาทำบทเรียนสำเร็จรูปจำนวน 2 บท, ครั้งที่ 3 ใช้เวลา 2 ชั่วโมง 30 นาที นักศึกษาทำบทเรียนสำเร็จรูปจำนวน 2 บท, ครั้งที่ 4 ใช้เวลา 2 ชั่วโมง 30 นาที นักศึกษาทำบทเรียนสำเร็จรูปจำนวน 2 บท และครั้งที่ 5 ใช้เวลา 2 ชั่วโมง นักศึกษาทำบทเรียนสำเร็จรูปจำนวน 1 บทและแบบทดสอบหลังเรียน

2. นำผลคะแนนจากการสังเกต สัมภาษณ์ และผลจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีรายละเอียดโดยใช้ t-test Dependent Sample ดังนี้

ตาราง 7 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

คนที่	แบบทดสอบ ก่อนเรียน	แบบทดสอบหลัง เรียน	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลังสอง
1	22	46	24	576
2	25	49	24	576
3	36	47	11	121
รวม	83	142	59	1274
คะแนนเฉลี่ย	94.66			
ค่า t-test	4.54			
Sig	0.05			

จากตารางแสดงผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง พบว่า ก่อนเรียนผู้เรียนทุกคนมีผลการเรียนน้อยกว่าหลังเรียน และเมื่อผู้เรียนศึกษาบทเรียน สำเร็จรูปแล้ว ผลการทำแบบทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้น คือ นักศึกษาคนที่ 1 มีคะแนนแบบทดสอบ หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน 24 คะแนน นักเรียนคนที่ 2 มีคะแนนแบบทดสอบจากหลังเรียน มากกว่าก่อนเรียน 24 คะแนน และนักศึกษาคนที่ 3 มีคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนมากกว่าก่อน เรียน 11 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 94.66 ซึ่งผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ E_2 เท่ากับ 80 รวมถึงยังมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนเรียนร้อยละ 39.44 และมีค่าความก้าวหน้า เท่ากับ 4.54 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นำผลคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียน ทั้งหมด 8 บท บทละ 10 ข้อ รวม 80 ข้อ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตาราง 8 ตารางแสดงผลการเก็บคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนของกลุ่มทดลอง

บท ที่	เนื้อหา	แบบทดสอบระหว่างเรียน			ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ผ่าน/ไม่ผ่าน
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
1	ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนาม	10	9	9	9.33	93.33	ผ่าน
2	รู้จักฉันรู้จักเธอ	8	8	9	8.33	83.33	ผ่าน
3	จับจ่ายใช้สอย	9	8	9	8.67	86.67	ผ่าน
4	สั่งอาหารจานโปรด	7	10	8	8.33	83.33	ผ่าน
บท ที่	เนื้อหา	แบบทดสอบระหว่างเรียน			ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ผ่าน/ไม่ผ่าน
		คนที่1	คนที่1	คนที่1			
5	ถามทางเมื่อหลงทาง	9	9	10	9.33	93.33	ผ่าน
6	ขอใบ ขอขอบคุณ ขอพระคุณทุก คน	9	10	9	9.33	93.33	ผ่าน
7	ให้ข้อมูลเพื่อการสมัครงาน	8	8	8	8.00	80.00	ผ่าน
8	ป่วยไข้ไปพบแพทย์	10	7	8	8.33	83.33	ผ่าน
คะแนนเฉลี่ย		8.75	8.65	8.75	8.71	87.10	ผ่าน
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ = 88.97							ผ่าน

จากตารางที่ 11 ผู้วิจัยพบว่า คะแนนของนักศึกษาทั้ง 3 คน เฉลี่ยได้ร้อยละ 87.10 ซึ่งผ่านตามเกณฑ์ ร้อยละ 80 นอกจากนั้นค่าเฉลี่ยคะแนนของแบบทดสอบระหว่างเรียนของกลุ่มทดลองทั้ง 8 บท ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยมีบทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 7 ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 80.00 ร้อยละ 80 ในขณะที่บทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 1 บทที่ 5 และบท 6 ได้คะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ร้อยละ 93.33 และมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 88.97 ซึ่งผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด E₁ เท่ากับ 80

4. สัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้ของกลุ่มทดลองในการทดลองทุกครั้งก่อน และหลังการทดลอง แล้วนำปรับแก้ไขพร้อมทั้งปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท ดังนี้

ตาราง 9 ตารางแสดงผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของกลุ่มทดลองต่อบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องคำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

บทเรียน		คนที่1	คนที่2	คนที่3
บทที่1	ก่อนเรียน	เคยเรียนคำบุรุษสรรพนามมาแต่จำไม่ค่อยได้แล้ว	เคยเรียน และเคยคิดว่าใช้คำบุรุษสรรพนามได้ถูก	เคยเรียนคำบุรุษสรรพนามมาและคิดว่าพอจะทำได้
	หลังเรียน	เข้าใจเรื่องคำบุรุษสรรพนามมากขึ้น	ตอนแรกคิดว่าง่ายกว่านี้ แต่ตอนนี้รู้เนื้อหาแล้ว	เรียนแล้วมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น
บทที่2	ก่อนเรียน	เคยเรียนคำบุรุษสรรพนาม คำว่า “เธอ” แต่ไม่เคยใช้	เคยเรียนคำบุรุษสรรพนาม คำว่า “กระผม” แต่ไม่เคยใช้	ไม่ทราบว่าคำว่า “มัน” ใช้กับคนได้ไหม
	หลังเรียน	รู้การใช้คำบุรุษสรรพนามที่ใช้ในการทำควมรู้จัก และรู้ว่า คำว่า “เธอ” ใช้อย่างไรแล้ว	ทราบการใช้คำบุรุษสรรพนามที่ใช้ในการแนะนำตัว	ทราบว่าคำว่า “มัน” ใช้กับคนได้ และรู้คำอื่นๆ ที่ใช้ในการทักทาย

ตาราง 9 (ต่อ)

บทเรียน		คนที่1	คนที่2	คนที่3
บทที่3	ก่อนเรียน	เคยใช้คำบุรุษสรรพนาม ตอนซื้อของ	ไม่แน่ใจว่าคำบุรุษ สรรพนามคำว่า “ท่าน”ใช้อย่างไร	ไม่เคยใช้คำบุรุษสรรพ นามอื่นเรียกคนขาย นอกจากคำว่า “พี่” เพราะทราบมาว่าคำ ว่า “พี่” ทำให้คนขาย ชอบ
	หลังเรียน	มีความรู้เรื่องคำบุรุษ สรรพนามที่ใช้ซื้อของ มากขึ้น	ทราบแล้วว่าคำบุรุษ สรรพนามคำว่า “ท่าน” ใช้อย่างไร	ทราบแล้วว่าคำบุรุษ สรรพนามนอกจากคำ ว่า “พี่” ก็ใช้ได้
บทที่4	ก่อนเรียน	มีความรู้เกี่ยวกับคำบุรุษ สรรพนามที่จะใช้ใน การสั่งอาหาร	ไม่เคยเรียนหัวข้อเรื่อง คำบุรุษสรรพนามที่ใช้ ในการสั่งอาหารมา ก่อน	รู้เรื่องคำบุรุษสรรพ นามแต่ไม่เคยเรียน เกี่ยวกับคำบุรุษสรรพ นามที่ใช้ใน สถานการณ์การสั่ง อาหาร
	หลังเรียน	ได้รับความรู้เรื่องการใช้ คำบุรุษสรรพนามในการ สั่งอาหารและจะนำคำ บุรุษสรรพนามที่ได้เรียน ไปลองใช้	จะลองเอาไปใช้สั่ง อาหารที่โรงอาหารใน มหาวิทยาลัย	มีความรู้เพิ่มเติม เรื่อง การใช้บุรุษสรรพนาม ในสถานการณ์การสั่ง อาหาร เช่น คำว่า “พวกเขา”

ตาราง 9 (ต่อ)

บทเรียน		คนที่1	คนที่2	คนที่3
บทที่5	ก่อนเรียน	ไม่ทราบว่า คำว่า “เอ็ง” ใช้อย่างไร	เคยได้ยินคำว่า “เอ็ง” กับ “ข้า” ในละคร บุพเพสันนิวาส	เคยเรียนและรู้ว่า “แก” ใช้พูดกับเพื่อนได้
	หลังเรียน	ได้รับความรู้เรื่องการใช้ คำบุรุษสรรพนามใน สถานการณ์การถาม ทาง และทราบว่า “เอ็ง” ใช้อย่างไรแล้ว	ทราบว่า “เอ็ง” และ “ข้า” สามารถใช้ถาม ทางได้จริงในปัจจุบัน	ทรา บ ว่า “ แก ” สามารถใช้ถามทาง กับเพื่อน และถามกับ รุ่นน้องได้
บทที่6	ก่อนเรียน	รู้ว่าคำบุรุษสรรพนามที่ ใช้	คิดว่าการขอบคุณไม่มี ประโยคที่ใช้คำบุรุษ สรรพนาม	อยากรู้คำบุรุษสรรพ น าม ที่ ใช้ ใน สถาน การณ์ การ ขอบคุณ
	หลังเรียน	ชอบการใช้คำบุรุษสรรพ นามคำว่า “ตัวเอง” และ “เขา(เค้า)”	ทราบ คำบุรุษสรรพ นามที่ใช้ในการกล่าว ขอบคุณ	ได้รับความรู้เกี่ยวกับ คำบุรุษสรรพนามที่ใช้ ในการกล่าวขอบคุณ มากขึ้น

ตาราง 9 (ต่อ)

บทเรียน		คนที่1	คนที่2	คนที่3
บทที่7	ก่อนเรียน	ไม่มีความรู้เรื่องคำบุรุษสรรพนามที่จะปรากฏในการสมัครงาน	ไม่รู้ว่าจะสถานการณ์การสมัครงานควรแทนตนเองอย่างไรจึงจะเหมาะสม	ไม่มีความรู้เรื่องคำบุรุษสรรพนามที่จะปรากฏในการสมัครงาน
	หลังเรียน	รู้คำบุรุษสรรพนามที่จะใช้ในการสมัครงานมากขึ้น	มีความมั่นใจว่าจะแทนตนเองได้ถูกต้องเมื่อไปสมัครงาน	รู้คำบุรุษสรรพนามที่จะใช้ในการสมัครงานมากขึ้น
บทที่8	ก่อนเรียน	ไม่แน่ใจว่าจะต้องพูดกับคุณหมอย่างไร	ไม่เคยใช้บุรุษสรรพนามแทนคุณหมอ	ไม่แน่ใจว่าจะใช้บุรุษสรรพนามแทนคุณหมอย่างไร
บทที่8 (ต่อ)	หลังเรียน (ต่อ)	มีความรู้ และสามารถ ใช้คำบุรุษสรรพนามเมื่อ ต้องพบหมอได้	สามารถใช้คำบุรุษ สรรพนามเมื่อต้องพบ หมอได้	ได้รับความรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับการใช้คำบุรุษ
บทเรียน		คนที่1	คนที่2	คนที่3
บทที่8 (ต่อ)	หลังเรียน (ต่อ)			สรรพนามเมื่อต้องพบ หมอ

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาผู้วิจัย พบว่าผู้เรียนมีความรู้เพียงเล็กน้อย หรือ ไม่มีความรู้ความเข้าใจเลยในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำบุรุษสรรพนามในบางบริบท เช่น บทสัมภาษณ์ก่อนเรียนของนักศึกษาชาวจีน คนที่ 1 ให้สัมภาษณ์ก่อนเรียนบทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 5 เรื่อง การถามทาง ว่า “ไม่ทราบ ว่า คำว่า “เอ็ง” ใช้อย่างไร”¹ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษายังไม่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า “เอ็ง” ในบริบทการถามทาง นอกจากนั้นยังมีนักศึกษาชาวจีน คนที่ 2 ให้สัมภาษณ์ก่อนเรียนบทที่ 7 เรื่อง การสมัครงาน ว่า “ไม่รู้ว่าจะสถานการณ์

¹ นักศึกษาชาวจีน คนที่ 1, (21 ธันวาคม 2563) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ์.

การสมัครงานควรแทนตนเองว่าอย่างไรจึงจะเหมาะสม”¹ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาไม่มีความรู้เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในบริบทการสมัครงาน

เมื่อผู้เรียนทำบทเรียนสำเร็จรูปแล้ว ผู้เรียนมีความพึงพอใจ และเข้าใจแนวทางการใช้มากขึ้น เช่น นักศึกษาชาวจีน คนที่ 2 ให้สัมภาษณ์หลังเรียนบทที่ 7 เรื่อง การสมัครงาน ว่า “มีความมั่นใจว่าจะแทนตนเองได้ถูกต้อง เมื่อไปสมัครงาน”² ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการใช้คำบุรุษสรรพนามในการสมัครงาน และที่สำคัญคือ นักศึกษามีความมั่นใจในการใช้มากขึ้น

นอกจากนี้นักกลุ่มตัวอย่างยังให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับแก้ไข ให้บทเรียนสำเร็จรูปมีประสิทธิภาพ ดังนี้

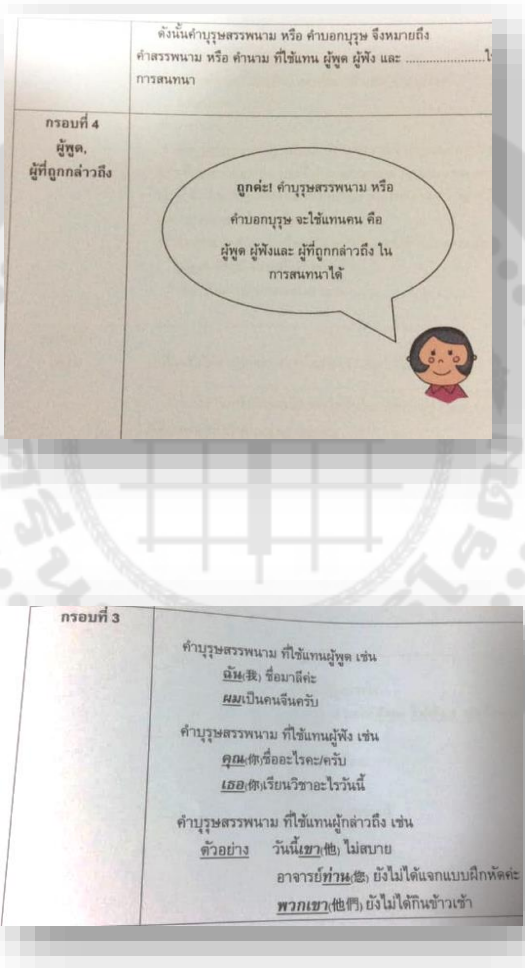
ตาราง 10 ตารางแสดงการปรับแก้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนหลังจากทดลองกับกลุ่มทดลอง

บทที่	หน้าที่	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ ของกลุ่ม ทดลอง	ปรับแก้ไข
1	2	กรอบที่ 4 ผู้พูด, ผู้ที่ถูกกล่าวถึง	ในกรอบที่ 3 ไม่มีช่องว่าง ให้เติมช่อง เดียว	กรอบที่ 4 ผู้ที่ถูก กล่าวถึง

¹ นักศึกษาชาวจีน คนที่ 2, (21 ธันวาคม 2563) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ์.

² นักศึกษาชาวจีน คนที่ 2, (22 ธันวาคม 2563) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ์.

ตาราง 10 (ต่อ)

บทที่	หน้าที่	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ ของกลุ่ม ทดลอง	ปรับแก้ไข
1 (ต่อ)	2 (ต่อ)	 กรอบที่ 4 ผู้พูด, ผู้ที่ถูกกล่าวถึง ดึงคำบุรุษสรรพนาม หรือ คำบอกบุรุษ จึงหมายถึง คำสรรพนาม หรือ คำนาม ที่ใช้แทน ผู้พูด ผู้ฟัง และ ใน การสนทนา ถูกค่ะ! คำบุรุษสรรพนาม หรือ คำบอกบุรุษ จะใช้แทนคน คือ ผู้พูด ผู้ฟังและ ผู้ที่ถูกกล่าวถึง ใน การสนทนาได้ กรอบที่ 3 คำบุรุษสรรพนาม ที่ใช้แทนผู้พูด เช่น <u>ฉัน(ดิ)</u> ข้ามาลิ้งค์ <u>ผม</u>เป็นคนจีนครับ คำบุรุษสรรพนาม ที่ใช้แทนผู้ฟัง เช่น <u>คุณ(ดิ)</u>ชื่ออะไรคะ/ครับ <u>เธอ(ดิ)</u>เรียนวิชาอะไรวันนี้ คำบุรุษสรรพนาม ที่ใช้แทนผู้กล่าวถึง เช่น <u>ตัวอย่าง</u> วันนี้<u>เขา(ดิ)</u> ไม่สบาย อาจารย์<u>ท่าน(ดิ)</u> ยังไม่ได้แจกแบบฝึกหัดค่ะ <u>พวกเขา(ดิ)</u> ยังไม่ได้กินข้าวเช้า		

ตาราง 10 (ต่อ)

บทที่	หน้าที่	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะของ กลุ่มทดลอง	ปรับแก้ไข
5	62	9. จากข้อความข้างล่างหมายถึงการใช้คำบุรุษสรรพนามคำใดในสถานการณ์การจับจ่ายใช้สอย	ปรับแก้ การ สะกดคำ	9. จาก ข้อความ ข้างล่าง หมายถึง
บทที่	หน้าที่	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะของ กลุ่มทดลอง	ปรับแก้ไข
5	62 (ต่อ)	9. จากข้อความข้างล่างหมายถึงการใช้คำบุรุษสรรพนามคำใดในสถานการณ์การจับจ่ายใช้สอย (ความเข้าใจ) “เป็นคำที่ใช้แทนผู้ฟังเพศหญิง หรือ ชายก็ได้ มักใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ” ก. คำบุรุษสรรพนามคำว่า “กู” ข. คำบุรุษสรรพนามคำว่า “หนู”		การใช้คำ บุรุษสรรพนามคำใด ใน สถานการณ์ การจับจ่าย ใช้สอย

จากตารางการแสดงผลการปรับปรุงแก้ไขมี 2 ประการ ได้แก่ คำตอบของแบบฝึกหัดในรอบที่ 3 ซึ่งปรากฏในรอบที่ 4 มีข้อความนอกเหนือคำตอบ คือ คำว่า “ผู้พูด” และการสะกดผิดจากคำว่า “จับจ่าย” แต่สะกดผิดเป็น “จับจ่าย” ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับแก้ไขเรียบร้อยแล้ว

5. ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะ จากการทดลอง ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วจึงปรับแก้ไข (Action) บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน เพื่อให้ได้บทเรียนที่มีประสิทธิภาพ และนำไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยของข้อมูลเพื่อวิเคราะห์หา ประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนาม สำหรับนักศึกษาชาวจีน ตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ดังต่อไปนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. หาค่าสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่า t-test Dependent Sample

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

t คือ ค่าแจกแจงแบบที

$\sum D$ คือ ผลรวมของผลต่างคะแนนก่อนและหลังเรียน

n คือ จำนวนนักเรียน

D คือ ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยใช้สูตรของ ชูศรี วงศ์รัตน์¹

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

$\bar{x}$ คือ ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ค่า IOC โดยใช้สูตรของ ชูศรี วงศ์รัตน์²

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. E_1/E_2 คือ การกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ย โดยคำนึงถึงกระบวนการและผลลัพธ์ ใช้สูตรของชัยยงค์ พรหมวงศ์³

$$E_1 = \frac{\sum x}{n} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum f}{B} \times 100$$

¹ ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. หน้า 35.

² ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. หน้า 73.

³ ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. หน้า 135-137.

E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ โดยคิดเป็นร้อยละของ
คะแนนที่กลุ่มตัวอย่างได้รับโดยเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัด

E_2 คือ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยคิดเป็นร้อยละของ
คะแนนที่กลุ่มตัวอย่างได้รับโดยเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบ
หลังเรียน

Σx คือ คะแนนรวมของคะแนนแบบฝึกหัด

Σf คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด

B คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากที่ผู้วิจัยได้นำบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน ทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 12 คน จาก School of Southeast Asian Studies มหาวิทยาลัยชนชาติกว่างซี โดยมีอาจารย์ยืน เฟย อาจารย์จากภาควิชาภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยชนชาติกว่างซี ในสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งได้จากความสมัครใจที่จะทดลองจนแล้วเสร็จ เป็นผู้ช่วยควบคุมการวิจัย นอกจากนั้นผู้วิจัยยังใช้ระบบออนไลน์ในการติดต่อกับผู้ช่วยการวิจัย และกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่องตลอดการทดลอง จากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามสำหรับผู้เรียนชาวจีน ก่อนและหลังเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{x}$ คือ คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n คือ จำนวนกลุ่มเป้าหมาย

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ โดยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่กลุ่มเป้าหมาย/กลุ่มทดลองได้รับโดยเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัด

E_2 คือ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่กลุ่มเป้าหมาย/กลุ่มทดลองได้รับโดยเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

Σf คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

n	คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
A	คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด
B	คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบ
t	คือ ค่าแจกแจงแบบที
$\sum D$	คือ ผลรวมของผลต่างคะแนนก่อนและหลังเรียน
D	คือ ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามสำหรับผู้เรียนชาวจีน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำผลการทดสอบก่อน-หลังเรียน เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน หาค่า t -test Dependent Sample รวมถึงผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบในแต่ละบทหาค่าเฉลี่ย และหาประสิทธิภาพของเครื่องมือตามมาตรฐาน 80/80

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 11 ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

รายการ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
	ท่านที่1	ท่านที่ 2	ท่านที่3		
1 ด้านรูปเล่ม					
1.1 ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	4	5	5	4.67	ดีมาก
1.2 ความชัดเจนของภาพประกอบ	4	5	5	4.67	ดีมาก

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
	ท่านที่1	ท่านที่ 2	ท่านที่3		
1 ด้านรูปเล่ม (ต่อ)					
1.3 รูปเล่มสวยงาม น่าสนใจ	4	5	4	4.33	ดี
2 ด้านเนื้อหา					
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4.67	ดีมาก
2.2 เนื้อหา มีประโยชน์กับผู้เรียน	4	5	5	4.67	ดีมาก
2.3 เนื้อหา มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	4	4.33	ดี
3 ด้านการนำเสนอ					
3.1 การลำดับของเนื้อหา บทเรียนเข้าใจง่าย	3	5	4	4.00	ดี
3.2 ภาพประกอบที่ใช้สื่อความได้ชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหา	3	5	4	4.00	ดี
4 ด้านการใช้ภาษา					
4.1 ภาษาที่ใช้สื่อความหมายได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4	5	5	4.67	ดีมาก
4.2 ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	4.33	ดี
4.3 ภาษาที่ใช้ถูกต้องตามลักษณะของภาษา	4	5	4	4.33	ดี
รวมเฉลี่ย	4.42				ดี

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนแต่ละบท ของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามสำหรับผู้เรียนชาวจีน จำนวน 8 บท ของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นคัดเลือกตามความสมัครใจ เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ (E_1) ตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 คือ 80/80

ตาราง 12 ตารางแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน ของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามสำหรับผู้เรียนชาวจีน จำนวน 8 บท

คนที่ $n = 12$	บทที่ 1 คะแนนเต็ม10	บทที่ 2 คะแนนเต็ม10	บทที่ 3 คะแนนเต็ม10	บทที่ 4 คะแนนเต็ม10
1	8	9	8	9
2	9	6	10	10
3	9	8	8	8
4	10	8	10	9
5	10	9	8	8
6	9	9	10	9
7	10	7	8	10
8	9	8	9	9
9	10	9	10	9
10	8	10	8	10
11	9	9	9	10
12	10	8	7	8
คะแนนรวม (Σx)	111	100	105	109
ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	9.25	8.33	8.75	9.08
ร้อยละ (E_1)	92.50	83.33	87.50	90.83

ตาราง 14 (ต่อ)

คนที่ n = 12	บทที่ 5 คะแนนเต็ม10	บทที่ 6 คะแนนเต็ม10	บทที่ 7 คะแนนเต็ม10	บทที่ 8 คะแนนเต็ม10
1	8	9	8	10
2	8	9	9	9
3	9	9	10	10
4	8	8	7	9
5	10	8	8	10
6	10	9	7	8
7	8	9	9	8
8	8	8	8	10
9	10	10	9	9
10	8	9	8	9
11	9	8	9	9
12	8	8	9	8
คะแนนรวม (Σx)	104	104	101	109
ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	8.67	8.67	8.42	9.08
ร้อยละ (E_1)	86.67	86.67	84.17	90.83
ค่าเฉลี่ยร้อยละ 87.81				

จากตารางแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนแต่ละบท ของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามสำหรับผู้เรียนชาวจีน จำนวน 8 บท พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 87.81 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของกระบวนการที่กำหนดไว้ที่ 80 โดยบทเรียนสำเร็จรูปแต่ละบทมีประสิทธิภาพ ดังนี้

บทเรียนบทที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนาม ประสิทธิภาพร้อยละ 92.50

บทเรียนบทที่ 2 รู้จักฉันรู้จักเธอ ประสิทธิภาพร้อยละ 83.33

บทเรียนบทที่ 3 จับจ่ายใช้สอย	ประสิทธิภาพร้อยละ 87.50
บทเรียนบทที่ 4 สั่งอาหารจานโปรด	ประสิทธิภาพร้อยละ 90.83
บทเรียนบทที่ 5 ถามทางเมื่อหลงทาง	ประสิทธิภาพร้อยละ 86.67
บทเรียนบทที่ 6 ขอบใจ ขอบคุณ ขอบพระคุณทุกคน	ประสิทธิภาพร้อยละ 86.67
บทเรียนบทที่ 7 ให้ข้อมูลเพื่อการสมัครงาน	ประสิทธิภาพร้อยละ 84.17
บทเรียนบทที่ 8 ป่วยไข้ไปพบแพทย์	ประสิทธิภาพร้อยละ 90.83

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนในแต่ละบทเรียนจำนวน 8 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการเฉลี่ยคิดเป็น ร้อยละ 87.81 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประสิทธิภาพของกระบวนการที่กำหนดไว้ คือ E_1 เท่ากับ 80 ดังนั้น กระบวนการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปทั้ง 8 บท มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (E_1 เท่ากับ 87.81)

นอกจากนั้นคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนในแต่ละบทเรียน แสดงให้เห็นว่า บทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนาม มีประสิทธิภาพร้อยละ 92.50 ซึ่งมีคะแนนมากที่สุด เนื่องจาก นักศึกษาชาวจีนคนที่ 12 ให้คำสัมภาษณ์ว่า “บทเรียนบทนี้มีเนื้อหาคล้ายที่เคยเรียนมาแล้ว ทำให้สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย”¹ และมีคะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียนในบทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 4 สั่งอาหารจานโปรด และบทที่ 8 ป่วยไข้ไปหาหมอ มีประสิทธิภาพร้อยละ 90.83 ซึ่งถือได้ว่ามีคะแนนมากเป็นอันดับที่ 2 เนื่องจาก นักศึกษาชาวจีนคนที่ 1 ให้สัมภาษณ์ว่า “บทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 8 เป็นบทเรียนที่มีคำบุรุษสรรพนามที่ได้เรียนมาในบทก่อนๆ จึงเข้าใจและจำได้ง่าย และเป็นบทเรียนสำเร็จรูปบทที่มีคำบุรุษสรรพนามน้อย”²

แต่อย่างไรก็ตามบทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 2 รู้จักฉันรู้จักเธอ มีประสิทธิภาพร้อยละ 83.33 ซึ่งมีคะแนนน้อยที่สุด เนื่องจาก นักศึกษาชาวจีนคนที่ 6 ให้สัมภาษณ์ว่า “บทเรียนบทนี้มีคำบุรุษสรรพนามจำนวนมากและมีคำบุรุษสรรพนามที่ไม่เคยเรียน เช่น มัน เป็นต้น จึงทำให้ต้องจำและทำความเข้าใจค่อนข้างมาก”³ รวมถึงบทเรียนสำเร็จรูปบทที่ 7 เรื่อง การสมัครงาน เป็นบทที่นักศึกษาชาวจีนได้คะแนนน้อยเป็นลำดับต่อมา คือ มีประสิทธิภาพที่ร้อยละ 84.17 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ นักศึกษาชาวจีนคนที่ 4 และ คนที่ 6 ซึ่งได้คะแนนน้อยที่สุด นักศึกษาแสดงความคิดเห็นให้

¹ นักศึกษาชาวจีน คนที่ 5, (19 มกราคม 2564) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ์.

² นักศึกษาชาวจีน คนที่ 1, (24 กุมภาพันธ์ 2564) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ์.

³ นักศึกษาชาวจีน คนที่ 6, (22 มกราคม 2564) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ์.

ความเห็นในประเด็นหนึ่งที่ตรงกันว่า “ไม่แน่ใจว่าสถานการณ์การสมัครงานสถานการณ์ไหนคือสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ หรือ สถานการณ์ไหนที่เป็นทางการ”¹

3. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนาม สำหรับผู้เรียนชาวจีน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test Dependent Sample และหาผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อหาความสอดคล้องของประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 คือ 80/80

ตาราง 13 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบการเก็บคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมาย ที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คนที่	แบบทดสอบก่อนเรียน คะแนนเต็ม 50 คะแนน	แบบทดสอบหลังเรียน คะแนนเต็ม 50 คะแนน	ผลต่าง $\sum D$	ผลต่างยก กำลังสอง $\sum D^2$
1	34	44	10	100
2	36	47	11	121
3	20	42	22	484
4	15	42	27	729
5	36	46	10	100
6	25	41	16	256
7	30	47	17	289
8	21	49	28	784
9	21	45	24	576
10	32	42	10	100

¹ นักศึกษาชาวจีน คนที่ 4 และ 6, (25 มกราคม 2564) สัมภาษณ์โดย นางสาวมพูนุช ประชาญสิทธิ์.

ตาราง 13 (ต่อ)

คนที่	แบบทดสอบก่อนเรียน คะแนนเต็ม 50 คะแนน	แบบทดสอบหลังเรียน คะแนนเต็ม 50 คะแนน	ผลต่าง ΣD	ผลต่างยก กำลังสอง ΣD^2
11	22	49	27	729
12	27	41	14	196
รวม	319	535	216	4464
ร้อยละ (E_2)	53.16	89.16		
ค่า t-test	8.62			
sig	0.05			

จากตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามสำหรับผู้เรียนชาวจีน ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักศึกษามีผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 53.16 ในขณะที่ผลการวิเคราะห์คะแนนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 89.16 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามสำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และมากกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน หรือสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า นักศึกษามีความรู้มากขึ้นจากก่อนเรียน ดังที่ นักศึกษาคนที่ 1 ให้สัมภาษณ์ว่า “ตนเองมีความสนใจอยากเรียนหลักภาษา และเมื่อได้มาเรียนก็ทำให้มีความรู้และความเข้าใจ เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย ในสถานการณ์ต่างๆมากขึ้น และมีภาพการ์ตูนช่วยให้เข้าใจมากขึ้น”¹

นอกจากนี้ ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลยังแสดงถึงผลความก้าวหน้า (t-test) เท่ากับ 8.62 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า หากนำบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน นักศึกษาจะมีผลความก้าวหน้า เท่ากับ 8.62 ซึ่งสอดคล้องกับผลการทำแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน เรื่อง คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยมีรายละเอียดดังนี้

¹ นักศึกษาชาวจีน คนที่ 1, (11 กุมภาพันธ์ 2564) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ์.

ตาราง 14 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบข้อถูก-ผิดการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของ
กลุ่มเป้าหมาย

ข้อที่	คนที่1		คนที่2		คนที่3		คนที่4	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1	X	✓			X	✓	X	✓
2			X	✓	X	✓	X	✓
3							X	✓
4					X	✓		
5							X	✓
6							X	✓
7					X	✓		
8					X	✓		
9	X	X	X	X	X	X	X	✓
10	X	✓			X	✓	X	✓
11			X	X			X	X
12							X	X
13					X	✓	X	X
14					X	✓	X	✓
15					X	✓	X	✓

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่1		คนที่2		คนที่3		คนที่4	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
16							X	√
17	X	X					X	√
18							X	√
19					X	√	X	X
20					X	√	X	X
21					X	X		
23					X	√	X	√
24	X	X			X	√	X	√
25							X	X
26					X	√	X	X
27							X	√
29	X	√			X	X		
30			X	√			X	√
31	X	√	X	X	X	√	X	√
32					X	X	X	√
33					X	√	X	√
34							X	√
35			X	√	X	√		
36					X	√	X	X
37							X	√

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่1		คนที่2		คนที่3		คนที่4	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
38	X	✓					X	✓
39			X	✓	X	X		
40	X	X	X	✓	X	X	X	✓
41	X	✓			X	X	X	✓
42					X	✓	X	✓
43	X	✓			X	X	X	✓
44			X	✓				
45	X	X	X	✓	X	X		
46			X	✓	X	✓		
47			X	✓				
49			X	✓			X	✓
50			X	✓	X	X		

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่5		คนที่6		คนที่7		คนที่8	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1			X	√				
4							X	√
5	X	√			X	√	X	√
6							X	√
7							X	√
8							X	√
9			X	√				
10					X	X		
11					X	X		
12					X	√		
13					X	√	X	√
14					X	√		
15					X	√	X	X
16							X	√
17					X	X		
18							X	√
19	X	√					X	√
20			X	√	X	√		
21	X	√	X	√			X	√
22				X	X	√		
23			X	√	X	X	X	√
24			X		X	√	X	√
25							X	√
26	X	√					X	√
27					X	√	X	√

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่5		คนที่6		คนที่7		คนที่8	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
28	X	✓	X	✓	X	✓	X	✓
29			X	X			X	✓
30			X	✓	X	✓		
31			X	✓	X	✓		
32	X		X	X	X	✓		
33	X	X	X	X			X	✓
34	X	X	X	✓	X	✓	X	✓
35	X	✓	X	✓	X	✓	X	✓
36			X	✓			X	✓
37			X	✓			X	✓
38			X	✓				
39	X	✓	X	✓			X	✓
40					X	✓	X	✓
41			X	X			X	✓
42							X	✓
43	X	✓	X	X			X	✓
44	X	X	X	X			X	✓
45	X	X						
46			X	X				
50	X	✓						

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่9		คนที่10		คนที่11		คนที่12	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1	X	✓			X	✓		
2							X	✓
4							X	✓
5					X	✓		
6			X	✓				
7			X	✓	X	✓		
8	X	✓						
9	X	✓						
11	X	✓			X	✓	X	X
12					X	X		
13	X	✓			X	✓		
14					X	✓		
15	X	✓			X	✓	X	X
16	X	X						
17					X	✓	✓	X
18	X	X			X	✓		
19	X	✓			X	✓	X	X
20	X	✓	X	✓	X	✓	X	X
21	X	✓	X	✓	X	✓		
22			X	X	X	✓	X	X
23	X	✓	X		X	✓	X	✓
24	X	✓					X	X
25	X	✓	X	X	X	✓		
26			X	✓	X	✓	X	✓

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่9		คนที่10		คนที่11		คนที่12	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
27	X	X			X	√		
28							X	X
29	X	√	X	X	X	√	X	√
30	X	X	X	√	X	√		
31	X	√						
32	X	√	X	X			X	X
33			X	X	X	√	X	√
34	X	√	X	√			X	√
35	X	X			X	√	X	√
36	X	X	X	√	X	√		
37			X	√	X	√		
38			X	X	X	√		
40	X	√	X	X	X	√	X	√
41			X	X			X	√
42	X	√			X	√	X	√
43	X	√			X	√		
44	X	√					X	√
45	X	X					X	√
46	X	√					X	√
49							X	√
50	X	X						

จากตารางแสดงผลการเปรียบเทียบข้อถูก-ผิดการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนพบว่า ผลการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีเนื้อหาของบทที่ 1 นักศึกษาตอบถูกทุกข้อ ในขณะที่แบบทดสอบที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทที่ 2 นักศึกษาตอบผิดจำนวน 8 ข้อ ซึ่งเป็นบทที่นักศึกษาตอบผิดมากที่สุด

ผู้วิจัยยังพบว่า ผลการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนรายบุคคลข้อที่นักศึกษาทำผิดมากที่สุดทั้งก่อน-หลังเรียน คือ ข้อที่ 32 และข้อที่ 45 ซึ่งเป็นการวัดความรู้ด้านการนำไปใช้ ในขณะที่ ข้อที่ 1-8 เป็นการวัดความรู้ความเข้าใจ ไม่มีนักศึกษาตอบผิดในแบบทดสอบหลังเรียน

นอกจากนี้ยังมีนักศึกษาบางส่วนที่มีเลือกคำตอบได้ถูกต้องในแบบทดสอบก่อนเรียน แต่เลือกคำตอบผิดในแบบทดสอบหลังเรียน คือ นักศึกษาชาวจีนคนที่ 6 และนักศึกษาชาวจีนคนที่ 12 คือ ตอบผิดในแบบทดสอบหลังเรียนข้อที่ 22 และข้อที่ 17 ซึ่งเป็นการวัดความรู้ด้านการนำไปใช้ และการวิเคราะห์ ทั้งนี้ นักศึกษาคนที่ 6 ให้สัมภาษณ์ว่า “อ่านมาโจทย์มาหลายข้อจนเกิดความสับสน และรีบอ่านไป¹” และ นักศึกษาคนที่ 12 ให้สัมภาษณ์ว่า “ไม่ได้อย่างโจทย์ให้ละเอียด คือ อ่านข้ามคำว่า “ไม่”²”

¹ นักศึกษาชาวจีน คนที่ 6, (2 พฤษภาคม 2564) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ์.

² นักศึกษาชาวจีน คนที่ 12, (5 พฤษภาคม 2564) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ์.

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ E_1/E_2 คือ 80/80 และศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน เพื่อให้ผลการวิจัยนี้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักศึกษาชาวจีน ดังที่ผู้วิจัยจะกล่าวในการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน
2. แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน
3. แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. หาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ตามเกณฑ์ E_1/E_2 คือ 80/80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามสำหรับผู้เรียนชาวจีน ก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ปรากฏผลสรุปจากการวิจัย ดังนี้

1. บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ประกอบด้วย แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน เนื้อหาจำนวน 8 บท ได้แก่ บทที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนาม บทที่ 2 รู้จักฉันรู้จักเธอ บทที่ 3 จับจ่ายใช้สอย บทที่ 4 สิ่งอาหารจานโปรด บทที่ 5 ถามทางเมื่อหลงทาง บทที่ 6 ขอบใจ ขอขอบคุณ ขอพระคุณทุกคน บทที่ 7 ให้ข้อมูลเพื่อการสมัครงาน และบทที่ 8 ป่วยไข้ไปพบแพทย์ เป็นสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสื่อที่มีคุณภาพ

และผ่านการปรับปรุงแก้ไข และตรวจสอบความถูกต้องจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ผลจากการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 จากการทดลองจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 88.97/94.66 และการทดลองครั้งที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 87.81/89.16 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การทดลองครั้งที่ 1 และการทดสอบครั้งที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพ มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เท่ากับ 80/80

ดังนั้นบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีคุณภาพในการนำไปปรับใช้เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับความรู้ การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย ในบริบทต่างๆทั้ง 8 บริบท

นอกจากนั้นผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนชาวจีนมีความสามารถในการเรียนรู้เนื้อหาบทเรียนบทที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนาม ได้มากที่สุด โดยมีค่าประสิทธิภาพร้อยละ ในระดับที่มากที่สุด เท่ากับ 92.50 เนื่องจากเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปของการใช้คำบุรุษสรรพนาม และผู้เรียนมีความรู้เบื้องต้นมาในระดับหนึ่งแล้ว และไม่มีคำศัพท์ที่ต้องจำมากนัก ส่วนบทเรียนที่มีคะแนนในลำดับที่ 2 คือ บทเรียนบทที่ 8 ป่วยไข้ไปพบแพทย์ และ บทเรียนบทที่ 4 สั่งอาหารจานโปรด มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ เท่ากับ 90.83 ในลำดับที่ 3 คือ บทเรียนบทที่ 3 จับจ่ายใช้สอย มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ เท่ากับ 87.50 ในลำดับที่ 4 คือ บทเรียนบทที่ 5 ถามทางเมื่อหลงทาง และบทเรียนบทที่ 6 ขอบใจ ขอบคุณ ขอบพระคุณทุกคน มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ เท่ากับ 86.67 ในลำดับที่ 5 คือ บทเรียนบทที่ 7 ให้ข้อมูลเพื่อการสมัครงาน มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ เท่ากับ 84.17 ส่วนบทเรียนสำเร็จรูปบทที่นักศึกษาชาวจีน มีค่าประสิทธิภาพน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 คือ บทเรียนบทที่ 2 รู้จักฉันรู้จักเธอ เนื่องจากมีคำบุรุษสรรพนามจำนวนมาก และมีคำที่ไม่มีความรู้มาก่อน ดังที่ นักศึกษาชาวจีนคนที่ 6 ให้สัมภาษณ์ว่า “บทเรียนบทนี้มีคำบุรุษสรรพนามจำนวนมากและมีคำบุรุษสรรพนามที่ไม่เคยเรียน จึงทำความเข้าใจค่อนข้างมาก”¹ เป็นต้น

2. ผลการเรียนรู้บทเรียนสำเร็จรูป ซึ่งเป็นแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามสำหรับผู้เรียนชาวจีน ก่อนเรียนและหลังเรียน จากกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 12 คน ชนิดปรนัย เลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ซึ่งเป็นแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ที่ผ่านการตรวจคุณภาพของเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีคะแนนก่อนเรียนร้อยละ 53.16

¹ นักศึกษาชาวจีน คนที่ 6, (22 มกราคม 2564) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ.

ในขณะที่ผลการคะแนนหลังเรียน ร้อยละ 89.16 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนสำเร็จรูป สามารถพัฒนาความรู้เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย และมีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานวิจัย

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 คือ 87.81/89.16 จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนที่กลุ่มเป้าหมายได้รับโดยเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่กลุ่มเป้าหมายได้รับโดยเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทในแต่ละบท ซึ่งเป็นผลมาจากการสะสมความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาจากทั้ง 8 บท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรกมล ช่างทอง เรื่อง การพัฒนาความสามารถและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปราสาทวิทยาคม อำเภอขุนทด จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนหลังเรียน ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05¹

นอกจากนั้นผลจากค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 คือ 87.81/89.16 จากผลการวิจัยยังพบว่า นักศึกษาได้เรียน และทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบระหว่างเรียนในแต่ละบทด้วยตนเอง สามารถทำให้ผู้เรียนนำบทเรียนไปฝึกซ้ำและทบทวนบทเรียนที่ยังไม่เข้าใจได้ด้วยตนเอง ดังที่นักศึกษาชาวจีนกลุ่มเป้าหมายคนที่ 1 ให้สัมภาษณ์ว่า “ตนเองได้ชอบบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน บางบทที่ยังไม่เข้าใจไปทบทวนที่บ้านอีกครั้งด้วยตนเองได้”² นอกจากนี้ผลจากงานวิจัยของสุมนา เขียนนิล เรื่อง บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำเสริมในภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ยังพบว่า ผลจากการเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป ที่ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองได้ มีผลความก้าวหน้า เท่ากับ 6.64 อย่างมีนัยสำคัญทาง

¹ พรกมล ช่างทอง. (2551). การพัฒนาความสามารถและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปราสาทวิทยาคม อำเภอขุนทด จังหวัดนครราชสีมา. หน้า 74.

² นักศึกษาชาวจีน คนที่ 1, (11 กุมภาพันธ์ 2564) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาณสิทธิ์.

สถิติระดับ .05 สามารถสนองตอบความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล กล่าวคือ ผู้เรียนที่เรียนช้าจะใช้เวลาเรียนมากขึ้น และผู้เรียนที่เรียนรู้ได้เร็วจะใช้เวลาน้อยได้¹

นอกจากนั้นบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับ นักศึกษาชาวจีน ยังสามารถช่วยเสริมการพัฒนาทักษะด้านการอ่านได้ เพราะผู้เรียนจะได้อ่าน ข้อความขนาดสั้นเป็นเรื่องราวทั้ง 8 สถานการณ์ ในแต่ละกรอบของแต่ละบท ซึ่งสร้างตามหลัก รูปแบบบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง และแนวคิดภาษาศาสตร์สังคม และได้ทำแบบทดสอบ ระหว่างบทและแบบทดสอบก่อน-หลังเรียนตามแนวคิดของบลูม ให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถด้านการ จำ เข้าใจ วิเคราะห์ และการนำไปใช้²

2. ผลจากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามใน ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ปรากฏว่า ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีผลการวิเคราะห์คะแนนก่อน เรียน คิดเป็นร้อยละ 53.16 ปรากฏผลการวิเคราะห์คะแนนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 89.16 มีผล ความก้าวหน้า (t-test) เท่ากับ 8.62 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า นักศึกษาชาวจีนมีพัฒนาการในการเรียน และสามารถทำความเข้าใจ เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพ นามในภาษาไทย ด้วยตนเองได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนสำเร็จรูปที่มีเนื้อหา แบบฝึกหัด และแบบทดสอบให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กล่าวคือ เมื่อนักศึกษาชาวจีน กลุ่มเป้าหมายเรียนบทเรียนสำเร็จรูป นักศึกษาจะมีความรู้ และการใช้คำบุรุษสรรพนามใน ภาษาไทย ในบริบทต่างๆได้ดีขึ้น ดังที่ งานวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและ เจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลไพฑาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 ที่ได้รับการสอน โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป กับการ สอนแบบปกติ ของพเยาว์ ตันท์เจริญรัตน์ พบว่า ความรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปมีความเข้าใจสูงกว่าการ เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้ในงานวิจัยยังระบุถึงความน่าสนใจของ การใช้บทเรียนสำเร็จรูปว่า การใช้บทเรียนสำเร็จรูปสามารถช่วยสร้างความน่าสนใจ และช่วย ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เป็นขั้นเป็นตอน ทำให้สะดวกต่อการเรียนและทำความเข้าใจ³

¹ สุมนา เขียนนิล. (2560). บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำเสริมในภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ. หน้า57-59.

² Bloom. (1956). *Taxonomy of education objective*. Page201-207.

³ พเยาว์ ตันท์เจริญรัตน์. (2649). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลไพฑาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 ที่ได้รับการสอน โดยใช้ บทเรียนสำเร็จรูป กับการสอนแบบปกติ. หน้า82.

3. ในบทเรียนสำเร็จรูปมีการใช้ภาพประกอบสถานการณ์ต่างๆ พร้อมทั้งสร้างตัวการ์ตูนที่เป็นนักศึกษา เพื่อเป็นตัวแทนของผู้เรียน สามารถสร้างความสนใจ และส่งเสริมความเข้าใจในการเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามในบริบทต่างๆ ได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปประกอบภาพการ์ตูนกับการสอนแบบปกติ ของ ปวีณา เลิศกิจลักษณ์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปประกอบภาพการ์ตูนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่านักเรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น มีความพึงพอใจและสนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่านมากขึ้น¹

4. นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยได้ง่ายมากกว่าทักษะการนำไปใช้ ดังปรากฏในผลการทำแบบทดสอบหลังเรียนรายบุคคล พบว่า นักศึกษาทำผิดมากที่สุดข้อที่วัดทักษะการนำไปใช้ ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้พุทธิพิสัยตามแนวคิดของบลูมที่กล่าวไว้ว่ากระบวนการเรียนรู้มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นความรู้ความจำ (Knowledge) ความเข้าใจ (Comprehension) การนำไปใช้ (Application) การวิเคราะห์ (Analysis) การสังเคราะห์ (Synthesis) และการประเมินค่า (Evaluation)² จะเห็นได้ว่า ขั้นตอนการนำไปใช้เป็นขั้นที่อยู่สูงกว่าระดับความรู้ความจำ ดังนั้นผู้เรียนจึงเกิดการเรียนรู้ด้วยทักษะความรู้ความจำได้ง่ายกว่า นักศึกษาชาวจีนจึงสามารถเลือกตอบคำถามในแบบทดสอบหลังเรียน เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย ที่วัดทักษะในระดับความรู้ความจำได้ถูกต้อง ในขณะที่ด้านการนำไปใช้อาจมีการตอบได้ถูกน้อยกว่า

5. การเรียนภาษาต่างประเทศในบริบททางสังคมของเจ้าของภาษานั้นมีผลต่อการเรียนเป็นอย่างยิ่ง และถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมของภาษานั้นย่อมดีกว่า ดังปรากฏในผลการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาแลกเปลี่ยนมาเรียนในประเทศไทยที่หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า มีคะแนนระหว่างเรียนเฉลี่ย (E_1) คือ 88.97 มีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย (E_2) คือ 94.66 ส่วนกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในต่างประเทศ พบว่า มีคะแนนระหว่างเรียนเฉลี่ย (E_1) คือ 87.81 มีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย (E_2) คือ 89.16 และ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรสิมา ศิริบุญญกิจ เรื่อง การศึกษาวิธีการเรียนรู้

¹ ปวีณา เลิศกิจลักษณ์. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปประกอบภาพการ์ตูนกับการสอนแบบปกติ. หน้า 73-75.

² Bloom. (1956). *Taxonomy of education objective*. Page 201-207.

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของผู้เรียนที่ปรากฏในฐานข้อมูลบทคัดย่อปริญานิพนธ์ (PQDT) ปี พ.ศ. 2544 - 2549 ที่ว่า ปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คือ การติดต่อสื่อสารต่อคนที่พูดอังกฤษเป็นภาษาหลัก ซึ่งผู้เรียนที่เรียนในประเทศของเจ้าของภาษาย่อมมีโอกาสในการสนทนาและใช้จริงในชีวิตประจำวันได้มากกว่า

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการพัฒนาเป็นบทเรียนเป็นคอมพิวเตอร์ หรือ สื่อออนไลน์ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ และการเปลี่ยนแปลงของสังคม
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อการทำบทเรียนสำเร็จรูป เช่น ความตั้งใจ ความสนใจ
3. ควรมีการพัฒนาเป็นบทเรียนสำเร็จรูปในประเด็นอื่นๆในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนในบริบทต่างๆ เป็นต้น
4. ควรมีนำภาพการ์ตูนเคลื่อนไหวมาปรับใช้ในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เพื่อสอนหลักภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ
5. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่อิทธิพลต่อการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย และในสาธารณรัฐประชาชนจีน
6. ควรมีการทำสื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริม และพัฒนาทักษะความรู้ด้านการนำภาษาไทยไปใช้ในชีวิตประจำวัน หรือ บทสนทนาในชีวิตจริง

บรรณานุกรม

- Angkab Palakornkul. (1972). *A socio-linguistic Study of Pronominal Strategy in Spoken Bangkok Thai*. Ph.D. dissertation, University of Texas at Austin.
- Best, John W., and James V. Kahn. (1986). *Research in Education*. New Jersey: Prentice Hall Inc.
- Bloom, Benjarmin S. (1956). *Taxonomy of education objective*. New York: Longman.
- David Smyth. (2002). *Thai An Essential Grammar*. USA: NewYork University Press.
- กรรจันมา ศิริภิญโญกิจ. (2550). *การศึกษาวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของผู้เรียนที่ปรากฏในฐานข้อมูลบทคัดย่อปริญญานิพนธ์ (PQDT) ปี พ.ศ. 2544 – 2549*. ปริญญานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). ภูเก็ต: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือการบริหารจัดการแนะแนว*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2552). *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม3*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย.
- กิ่งกุล เกาะประเสริฐ. (2554). *การสร้างแบบฝึกอภิเล็คทอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ*. สารนิพนธ์ ศ.ศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จินดารัตน์ ธรรมมงคล. (2553). *ข้อบกพร่องเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม: กรณีศึกษาการใช้ภาษาไทยของผู้พูดชาวอเมริกันและชาวจีน*. วิทยานิพนธ์ ศ.ศ.ม. (ภาษาเพื่อการสื่อสาร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จอมบก แซ. (2543). *ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทยชั้นปี เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. ถ่ายเอกสาร.
- จิงหยู่ เหวิน. (2556). *ปัญหาการใช้บุรุษสรรพนามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิกา คำพุฒ. (2545). *การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปี4 สถาบันชนชาติแห่งยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอน

- ภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2560). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ติง เจียเฟิน. (2548). *การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน*.
ปริญญาานิพนธ์. ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ถวัลย์ มาศจรัส; และคนอื่นๆ. (2551). *นวัตกรรมการศึกษา ชุด บทเรียนสำเร็จรูป*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ทิพย์สุดา นัยทรัพย์. (2535). *ภาษากับวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- ทิสนา เขมมณี. (2543). *14 วิธีการสอนสำหรับครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ : เท็กซแอนด์เจอร์นัล.
เทศบาลตำบลเชียงรากน้อย. (2557, 9 เมษายน). *คำกล่าววปัญญาตนและคำแถลงนโยบายของนายอภิสิทธิ์ อัครวรรธนกุล นายกเทศมนตรีตำบลเชียงรากน้อยแถลงต่อสภาเทศบาลรากน้อย*.
- ธิดา โมสิกรัตน์; และคณะ. (2561, 25 ธันวาคม). การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาจีน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. *วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์*. 13(25): 18.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2551, พฤศจิกายน). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วรรณวิทัศน์*. (8): 147-159.
- นworรณ พันธุเมธา. (2558). *ไวยากรณ์ไทย*. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นworรณ พันธุเมธา. (2555). *คลังคำ*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- นิภา กุ่มพงษ์ศักดิ์. (2555, มกราคม-ธันวาคม). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ: กรณีศึกษานักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. *วารสารรวมคำแห่ง ฉบับมนุษยศาสตร์*. 31(1): 123-139.
- ปณิธาน บรรณาธรรม. (2555). *นักศึกษาจีนกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. สถาบันวิจัยและพัฒนา.

ปวีณา เลิศกิจลักษณ์. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปประกอบภาพการ์ตูน
กับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). นครราชสีมา: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. ถ่ายเอกสาร.

เป็รื่อง กุมุท. (2516). การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป. กรุงเทพฯ: ศูนย์โสตทัศนศึกษาวิทยาลัยวิชา
การศึกษาประสานมิตร.

พรกมล ช่างทอง. (2551). การพัฒนาความสามารถและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้
บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
ปราสาทวิทยาคม อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(หลักสูตรและการสอน). นครราชสีมา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
ถ่ายเอกสาร

พวงมณี ดันติวงศ์. (2550). การใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว:
รายงานวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.

พเยาว์ ตัณฑ์เจริญรัตน์. (2649). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติที่มีต่อการ
อ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 ที่ได้รับการสอน โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป
กับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). ราชบุรี:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ถ่ายเอกสาร

เพ็ญศรี สร้อยเพชร. (2542). บทเรียนสำเร็จรูป. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ภาสพงศ์ ผิวพอใช้. (2555). การพัฒนาหลักสูตรแบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้โดยใช้แนวคิด
ภาษาศาสตร์สังคมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียน
ชาวต่างชาติ. วิทยานิพนธ์. ค.ด. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถ่ายเอกสาร.

ภาสพงศ์ ผิวพอใช้. (2557). การประยุกต์ใช้แนวคิดการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์และแนวคิด
ภาษาศาสตร์สังคมเพื่อพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยหัวเฉียว. (2559). ทำนอกริบบิ้น ม.หัวเฉียวฯให้สัมภาษณ์การจัดการพลังงาน

ภายในมหาวิทยาลัย. สืบค้นเมื่อ 7 มีนาคม 2563, จาก <http://www.hcu.ac.th/news/296> มีชัย เตียมจินดา. (2534). วิวัฒนาการของระบบคำบุรุษสรรพนามตั้งแต่สมัยสุโขทัย-สมัยปัจจุบัน.

วิทยานิพนธ์. ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร. เมฆม สอดส่องกฤษ. (2553). วัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยและภาษาจีน: ระบบคำเรียกขาน.

อุบลราชธานี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

เย่ หลู. (2555). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ประโยคคำถามของนักศึกษาจีนที่เรียน ภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

รสริน ดิษฐบรรจง. (2561, มกราคม-เมษายน). การศึกษาปัญหาการเขียนภาษาไทยของ นักศึกษาจีนจาก Guangxi Agricultural Vocational College. วารสารวิชาการ มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. 1(1): 39-53.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

เร็น สิ้นหยุน. (2555, กรกฎาคม-ธันวาคม). การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนใน ประเทศไทย: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์. 20(34): 185-201.

วิจิตร ภาณุพงศ์. (2530). โครงสร้างของภาษาไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศรีวิไล พลมณี. (2545). ภาษาและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่: โรงพิมพ์ทิพย์เนตร.

ศิริวัน แสงอาวุธ. (2560, 2 เมษายน-มิถุนายน). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย ในมณฑลยูนนานประเทศจีน.

วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. 6(2): 133-143.

สมพร ยิ้มสกุล. (2527). การทดลองใช้บทเรียนสำเร็จรูปในการสอนวิชาภาษาไทย 032 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สมภพ อมรดิลกกุล. (2562). การสื่อสารต่างวัฒนธรรมส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารในการ ทำงาน กรณีศึกษา บริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่ง. วารสาร สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. 13(6): 1-6.

สรลันนท์ ภูมิวิษณานนท์. (2559). การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างผู้เรียนชาวไทยและผู้สอน ชาวสเปนในชั้นเรียนภาษาสเปนในประเทศไทย. ปรินิพนธ์ อ.ม. (ภาษาสเปน).

- กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุริยวัชรณ เสถียรสุคนธ์. (2553). *ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน: กรณีการศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย 2551-2552*. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- สุริยวัชรณ เสถียรสุคนธ์. (2554). การสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาจีน: สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข. *วารสารมนุษยศาสตร์*. 18(1): 127-140.
- สุมนา เขียนนิล. (2560). *บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการใช้คำเสริมในภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ*. ปรินญาณินพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). *ภาษาศาสตร์สังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี ศาสตร์สุภาพ. (2549). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป การวัดกับการสอนแบบปกติ*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โอว หลิวเฟิง. (2561, 4 พฤษภาคม). ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. *การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2561*. 413-422.

การสัมภาษณ์

- ไบไม้(นามสมมติ). (2562, กันยายน 3). สัมภาษณ์โดย ชมพูนุช ประชาญสิทธิ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นักศึกษาชาวจีนจำนวน 29 คน. (2562, มกราคม 23). สัมภาษณ์โดย ชมพูนุช ประชาญสิทธิ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นักศึกษาชาวจีน คนที่ 1, (2563, ธันวาคม 21) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ. (ออนไลน์)
- นักศึกษาชาวจีน คนที่ 2, (2563, ธันวาคม 21) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ. (ออนไลน์)
- นักศึกษาชาวจีน คนที่ 2, (2563, ธันวาคม 22) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ.

(ออนไลน์)

นักศึกษาชาวจีน คนที่ 5, (2564, มกราคม 19) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ

(ออนไลน์).

นักศึกษาชาวจีน คนที่ 6, (2564, มกราคม 22) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ.

(ออนไลน์).

นักศึกษาชาวจีน คนที่ 6, (2564, พฤษภาคม 2) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ.

(ออนไลน์).

นักศึกษาชาวจีน คนที่ 4, (2564, มกราคม 25) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ.

(ออนไลน์).

นักศึกษาชาวจีน คนที่ 1, (2564, กุมภาพันธ์ 11) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ.

(ออนไลน์).

นักศึกษาชาวจีน คนที่ 1, (2564, กุมภาพันธ์ 24) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ.

(ออนไลน์).

นักศึกษาชาวจีน คนที่ 12, (2564, พฤษภาคม 5) สัมภาษณ์โดย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ.

(ออนไลน์).

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจเครื่องมือการวิจัย
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ อว 8718/2113

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

20 ตุลาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เนื่องด้วย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน” โดยมี รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.มิชัย เอี่ยมจินดา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจบทเรียนสำเร็จรูป ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644

ที่ อว 8718.1/2114

วันที่ 20 ตุลาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน” โดยมี รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.รุ่งอรุณ โรจน์รัตนดำรง ไชยศรี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจบทเรียนสำเร็จรูป ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป และสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร.090 954 0659

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ผกาศรี เย็นบุตร

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644

ที่ อว 8718.1/2114

วันที่ 20 ตุลาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน” โดยมี รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจบทเรียนสำเร็จรูป ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป และสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร.090 954 0659

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ผศ.ดร. ฐ. (ลายเซ็น)

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8718/2534

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

16 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดี School of Southeast Asian Studies มหาวิทยาลัยชนชาติกว้างซี

เนื่องด้วย นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน” โดยมี รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ 1) บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน กับนักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย ชั้นปีที่ 3 จำนวน 17 คน สาขาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ระหว่างเดือนธันวาคม 2563 ถึงเดือน มกราคม 2564 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 090 954 0659

ที่ อว 8718/2534

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

16 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขออนุมัติขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

เนื่องด้วย นางสาวชมพูนุช ประชาอุทัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน” โดยมี รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน กับนักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย สาขาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 จำนวน 3 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ระหว่างเดือนธันวาคม 2563 ถึงเดือน มกราคม 2564 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 090 954 0659

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. อาจารย์ ดร.รุ่งอรุณ โรจนรัตนดำรง ไชยศรี
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข
ตำแหน่ง หัวหน้าสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

แบบประเมินคุณภาพ บทเรียนสำเร็จรูป

เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

แบบประเมินคุณภาพ บทเรียนสำเร็จรูป
เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดประเมินความคิดเห็น และเสนอแนะเพิ่มเติม บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านรูปเล่ม					
1.1 ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม					
1.2 ความชัดเจนของภาพประกอบ					
1.3 รูปเล่มสวยงาม น่าสนใจ					
ด้านเนื้อหา					
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.2 เนื้อหามีประโยชน์กับผู้เรียน					
2.3 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน					
ด้านการนำเสนอ					
3.1 การลำดับของเนื้อหาบทเรียนเข้าใจง่าย					
3.2 ภาพประกอบที่ใช้สื่อความได้ชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหา					
ด้านการใช้ภาษา					
4.1 ภาษาที่ใช้สื่อความหมายได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย					
4.2 ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้เรียน					
4.3 ภาษาที่ใช้ถูกต้องต้องตามลักษณะของภาษา					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....

(.....)

แบบประเมินคุณภาพ บทเรียนสำเร็จรูป
เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดประเมินความคิดเห็น และเสนอแนะเพิ่มเติม บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
ด้านรูปแบบ					
1.1 ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม		/			
1.2 ความชัดเจนของภาพประกอบ		/			
1.3 รูปแบบสวยงาม น่าสนใจ		/			
ด้านเนื้อหา					
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้		/			
2.2 เนื้อหามีประโยชน์กับผู้เรียน		/			
2.3 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน		/			
ด้านการนำเสนอ					
3.1 การลำดับของเนื้อหาบทเรียนเข้าใจง่าย			✓		
3.2 ภาพประกอบที่ใช้สื่อความได้ชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหา			✓		
ด้านการใช้ภาษา					
4.1 ภาษาที่ใช้สื่อความหมายได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย		✓			
4.2 ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
4.3 ภาษาที่ใช้ถูกต้องตามลักษณะของภาษา		✓			

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรกำหนดระดับของรูปร่าง, บทเรียนสำเร็จรูปใช้ถึงรูปร่างใด
 ๒. ควรใช้ภาพประกอบสื่อความหมายได้ชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหา
 ๓. ควรใช้สื่อความหมายที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย
- ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....
 (นาย.....)

แบบประเมินคุณภาพ บทเรียนสำเร็จรูป
เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดประเมินความคิดเห็น และเสนอแนะเพิ่มเติม บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
ด้านรูปแบบ					
1.1 ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	✓				
1.2 ความชัดเจนของภาพประกอบ	✓				
1.3 รูปแบบสวยงาม น่าสนใจ		✓			
ด้านเนื้อหา					
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	✓				
2.2 เนื้อหาไม่ซับซ้อนกับผู้เรียน	✓				
2.3 เนื้อหาไม่มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
ด้านการนำเสนอ					
3.1 การลำดับของเนื้อหาบทเรียนเข้าใจง่าย		✓			
3.2 ภาพประกอบที่ใช้สื่อความได้ชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหา		✓			
ด้านการใช้ภาษา					
4.1 ภาษาที่ใช้สื่อความหมายได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	✓				
4.2 ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้เรียน	✓				
4.3 ภาษาที่ใช้ถูกต้องตามลักษณะของภาษา		✓			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....
 (อ.ดร. วัชรกร โทณโกศลวงษ์ วัชรกร)

แบบประเมินคุณภาพ บทเรียนสำเร็จรูป
เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดประเมินความคิดเห็น และเสนอแนะเพิ่มเติม บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
ด้านรูปแบบ					
1.1 ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	✓				
1.2 ความชัดเจนของภาพประกอบ	✓				
1.3 รูปแบบสวยงาม น่าสนใจ	✓				
ด้านเนื้อหา					
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	✓				
2.2 เนื้อหามีประโยชน์กับผู้เรียน	✓				
2.3 เนื้อหาความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	✓				
ด้านการนำเสนอ					
3.1 การลำดับของเนื้อหาบทเรียนเข้าใจง่าย	✓				
3.2 ภาพประกอบที่ใช้สื่อความได้ชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหา	✓				
ด้านการใช้ภาษา					
4.1 ภาษาที่ใช้สื่อความหมายได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	✓				
4.2 ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
4.3 ภาษาที่ใช้ถูกต้องตามลักษณะของภาษา	✓				

ข้อเสนอแนะ

ปรับปรุงแก้ที่บทเรียนบทที่ ๑

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ

(...ดร. ฤทธิกร อัครนันทกุล...)

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบหลังเรียน

เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

แบบทดสอบหลังเรียน

เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามใน ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

คำสั่ง ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย X ทับข้อที่

1. คำบุรุษสรรพนามใช้แทนอะไร

- ก. คน
- ข. สิ่งของ
- ค. สถานที่

2. จากประโยคข้างล่าง คำบุรุษสรรพนามคำใดใช้แทนคำที่ขีดเส้นใต้ได้

“เมื่อวานทำไมหลินไม่มาเรียน”

- ก. มัน
- ข. คุณ
- ค. เธอ

3. คำที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้เป็นคำบุรุษสรรพนาม

- ก. ฉันไปหาเพื่อนก่อนนะ
- ข. พ่อดิณมาหาแม่หน่อยสิ
- ค. คุณเข้าใจที่อาจารย์สอนไหมครับ

4. คำบุรุษสรรพนาม คำว่า “เรา” ในประโยคใด ใช้แทนผู้พูดได้ถูกต้อง

- ก. เราทำอะไรอยู่ ทำไมไม่ทำตามที่เราอาจารย์บอก
- ข. หมอให้เราทานยาตามที่หมอสั่ง
- ค. ทำไมไม่ทาน

เรามารอนานมากแล้วนะ เมื่อไหร่จะมาถึง

5. ข้อใดต่อไปนี้อีกคำว่า ไม่ถูกต้อง

- ก. คำบุรุษสรรพนามทำหน้าที่เป็นกริยาได้
- ข. คำบุรุษสรรพนามทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มได้
- ค. คำบุรุษสรรพนามทำหน้าที่เป็นกรรมในประโยคได้

6. จากประโยคข้างล่าง คำบุรุษสรรพนามที่ขีดเส้นใต้ทำหน้าที่ใดในประโยค “ฉันจะไม่รออีกต่อไปแล้วนะ”

- ก. กรรม
- ข. ประธาน
- ค. ส่วนเติมเต็ม

7. จากประโยคข้างล่าง คำบุรุษสรรพนามที่ขีดเส้นใต้ทำหน้าที่ใดในประโยค

“แนนน ฉันคิดถึงแกมากอะ”

ก. กรรม

ข. ประธาน

ค. ส่วนเติมเต็ม

8. คำที่ขีดเส้นใต้ ข้อใดเป็นคำบุรุษสรรพนาม

ก. นกตัวนั้น มันบินสูงจัง

ข. สุนัขของฉัน เขาชอบกินกระดูกไก่มาก

ค. เขา บอกฉันว่าอาจารย์จะให้ทำงานกลุ่ม
นะ

9. หากนักศึกษาต้องการถามชื่อ ของเพื่อนใหม่ นักศึกษาจะพูดว่าอย่างไร

ก. คุณ ชื่ออะไร

ข. เธอ ชื่ออะไรอะ

ค. แก ชื่ออะไรอะ

10. ข้อใดต่อไปนี ใช้คำบุรุษสรรพนาม “เรา” ในบทสนทนาเกี่ยวกับการแนะนำตัวได้ถูกต้อง

ก. นักศึกษาพูดกับหมอ ว่า “เรา ชื่อ หลุน หลุน ค่ะ”

ข. นักศึกษาพูดกับเพื่อนใหม่ ว่า “เรา ชื่อ ลี โอ นะ”

ค. นักศึกษาพูดกับอาจารย์ ว่า “เรา ชื่อ มาริ ครับ”

11. หากนักศึกษาต้องการแนะนำตัวกับเพื่อน
ใน
ชั้นเรียน หลังเลิกเรียน นักศึกษาจะพูดว่า
อย่างไร

ก. เรา ชื่อ นา ค่ะ

ข. เธอ ชื่อ น้อย ค่ะ

ค. กระผม ชื่อ คุณ ครับ

12. หากอาจารย์ต้องการถามชื่อของนักศึกษาหญิง อาจารย์จะใช้คำบุรุษสรรพนามคำใดแทนนักศึกษา

ก. แก ชื่ออะไรคะ

ข. หนู ชื่ออะไรคะ

ค. กระผม ชื่ออะไรคะ

13. หากนักศึกษาต้องการแนะนำตนเองกับอาจารย์ นักศึกษาจะพูดว่าอย่างไร

ก. เขา ชื่อ หลิน ค่ะ

ข. หนู ชื่อ มานา ค่ะ

ค. อาจารย์ ชื่อ มานพ ครับ

14. หากนักศึกษาไปโรงพยาบาลแล้ว หมอ
ต้องการถามอาการของนักศึกษา หมอจะใช้
คำบุรุษสรรพนามแทนตนเองอย่างไร

- ก. หมอขอถามอาการหน่อยนะครับ
- ข. กระผมขอถามอาการหน่อยนะครับ
- ค. อาจารย์ขอถามอาการหน่อยนะครับ

15. ข้อใดต่อไปนี้นักกล่าวได้ถูกต้อง

- ก. คำบุรุษสรรพนาม “หนู” ใช้แนะนำตัว
แทนผู้พูดที่สนิทสนมกับผู้ฟัง
- ข. คำบุรุษสรรพนาม “คุณ” ใช้แนะนำตัว
แทนผู้พูดที่สนิทสนมกับผู้ฟัง
- ค. คำบุรุษสรรพนาม “เขา” ใช้แนะนำตัว
แทนผู้พูดที่สนิทกับผู้ฟัง

16. คำบุรุษสรรพนามคำใดใช้ในการแนะนำ
ตัวอย่างเป็นทางการ

- ก. เรา
- ข. หนู
- ค. กระผม

17. ข้อใดต่อไปนี้เป็นคำบุรุษสรรพนามไม่
ถูกต้อง ในบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อ-ขาย

- ก. นักศึกษาผู้หญิงพูดกับพ่อค้าขายได้
กรอกว่า “หนู ขอซื้อไส้กรอก 10 ไ้มัคะ”
- ข. นักศึกษาพูดกับแม่ค้าที่มีอายุมากกว่า
ว่า “ขนมห่อนี้ ลุง ขายราคาเท่าไรครับ”
- ค. พนักงานในห้างสรรพสินค้าพูดกับ

นักศึกษาว่า “คุณลูกค้า รับครีมบำรุงผิว 2
ตลับนะคะ”

18. หากนักศึกษาต้องรับคำสั่งการซื้อของ
จากอาจารย์ นักศึกษาจะใช้คำบุรุษสรรพ
นามแทนอาจารย์ได้อย่างไร

- ก. ป้า สนใจเสื้อตัวนี้ไหม้ยครับ
- ข. เขา สนใจเสื้อร้อยเส้นไหนครับ

ค. ท่าน สนใจรองเท้าคู่ไหนเป็นพิเศษมั
คะ

19. หากนักศึกษาต้องการซื้อของจากร้านค้า
ริมถนนแม่ค้าจะพูดกับนักศึกษาวาอย่างไร

- ก. หนูเอากุ้ง 2 ตัวไหม้ยคะ
- ข. ท่านเอากุ้ง 2 ตัวไหม้ยคะ
- ค. คุณลูกค้าเอากุ้ง 2 ตัวไหม้ยคะ

20. ข้อใดบอกหลักการใช้คำบุรุษสรรพนาม คำว่า “เขา” ในบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อ-ขาย ไม่ถูกต้อง

- ก. ใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึง
- ข. ใช้แทนคนที่มีอายุใกล้เคียงกับผู้พูด
- ค. ใช้ได้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการเท่านั้น

21. ข้อใดต่อไปนี้เป็นคำบุรุษสรรพนามในบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อ-ขาย ได้ถูกต้อง

- ก. รุ่งพี่พารุ่งน้องไปซื้อของ จึงถามรุ่งน้องว่า “คุณลูกค้า อยากได้สินค้าอะไรก็เลือกได้เลยนะคะ”
- ข. พนักงานขายพูดกับลูกค้าที่กำลังเลือกซื้อกระเป๋าว่า “หาก คุณลูกค้า สนใจใบไหนสอบถามได้เลยนะคะ”
- ค. นักศึกษาพูดกับแม่ค้า ว่า “คุณลูกค้า สนใจขนมห่อนี่ช่วยจัดให้ด้วยนะคะ”

22. ข้อใดใช้คำบุรุษสรรพนามในบทสนทนาการซื้อ-ขาย ไม่ถูกต้อง

- ก. นักศึกษา (คนขาย) พูดกับลูกค้า ว่า “คุณลูกค้า สนใจรับหมวกก็ไปดีครับ”
- ข. พนักงานขายพูดกับนักศึกษา (ลูกค้า) ว่า “คุณลูกค้า สนใจครีมตัวนั้นไหมคะ”

ค. นักศึกษา (ลูกค้า) พูดกับพนักงานขาย ว่า “คุณลูกค้า รับหนังสือเล่มนี้ครับ”

23. คำบุรุษสรรพนามข้อใดใช้แทนผู้พูด ผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ในบทสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหาร

- ก. พี่ จะรับอะไรดีคะ
- ข. ฉัน เอาหมทอด 1 จานคะ
- ค. น้อง จะสั่งอะไรเพิ่มมั๊ยครับ

24. คำบุรุษสรรพนามในบทสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหาร คำใดใช้แทนผู้ฟังอย่างเป็นทางการมากที่สุด

- ก. พี่
- ข. เธอ
- ค. คุณลูกค้า

25. หากนักศึกษาต้องรับคำสั่งการซื้อของจากคุณแม่ นักศึกษาจะใช้คำบุรุษสรรพนามแทนตนเองว่าอย่างไร

- ก. พี่จะรีบไปซื้อเลยคะ
- ข. หนูจะรีบไปซื้อเลยคะ
- ค. กระผมจะรีบไปซื้อเลยครับ

26. คำบุรุษสรรพนามคำว่า “คุณลูกค้า” ใช้เมื่อใด

- ก. ใช้เมื่อผู้พูดต้องการยกย่องผู้ฟัง
- ข. ใช้เมื่อผู้ฟังต้องการความเป็นกันเอง
- ค. ใช้เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ

27. หากนักศึกษาไปทำงานเสริมเป็นพนักงานเสิร์ฟ แล้วลูกค้าเป็นอาจารย์ของนักศึกษา นักศึกษาจะพูดกับอาจารย์ว่าอย่างไร

- ก. เรา จะกินอะไรดีละ
- ข. อาจารย์ จะรับอะไรดีครับ
- ค. เธอ อยากกินอะไรสั่งได้เลยนะครับ

28. หากนักศึกษาเป็นพนักงานเสิร์ฟแล้ว คนที่มาทานอาหารเป็นคุณหมอนักศึกษาจะพูดว่าอย่างไร

- ก. อาจารย์ จะรับอะไรดีคะ
- ข. กระผม ขอทวนเมนูอาหารที่สั่งนะครับ
- ค. คุณลูกค้า สั่งข้าวหน้าหมูทอด 2 จานนะคะ

29. ข้อใดต่อไปนี้อีกกล่าวได้ถูกต้อง

ก. คำบุรุษสรรพนามคำว่า “ตา” ใช้แทนผู้พูดเพศชายเท่านั้น

ข. คำบุรุษสรรพนามคำว่า “พี่” ใช้แทนผู้พูดที่มีอายุน้อยกว่า

ค. คำบุรุษสรรพนามคำว่า “เธอ” ใช้แทนผู้ฟังที่เป็นเพศชายเท่านั้น

30. คำบุรุษสรรพนามคำว่า “เรา” ในบทสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหาร ข้อใดใช้ได้ถูกต้อง

ก. พนักงานขายถามลูกค้าว่า “เรา จะเอาอะไรดี”

ข. รุ่นน้องพูดกับรุ่นพี่ว่า “เรา เอาข้าวไข่เจียว 1 จานนะ”

ค. นักศึกษาพูดกับเพื่อนสนิทว่า “เรา เอาข้าวแบบเดียวกับของเธอ”

31. หากนักศึกษาไปทานอาหารกับรุ่นพี่ นักศึกษาจะพูดกับรุ่นพี่ว่าอย่างไร

ก. เรา เอน้ำส้ม 1 แก้วนะ

ข. หนู ไม่เอาอะไรเพิ่มแล้วค่ะ

ค. ฉัน เอาโซดามะนาว 1 แก้วครับ

32. หากนักศึกษาชายต้องการถามทางกับ
เพื่อนสนิทมากที่เป็นผู้ชาย นักศึกษาจะใช้คำ
บุรุษสรรพนามแทนเพื่อนสนิทว่าอย่างไร

- ก. มึง บอกทางใหม่สิ
- ข. คุณ บอกทางใหม่สิ
- ค. เธอ บอกทางใหม่สิ

33. หากนักศึกษาต้องถามทางจากคนแปลก
หน้า นักศึกษาจะใช้คำบุรุษสรรพนามใดให้
ถูกต้องเหมาะสม

- ก. มึงรู้ทางไปสยามมั๊ยคะ
- ข. พี่คะ พี่รู้ทางไปสยามมั๊ยคะ
- ค. เราช่วยบอกทางไปสยามหน่อยสิคะ

34. หากนักศึกษาผู้ชายต้องการถามทางกับ
เพื่อนสนิทมาก นักศึกษาจะใช้คำบุรุษสรรพ
นามว่าอย่างไร

- ก. กู ต้องเดินไปทางไหนต่อเนี่ย
- ข. คุณ ต้องเดินไปทางไหนต่อเนี่ย
- ค. หนู ต้องเดินทางไปทางไหนต่อเนี่ย

35. คำบุรุษสรรพนาม “กู” และ “มึง” ข้อใด
ใช้ไม่ถูกต้อง

ก. รุ่นพี่พูดกับรุ่นน้องที่สนิทว่า (“กูหลง
ทาง มึงบอกทางกูหน่อย”))

ข. นักศึกษาพูดกับเพื่อนสนิทว่า (“ตามที่
มึงบอกอะ กูต้องเดินไปทางขวามือไ้มั๊ย”))

ค. นักศึกษาพูดกับเพื่อนใหม่ว่า (“กูเดิน
มาสุุดขอตามที่ มึงบอก แต่
ก็ยังไม่เจอมึงเลย”))

36. หากนักศึกษาต้องการขอบคุณคนรัก ที่
ซื้อของมาฝาก นักศึกษาจะพูดว่าอย่างไร

- ก. ชอบใจลุงมากนะ
- ข. เขา (เค้า) ชอบคุณมากนะ
- ค. กระผม ชอบพระคุณมากนะ

37. ข้อใดใช้คำบุรุษสรรพนามในบทสนทนา
การกล่าวขอบคุณได้ถูกต้อง

ก. นักศึกษากล่าวขอบคุณรุ่นพี่ว่า “หนู
ขอบคุณพี่มากเลยคะ”

ข. นักศึกษากล่าวขอบคุณอาจารย์ว่า
“เขา (เค้า) รู้สึกขอบคุณมากเลย”

ค. นักศึกษากล่าวขอบคุณคนรักว่า
“กระผมขอบคุณตัวเองมากนะ”

38. นักศึกษาจะใช้คำบุรุษสรรพนาม คำว่า “กระผม” ในบทสนทนาการกล่าวขอบคุณในสถานการณ์ใด

ก. ผู้พูดกล่าวขอบคุณเพื่อนใหม่ในโรงอาหาร

ข. ผู้พูดกล่าวขอบคุณเพื่อนสนิทในโรงอาหาร

ค. ผู้พูดกล่าวขอบคุณองค์กรแลกเปลี่ยนบนเวที

39. หากนักศึกษาต้องการกล่าวขอบคุณแม่ค้าคนหนึ่ง นักศึกษาจะใช้สรรพนามแทนแม่ค้าว่าอะไร

ก. ขอบคุณพี่มากค่ะ

ข. ขอบคุณตจมากค่ะ

ค. ขอบคุณลุงมากครับ

40. หากนักศึกษาต้องการกล่าวขอบคุณอาจารย์ นักศึกษาจะใช้สรรพนามแทนตนเองว่าอะไร

ก. พี่ขอบคุณอาจารย์มากค่ะ

ข. หนูขอบคุณอาจารย์มากค่ะ

ค. น้องขอบคุณอาจารย์มากค่ะ

41. หากนักศึกษาต้องการกล่าวขอบคุณรุ่นพี่ คำบุรุษสรรพนาม คำใดใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม

ก. หนู ขอบคุณพี่มากค่ะ

ข. ข้า ขอบคุณพี่มากครับ

ค. เขา (เค้า) ขอบคุณพี่มากครับ

42. หากนักศึกษาต้องการพบบทสนทนา นักศึกษาจะใช้คำบุรุษสรรพนามแทนหม่ออย่างไร

ก. หนู พูดว่าอะไรนะคะ

ข. ท่าน พูดว่าอะไรนะคะ

ค. หม่อ พูดว่าอะไรนะคะ

43. ข้อใดต่อไปนี้เป็นคำบุรุษสรรพนาม คำว่า “เขา” ในบทสนทนาเกี่ยวกับการพบบทสนทนาได้ถูกต้อง

ก. นักศึกษากำลังถามอาการป่วยของตนเองกับหม่อว่า “เขา เป็นไข้หวัดไหมครับ”

ข. นักศึกษากำลังถามอาการป่วยของเพื่อนสนิทกับหม่อ ว่า “เขา มีอาการเป็นยังไงบ้างคะหม่อ

ค. นักศึกษากำลังถามอาการป่วยของ
อาจารย์ที่ปรึกษากับหมอ ว่า “เขา ไม่เป็น
อะไรมากใช่มั้ยคะ”

44. คำบุรุษสรรพนามคำใดในบทสนทนา
การพบหมอ แสดงความเคารพของผู้พูดที่มี
ต่อผู้ที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุด

ก. เขา

ข. หนู

ค. ท่าน

45. หากนักศึกษาต้องการถามอาการ
เจ็บป่วยของอาจารย์จากหมอ นักศึกษาจะ
ใช้คำบุรุษสรรพนามแทนอาจารย์ว่าอย่างไร

ก. เขา มีอาการเป็นยังไงบ้างคะหมอ

ข. มัน มีอาการเป็นยังไงบ้างคะหมอ

ค. ท่าน มีอาการเป็นยังไงบ้างคะหมอ

46. คำบุรุษสรรพนาม “ท่าน” และ “เขา” มี
การใช้แตกต่างกันอย่างไร ในบทสนทนา
เกี่ยวกับการพบหมอ

ก. คำบุรุษสรรพนาม คำว่า “ท่าน” แสดง
ความเคารพมากกว่า คำบุรุษสรรพนาม คำ
ว่า “เขา”

ข. คำบุรุษสรรพนาม คำว่า “เขา” ใช้แทน
ผู้ที่ถูกกล่าวถึง แต่คำบุรุษสรรพนาม คำว่า
“ท่าน” ใช้แทนผู้ฟังเท่านั้น

ค. คำบุรุษสรรพนาม คำว่า “เขา” ใช้แทน
ผู้ที่ถูกกล่าวถึง อย่างสุภาพมากกว่า คำบุรุษ
สรรพนาม คำว่า “ท่าน”

47. นักศึกษาจะใช้คำบุรุษสรรพนามคำว่า
“หนู” แทนตนเอง ในบทสนทนาเกี่ยวกับการ
พบหมอ ในกรณีใด

ก. เมื่อผู้พูดมีอายุมากกว่าผู้ฟัง

ข. เมื่อต้องการใช้ในสถานการณ์ที่เป็น
ทางการ

ค. เมื่อผู้พูดต้องการแสดงความอ่อนน้อม
ต่อผู้ฟัง

48. ข้อใดกล่าวถึงการใช้คำบุรุษสรรพนาม
คำว่า “คุณ” ในสถานการณ์การนัดหมายกับ
หมอได้ถูกต้อง

ก. ใช้แทนผู้ฟังได้เพียงเพศชายเท่านั้น

ข. ใช้แทนผู้ฟังได้เพียงเพศหญิงเท่านั้น

ค. ใช้แทนผู้ฟังได้ทั้งเพศชายและเพศ
หญิง

49. จากข้อความข้างล่างข้อใดกล่าวได้
ถูกต้อง

“ตัวเอง นึกก็โง่งนะ”

ก. ผู้ฟังเป็นหมอ

ข. ผู้ฟังเป็นคนรัก

ค. ผู้ฟังเป็นอาจารย์

50. จากบทความข้างล่างข้อใดกล่าวได้
ถูกต้อง

“หมอนัดคุณมาตรวจอีกครึ่งเดือน
หน้านะครับ”

ก. ผู้พูดเป็นอาจารย์

ข. ผู้พูดมีความสนิทสนมกับผู้ฟัง

ค. ผู้พูดต้องการแสดงความเห็นทางการ

ภาคผนวก จ

ตัวอย่าง บทเรียนสำเร็จรูป

เรื่องการใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

บทที่ 1 เรื่อง

ความรู้พื้นฐาน เกี่ยวกับ

คำ บุรุษสรรพนาม

กรอบที่ 1	ในการสนทนาเรามักจะใช้คำแทนผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่เราพูดถึง เช่น <u>ฉัน</u>(我) <u>เธอ</u>(你) <u>คุณ</u>(你) ฯลฯ ซึ่งเรา เรียกว่า คำบุรุษสรรพนาม หรือ คำบอกบุรุษ
กรอบที่ 2	คำบุรุษสรรพนามมักเป็นคำสรรพนาม หรือ คำนาม ที่ใช้แทนบุคคลซึ่งเป็น ผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง เช่น <u>ฉัน</u>(我) รู้จักแล้ว <u>ฉัน</u> เป็นคำสรรพนาม <u>ครู</u>จะบอกคะแนนเรา <u>ครู</u> เป็นคำนาม <u>แม่ค้า</u>จะทอนเงินเรา <u>แม่ค้า</u> เป็นคำนาม
กรอบที่ 3	คำบุรุษสรรพนาม ที่ใช้แทนผู้พูด เช่น <u>ฉัน</u>(我) ชื่อมาลีค่ะ <u>ผม</u>(我) เป็นคนจีนครับ คำบุรุษสรรพนาม ที่ใช้แทนผู้ฟัง เช่น <u>คุณ</u>(你)ชื่ออะไรคะ/ครับ <u>เธอ</u>(你)เรียนวิชาอะไรวันนี้ คำบุรุษสรรพนาม ที่ใช้แทนผู้กล่าวถึง เช่น <u>ตัวอย่าง</u> วันนี้<u>เขา</u>(他) ไม่สบาย อาจารย์<u>ท่าน</u>(他) ยังไม่ได้แจกแบบฝึกหัดค่ะ <u>พวกเขา</u>(他们) ยังไม่ได้กินข้าวเช้า ดังนั้นคำบุรุษสรรพนาม หรือ คำบอกบุรุษ จึงหมายถึง คำสรรพนาม หรือ คำนาม ที่ใช้แทน ผู้พูด ผู้ฟัง และ ในการสนทนา

กรอบที่ 4 ผู้ที่ถูกกล่าวถึง	ถูกค่ะ! คำบุรุษสรรพนาม หรือ คำบอกบุรุษ จะใช้แทนคน คือ ผู้พูด ผู้ฟังและ ผู้ที่ถูกกล่าวถึง ใน การสนทนาได้
กรอบที่ 5	คำบุรุษสรรพนาม<u>สำคัญ</u>อย่างไร คำบุรุษสรรพนามจะช่วยให้ผู้พูด <u>ไม่ต้อง</u> พูดถึงคน ช้าๆ ใน บทสนทนา ซึ่งทำให้น่าเบื่อ เช่น วันนี้<u>สุดา</u>ไม่มาโรงเรียน <u>สุดา</u>ป่วย <u>สุดา</u>จึงให้ฉันมาลาอาจารย์
กรอบที่ 6	ลองดูตัวอย่างนี้นะคะ ❖ หยางหยางเป็นนักศึกษาชาวจีน หยางหยางชอบเรียน ภาษาไทย กับประโยคนี้ <u>หยางหยาง (ชื่อ)</u> เป็นนักศึกษาชาวจีน <u>เขา(他/她)</u> ชอบ เรียนภาษาไทยจะเห็นว่าประโยคนี้ใช้บุรุษสรรพนาม <u>เขา(他/她)</u> แทน หยางหยาง ซึ่งเป็นชื่อของนักศึกษาจีนคนหนึ่ง เพื่อไม่

	ต้องพูดซ้ำอีกทำให้ใจความสละสลวยไม่น่าเบื่อ ❖ มีนาเป็นนักศึกษาชาวไทยที่รับหน้าที่ดูแลนักศึกษาแลกเปลี่ยน <u>เธอ</u>(她) รู้สึกดีใจมากที่ได้รับหน้าที่นี้ “เธอ” เป็นคำบุรุษสรรพนาม แทน “.....”
กรอบที่ 7 มีนา	ให้ขีดเส้นใต้คำบุรุษสรรพนามในข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้อง เธอนั่งอ่านหนังสือคนเดียวอยู่ใต้ต้นไม้ โดยที่ไม่รู้ตัวเลยว่า มีผู้ชายคนหนึ่งกำลังแอบมองเธออยู่
กรอบที่ 8 เธอ, เธอ	 <u>เธอ</u>(她) นั่งอ่านหนังสือหนังสือคนเดียวอยู่ใต้ต้นไม้ โดยที่ไม่รู้ตัวเลยว่า มีผู้ชายคนหนึ่งกำลังแอบมอง<u>เธอ</u>(她) อยู่
กรอบที่ 9	ต่อไปเรามาเรียนเรื่อง หน้าที่ของคำบุรุษสรรพนามจะมี 3 อย่าง คือ 1. เป็นประธานของประโยค คือ ส่วนที่อยู่หน้าคำกริยา เช่น <u>ผม</u>รักคุณ “ผม” เป็นประธานของประโยค 2. เป็นกรรมของประโยค คือ ส่วนที่อยู่หลังคำกริยา เช่น <u>ผมรักคุณ</u>(你) “คุณ” เป็นกรรมของประโยค

	3. เป็นส่วนเติมเต็มของประโยค คือ ส่วนที่ทำให้ประโยคสมบูรณ์ จะอยู่หลังคำกริยา เป็น เหมือน คล้าย เท่า เช่น เธอเหมือน<u>แม่</u> “แม่” เป็นส่วนเติมเต็มของประโยค
กรอบที่ 10	ลองพิจารณาประโยคในข้อ ก ข และ ค ต่อไปนี้ดูนะคะ ก. ฉันนั่งรอคุณนานมาก จากประโยคนี้ คำบุรุษสรรพนาม ที่ทำหน้าที่เป็น ประธาน ของประโยค คือ..... คำที่ทำเป็น กรรม ของประโยค คือ..... ข. เขาพูดถึงคุณด้วยนะ จากประโยคนี้ คำบุรุษสรรพนาม ที่ทำหน้าที่เป็น ประธาน ของประโยค คือ..... คำที่ทำเป็น กรรม ของประโยค คือ..... ค. คุณมีหน้าคล้ายแม่มาก จากประโยคนี้ คำบุรุษสรรพนาม ที่ทำหน้าที่เป็น ประธาน ของประโยค คือ.....
กรอบที่ 11 ก. ฉัน- คุณ ข. เขา- คุณ ค. คุณ	ตอบถูกกันมั๊ยครับ ก. ฉันนั่งรอคุณนานมาก จากประโยคนี้ คำบุรุษสรรพนาม ที่ทำหน้าที่เป็น ประธาน ของประโยค คือ <u>ฉัน (我)</u> คำที่ทำเป็น กรรม ของประโยค คือ <u>คุณ(你)</u> . . ข. เขาพูดถึงคุณด้วยนะ

	จากประโยคนี้ คำบุรุษสรรพนาม ที่ทำหน้าที่เป็น ประธาน ของประโยค คือ <u>เขา(他)</u> คำที่ทำเป็น กรรม ของประโยค คือ <u>คุณ(你)</u> ค. คุณมีหน้าคล้ายแม่มาก จากประโยคนี้ คำบุรุษสรรพนาม ที่ทำหน้าที่เป็น ประธาน ของประโยค คือ <u>คุณ(你)</u>
กรอบที่ 12	จากประโยคต่อไปนี้คำใดเป็นคำบุรุษสรรพนาม และทำหน้าที่ใดในประโยค 1. “ผมขอซื้อหมวก 2 ใบนี้ค่ะ” คำบุรุษสรรพนาม คือ ทำหน้าที่เป็น.....ของประโยค 2. “ทำไมเธอหน้าเหมือนพ่อมาก” คำบุรุษสรรพนาม คือ ทำหน้าที่เป็น.....ของประโยค ทำหน้าที่เป็น.....ของประโยค 3. “เราต้องกินยาให้ตรงเวลานะคะ” คำบุรุษสรรพนาม คือ ทำหน้าที่เป็น.....ของประโยค

กรอบที่ 13 1. ผม, ประธาน 2. เธอ, ประธาน พ่อ, ส่วนเติม เต็ม 3. เรา, ประธาน	จากประโยคต่อไปนี้อะไรเป็นคำบุรุษสรรพนาม และทำหน้าที่ใด ในประโยค 1. “ผมขอซื้อหมวก 2 ใบนี้ค่ะ” คำบุรุษสรรพนาม คือ <u>คำ</u> <u>บุรุษสรรพนาม “ผม”</u> ทำหน้าที่เป็น <u>ประธาน</u> ของประโยค 2. “ทำไมเธอหน้าเหมือนพ่อมาก” คำบุรุษสรรพนาม คือ <u>คำ</u> <u>บุรุษสรรพนาม “เธอ”</u> ทำหน้าที่เป็น <u>ประธาน</u> ของประโยค <u>คำบุรุษสรรพนาม “พ่อ”</u> ทำหน้าที่เป็น <u>ส่วนเติมเต็ม</u> ของ ประโยค 3. “เราต้องกินยาให้ตรงเวลานะคะ” คำบุรุษสรรพนาม คือ <u>คำ</u> <u>บุรุษสรรพนาม “เรา”</u> ทำหน้าที่เป็น <u>ประธาน</u> ของประโยค
กรอบที่ 14	<u>สรุปได้ว่า</u> คำสรรพนาม หรือ คำบอกบุรุษ คือ มีความสำคัญ คือ และมีหน้าที่ 3 อย่าง ได้แก่ 1. เป็น <u>ประธาน</u> 2. เป็น และ 3. เป็น

	ทุกคนทำกรอบนี้เสร็จ แล้วค่อยดูเฉลยในกรอบถัดไปนะ ครับ อีกกรอบเดียวก็จบเนื้อหาของบทที่ 1 แล้วนะครับ
กรอบที่ 15	สรุปได้ว่า คำสรรพนาม หรือ คำบอกบุรุษ คือ <u>คำที่ใช้แทน ผู้พูด</u> <u>ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง</u> มีความสำคัญ คือ <u>คำบุรุษสรรพนามจะ</u> <u>ช่วยแทนคำนามบุคคล ทำให้ผู้พูดไม่ต้องพูดถึงคนนั้น ช้าในบท</u> <u>สนทนา ซึ่งทำให้น่าเบื่อ</u> และมีหน้าที่ 3 อย่าง ได้แก่ 1. เป็น ประธาน 2. เป็น <u>กรรม</u> และ 3. เป็น <u>ส่วนเติมเต็ม</u>

สรุปได้ตรงกันไหมคะ

นักศึกษาก็อย่าลืมทำแบบทดสอบ
 ท้ายบทกันด้วยนะคะ

แบบทดสอบบทที่ 1

142

เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนาม

คำสั่ง ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย X ทับข้อที่

1. คำบุรุษสรรพนามใช้แทนอะไร

ก. คน

ข. สัตว์

ค. สิ่งของ

2. คำบุรุษสรรพนาม เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าอะไร

ก. คำเรียกบุรุษ

ข. คำบอกบุรุษ

ค. คำนามบุรุษ

3. คำที่ขีดเส้นในข้อใดเป็นคำบุรุษสรรพนาม

ก. ฉันชอบปิ่นเขา

ข. เขาดูนี่สูงมาก

ค. เขาเป็นใครมาจากไหน

4. คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดต่อไปนี้เป็นคำบุรุษสรรพนาม

ก. แม่เดินมาเยี่ยมทุกวัน

ข. เขาอยากกินหมูทอดมาก

ค. คนที่นี้น่ารักทุกคนเลยนะคะ

5. คำที่ขีดเส้นใต้ ข้อใดไม่เป็นคำบุรุษสรรพนาม

ก. ไก่ตัวนั้น เขานำกินมาก

ข. เขา บอกให้ฉันกินยาให้หมด

ค. สุนัขตัวนั้น เขาชอบกินกระดูกหมูมาก

6. จากข้อความข้างล่างนี้มีคำบุรุษสรรพนามกี่คำ

“เขาบอกว่า เขามีกิจกรรมที่ชอบคือ ปีนเขา”

ก. 1 คำ

ข. 2 คำ

ค. 3 คำ

7. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดใช้แทนผู้ฟัง

ก. ฉันชื่อหลินนะ เธอชื่ออะไรละ

ข. อาจารย์ให้เขาส่งการบ้านวันพรุ่งนี้นะ

ค. ผมเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวจีนครับ

8. จากประโยคข้างล่างนี้ คำบุรุษสรรพนาม
คำใดที่ใช้แทนคำที่ขีดเส้นใต้ได้เหมาะสม
ที่สุด

ก. เขา

ข. ฉัน

ค. คุณ

9. จากคำตอบในข้อที่ 8 เป็นคำบุรุษสรรพนามประเภทใด

ก. คำบุรุษสรรพนามแทนผู้พูด

ข. คำบุรุษสรรพนามแทนผู้ฟัง

ค. คำบุรุษสรรพนามแทนผู้ที่ถูกกล่าวถึง

10. การใช้คำบุรุษสรรพนามแทนคำนามที่พูดมาก่อนแล้ว ทำให้เกิดประโยชน์อย่างไร

ก. ทำให้ผู้ฟังไม่เบื่อ

ข. ทำให้ผู้พูดประหยัดเวลา

ค. ทำให้ผู้ฟังเข้าใจข้อความได้ชัดเจนขึ้น

เฉลยคำตอบ แบบทดสอบที่ 1

เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำบุรุษสรรพนาม

1 ก.

2 ข.

3 ค.

4 ข.

5 ก.

6 ข.

7 ข.

8 ก.

9 ค.

10 ก.

ภาคผนวก จ

ผลการคำนวณ ค่า t-test ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มเป้าหมาย

ผลกาคำนวณพาค่า t-test ของกลุ่มทดลอง

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	pretest	27.67	3	7.371	4.256
	posttest	47.33	3	1.528	.882

Paired Samples Test

		Paired Differences				
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
Pair 1	pretest - posttest	-19.667	7.506	4.333	-38.311	-1.022
					t	df
					-4.538	2
						Sig. (2-tailed)
						.045

ผลก่าคำนวณค่า t-test ของกลุ่มเป้าหมาย

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	pretest	26.58	12	6.986	2.017
	posttest	44.58	12	2.999	.866

Paired Samples Test

Paired Samples Test									
		Paired Differences							
		95% Confidence Interval of the Difference							
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	Lower	Upper	t	df	Sig. (2-tailed)
Pair 1	pretest - posttest	-18.000	7.236	2.089	-22.598	-13.402	-8.617	11	.000

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ชมพูนุช ประชาญลิตธิ์
วัน เดือน ปี เกิด	27 กันยายน 2534
สถานที่เกิด	นครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2559 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา สาขาวิชามัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) วิชาเอกภาษาไทย-สังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2564 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาไทย (ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) คณะมนุษยศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ